

Pod POKRIEVKOU 2

Mládeže pre Krista - Slovensko

...ostavanej
v Kráľovej
...luhu a strechu!
...budový počet
...prvú kus dobrej
vej budovy je pre nás **nádejou, že sa to bude dať inak.** Už sa nevieme dočkať novej konferenčnej sály, televízneho štúdia, miestností na poradenstvo, kancelárií a nových spíchní na CampFeste!

zadarmo

Obsah

Mládež pre Krista - Slovensko	3
Ranč Kráľova Lehota – miesto „kúziel a zázrakov“?	3
Byť dobrovoľníkom znamená hľadať, kto naozaj som	6
Príbeh obýčajnej kontajnerovej budovy, ťažko tomu uveriť.....	8
Ako slúžiť kresťanským poradenstvom?	10
Božie Otcovstvo	13
List mladšej ségre: Chcem, aby si nemusela počítať koľko máš likes.....	15
Prečo sa správam tak, ako nechcem?	20
Strach a fobia.....	24
Uzdravenie rodiny a manželstva	27
Úloha pre Slovákov a Čechov.....	29
Depresia.....	35
List dieťaťu	41
Areál CampFestu opäť zaplavili ľudia – tento rok už po dvadsiaty prvý krát	42
Krok vpred	43
Tvoriť a uctievať	44
Božie Sviatky.....	48
CampFest po celý rok: o čom sa bavia „žlté šnúrk“?	51
Timothy a Premena Tour	57
Podpora služby MPK	58

Mládež pre Krista - Slovensko

V časopise Pod pokrievkou sa dočítate o dianí v o. z. Mládež pre Krista – Slovensko. Toto občianske združenie pôsobí na Slovensku viac ako 20 rokov. Ako už názov prezrádza, je zamerané na mladých ľudí a jeho víziou je priniesť premenu a obnovenie slovenskej cirkvi a celej spoločnosti na základe kresťanských a biblických hodnôt a princípov. Pre dosiahnutie týchto cieľov Mládež pre Krista – Slovensko spolupracuje s jednotlivcami a miestnymi cirkevnými spoločenstvami z rôznych kresťanských cirkví (denominácií) – katolíckej aj protestantských. Súčasťou služby MPK je napríklad letný hudobný festival **CampFest**, služba kresťanského poradenstva **Nová DNA**, kresťanská televízna stanica **LifeTv**, alebo škola chvál a uctievania **TWC**. Väčšina akcií, víkendových škôl a konferencií MPK sa odohráva v kresťanskom konferenčnom centre **Ranč Kráľova Lehota**.

Foto: Miloš Krupa

Ranč Kráľova Lehota

miesto
– „kúziel
a zázrakov“?

Áno. Takto náš Ranč na kopu ľudí pôsobí. A niet divu. Nech už za nami prichádzajú raz ročne na **CampFest** – úžasný festival s nádhernou atmosférou, plný hudby a letnej zábavy, alebo každý mesiac na TWC školu, kde sa učia chváliť novým spôsobom, alebo na poradenstvách **Nová DNA**, kde sa uzdravujú ich rany či problémy, alebo na akúkoľvek inú akciu či konferenciu, vnímajú ľudia podobné pocity.

Ak Ranč poznáte, iste viete, o čom hovorím. Ak ste tu ešte neboli, skúsím vám to popísať. Väčšina ľudí, ktorí sem prichádzajú, sa na návštevu Ranča teší. Aby aj nie! Tešia sa buď preto, že už tu zažili veľa krásnych okamihov, alebo preto, že im o tom niekto rozprával, a tak sú zvedaví na nové veci. Odídu sem a nechajú za sebou únavu všedných dní. Špinavé ulice miest, pracovné starosti, rodinné problémy, čokoľvek, čo ich ťaží... A nadýchnu sa čerstvého vzduchu v údolí medzi Vysokými a Nízkymi Tatrami. Nadšene sa zúčastňujú programu, či už **prednášok, modlitieb alebo chvál**. Cez prestávky si môžu dať v kaviarni kávu alebo koláčik. Hurá na ďalší program! Potom je ešte kopec času na porozprávanie sa so starými známymi alebo nadväzovanie nových priateľstiev. Navyše – všetci tí ľudia okolo sú veriaci! **To je tak úžasný pocit!**

A potom...? Potom už je zase čas sa nadýchnuť, ten čerstvý nádech v sebe udržať čo najdlhšie a zase sa vydať do všedného života, ísť do práce, starať sa o rodinu, bojovať v duchovných veciach, v ktorých sa človek počas návštevy Ranča posunul ďalej. A uchovať si nádhernú spomienku na Ranč, kde sú samí nadšení kresťania.

Tak počkať... Prečo tu o tom hovorím? Veď je to

tovať, niekto opravovať rozbité veci, iný nahrávať pozvánku na nasledujúcu akciu, ďalší dohadovať rečníkov a kapely, a niekto jednať o kúpe ďalšieho domu. A skôr, ako sa nadejeme, je piatok a prichádzajú noví hostia. Rýchlo ešte doriešiť nutné veci. Registrácia, ubytovanie. Nasvietiť a nazvučiť. Uvariť večeru. Ešte raz zmyť podlahu, lebo všetci majú zablatené topánky. Otvoriť kaviareň. Dopripraviť prednášku. Rozmiestniť stoličky. A ideme! Všetci na sto percent. Modlitby, chvály, prednášky. Upratovanie, riady, kaviareň. Propagácia, zbierka, svedectvo. Kúrenie, drevo, elektrina. Toto sa nepodarilo. **Náhradné riešenie. Ale rýchlo!**

A potom...? Hostia odišli. Čas sa zastaviť a oddýchnuť si. A potom zase rýchlo do práce...

Už rozumiete, o čom hovorím, že? Sú ľudia, ktorí na Ranč idú na víkend, a sú ľudia, ktorí tu sú non-stop. Je teda Ranč v Kráľovej Lehote miestom „**kúziel a zázrakov**“? Môže sa to tak zdať. Kvôli vám, pretože nebyť vás, hostí, nebolo by pre koho všetky tie akcie robiť. Kvôli nám, pretože bez nás by ste zase vy nemohli prísť. Ale je nutné povedať, že ani kvôli nám, ani kvôli vám, sa tu na Ranči žiadne zázraky diať nebudú. Všetka tá sláva patrí nášmu Bohu, ktorý Jediný môže urobiť pre ľudí nemožné. Ktorý sa stále postará, že Ranč funguje a že sem prichádzajú hostia. Ktorý povoláva nových ľudí do najrôznejších služieb. Ktorý rozširuje naše obzory a možnosti. Ktorý nás podopiera, dodáva nám silu a energiu, ktorý nás ochraňuje, ktorý zariaďuje, že sme tu v bezpečí, ktorý nám dáva múdrosť či slová poznania. Všetko je to len o ňom.

Foto: Anna Vrhelová, Človek a víra

predsa jasné. Tak dobre, skúsím vám to popísať ešte z iného pohľadu.

Hostia odišli. Čas sa zastaviť a oddýchnuť si. A potom znovu rýchlo do práce. Niekto prezliekať posteľ a upra-

Foto: Števo Beňa

O ňom, ktorý si používa nás, nedokonalých a chyby robiacich ľudí, aby sa na našom diele oslávil. Aby ukázal svoju moc, svoju lásku, svoju nesmiernu dokonalosť.

A pretože je to o ňom, ktorý si volá každého jedného človeka, a nie o nás, nechceme sa pred vami uzatvárať, nechceme sa hrať na „my“ a „vy“ a **nechceme hovoriť: „je to náš boj“**.

Uvedomili sme si, že je to boj nás všetkých. A preto pre vás máme návrh a výzvu zároveň. Pre vás, to znamená pre všetkých, ktorí majú Ranč radi. Ktorí tu boli a radi by niekedy prišli znovu. Pre tých, ktorí tu možno ešte neboli, ale zaujímajú sa o našu službu. Pre všetkých návštevníkov CampFestu, pre všetkých účastníkov TWC školy alebo Novej DNA, či iných konferencií a programov. Pre všetkých, ktorí chcú šíriť Božie kráľovstvo na Zemi. Pre všetkých, ktorým na našej práci záleží. **Pozývame vás a voláme do spoločných modlitieb.**

Vnímame, že potrebujeme byť prepojení s ľuďmi „vonku“, vieme, že potrebujeme modlitebnú podporu a veríme, že Boh sa k nej prizná.

Modliť sa chceme za tieto veci:

- Ľudia na Ranči: Pracovníci, či už zamestnanci alebo dobrovoľníci, potrebujú požehnanie do osobných životov aj do ich práce.
- Požehnanie práce: Naša práca sa skladá z programu – chvál, prednášok, technického zabezpečenia (zvuk, svetlá, projekcia...); pre-

Foto: Vlasto Beňa

vádzky Ranča – ubytovanie, upratovanie, stravovanie, koordinácia hostí, kúrenie, technická správa; rozširovania služieb a priestorov – stavanie kontajnerovej budovy, rozbiehanie rekonštrukčného centra, správa domov a pozemkov; a celoročnej prípravy CampFestu (koordinácia tímov a dobrovoľníkov, príprava programu, príprava areálu a plánovanie).

- Požehnanie fungujúcich projektov: CampFest, Škola TWC, Nová DNA – poradenstvo a škola, LifeTv, kapela Timothy, kapela Zion, konferencie, Most Café Prešov, poradenské centrum v Bardejove, MPK Shop
- Duchovné boje: Každý, kto pracuje na Božom diele, potrebuje aj Božiu ochranu. A ak na Božom diele pracuje celý tím, potrebuje múdrosť, potrebuje slová poznania, potrebuje rozsudovať dobré a zlé, potrebuje hranice pre každého jedného člena. A potrebuje celú kopu anjelov.

Za tieto veci sa na Ranči modlíme a budeme vám veľmi vďační, ak sa k nám pripojíte. Veríme, že čím viac ľudí sa spojí v modlitbách, tým väčší bude mať Boh priestor nás prekvapiť ďalšími a ďalšími zázrakmi. **Ďakujeme!**

Miriam Vostrá

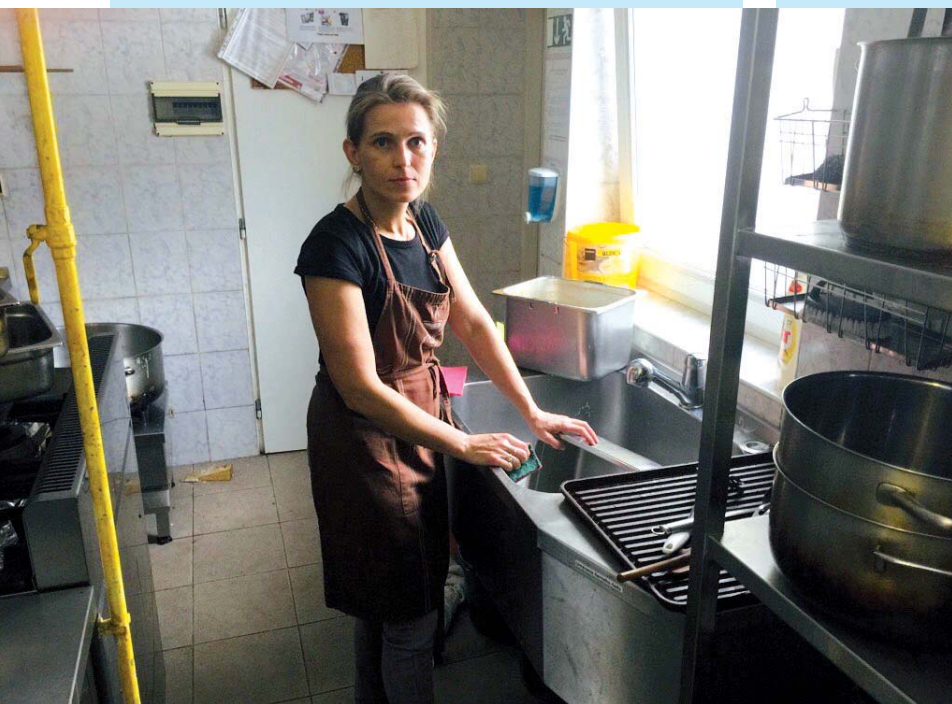

Foto: Vlasto Beňa

Byť dobrovoľníkom znamená hľadať, KTO NAOZAJ SOM

S Annou Vrhelovou z Českých Budějovic sa na stránkach tohto časopisu stretnete ešte viackrát. Rozhodla sa opustiť domov a prácu v regionálnom denníku, odísť na Slovensko a jeden rok pracovať ako dobrovoľníčka na Ranči v Kráľovej Lehote. Položili sme jej tri krátkučké otázky o tomto pozoruhodnom rozhodnutí.

Anička, tvoj krok k dobrovoľníctvu bol naozaj radikálny. Aká je tvoja motivácia? Čo ťa k tomuto rozhodnutiu priviedlo? Na čo myslíš, keď denne pracuješ a vieš, že peniaze za túto prácu neuvidíš?

Keď som o tom, že sem idem robiť dobrovoľníka na rok, hovorila jednému kňazovi, tak mi povedal dôležitú vetu, ktorú si opakujem často, dá sa povedať, každý deň, čo tu som. Povedal mi: „Nechoď tam, ako keby si tam šla na rok, choď tam, ako keby si tam mala zostať celý život.“ Takže som sem prišla, aby som sa naučila žiť prítomný okamih, aby som zistila, na čom naozaj záleží a v čom sa ukrýva ozajstná radosť.

Čo je náplňou tvojho dobrovoľníctva? Čo robíš?

Všetko. Všetko, čo treba. Mojou primárnou prácou je písať články z akcií, ktoré sa tu dejú každý víkend, ale prezliekam tiež periny pre hostí a umývam hrnce v kuchyni a už som tu drhla aj záchody a kachličky v sprchách. Teraz tu práve zateplujeme jednu budovu, takže som natierala laty a umývala vedrá od omietky. Ale to, čo chcem povedať, je, že vôbec nezáleží na tom, čo robím. Ide o to, prečo to robím a pre koho to robím.

Čo ti dobrovoľníctvo dáva? Aký má pre teba význam, že si dobrovoľníčkou? Čo si z toho odnášaš?

Výhoda dobrovoľníctva je, že to nerobím pre peniaze. A viem, že mám strechu nad hlavou, viem, že mám čo jesť, a tým pádom sa môžem plne sústrediť na službu. Plne sa môžem sústrediť na to, čo robím. Vlastne tu nachádzam zmysel toho, kto som, kde mám stáť a čo mám robiť. Zisťujem, na čom v živote skutočne záleží a na ktorých základoch mám stavať, aby sa ten môj domček nerozsypaný ako domček z karát. Byť dobrovoľníkom znamená hľadať, kto som, hľadať, na čom v živote naozaj záleží, a priať by som to všetkým.

Ďakujeme za rozhovor. A aj tebe, Anička, prajeme, aby tvoje hľadanie bolo úspešné!

Lucia Šmelíková

Foto: Dan Honnette

SLEDUJTE
KREŠŤANSKÚ TELEVÍZIU

Life.Tv

PONÚKAME REKLAMNÝ PRIESTOR V TELEVÍZNOM VYSIELANÍ!

VIAC INFO:
WWW.LIFETV.SK

f LIFETV.SK

Príbeh obyčajnej kontajnerovej budovy, ťažko tomu uveriť...

**Kedže sa bavíme o stavbe,
pravdepodobne to bude zaujímať chlapov.
A keďže chlapov omáčky nebavia, ideme rovno k faktom.**

Začnem statusom, ktorý som napísal na FB 27. apríla 2018:

Február 2017 – zistili sme, že grant na stavbu kontajnerovej budovy nám neschválili, ale dostali sme nejaké financie od študentov z Nemecka, tak sme aspoň opravili plot za cca 300 €.

Marec 2017 – vyliali sme platňu, pretože sme na ňu dostali financie od policajta – 4500 €.

Máj 2017 – keďže bola platňa, rozhodli sme sa za každú cenu zmontovať kontajnery, aby už do nich nepršalo. Paradoxne pršalo aj potom, nejako to netesnilo.

Jún 2017 – postupne sme dostali nejaké financie od vzácných ľudí (tentokrát Slovákov), vždy aby sme mohli niečo ďalšie urobiť. Napr. 2000 € na žumpy, niečo na prípojku elektriny, na studňu, na zapojenie elektriny.

Problém bol, že do kontajnerov stále pršalo. S malinkou dušičkou sme začali plánovať na jeseň stavbu strechy. V auguste po CampFeste sme vedeli, že naši vzácní bratia z USA prídu na 2 týždne pracovať a vyzbierali aj nejakú sumu. Ale bola to iba tretina sumy, ktorú sme potrebovali na strechu.

Dva týždne pred stavbou sa ďalší vzácny Slovak rozhodol, že uhradí drevo, a jednu tretinu sumy sme si požičali. A tak sme v septembri s dobrovoľníkmi z USA aj zo Slovenska postavili konštrukciu strechy a prikryli ju plechom.

V jeseni 2017 sa rozhodli dvaja mladí zdatní chlapi, že budú dobrovoľníkmi, vďaka čomu sme svojpomocne do začiatku zimy uzavreli budovu a dotiahli detaily. Mimochodom, v novembri sa istý cirkevný zbor rozhodol urobiť zbierku, a tak sa vyrovnala aj posledná tretina financií potrebná na strechu.

26.4.2018 sme spustili v budove vodu, aby sme už na CampFeste mohli teoreticky použiť verejné sociálne zariadenia. Má to ale háčik, do zimy by sme potrebovali budovu zaizolovať, pretože ináč hrozí, že nám tá voda popraská.

Prešiel **zhruba jeden rok** a ja si zase kladiem otázku: Je nejaká reálna šanca zaizolovať túto budovu do zimy, ak na to nemáme teraz financie? Napadá mi iba jediné: „Ibaže sa stane nejaký zázrak.“

Foto: Vlasto Beňa

Foto: Vlasto Beňa

Foto: Dan Honnette

Ďakujem vám, celý MPK tím: interný, externý, dobrovoľníci, podporovatelia a dokonca aj pozorovatelia, že môžem toto neskutočné dobrodružstvo zažívať s vami. Ak by sme pred rokom získali financie na celú stavbu, mám pocit, že by sme si kopec zázrakov ani nevšimli. Som vďačný Pánu Bohu, že robí veci tak, ako robí.

Pokračovanie príbehu o pol roka neskôr:

V septembri 2018 sme si s chalanmi na Ranči vyhradili dva týždne na to, že budeme ďalej pokračovať, aby sme sa niekam pohli. Robili sme, čo sme vedeli, vždy sa objavil niekto, kto niečo vedel, a tak sme osádzali nejaké okná, dvere, začali zatepľovať spoločenskú miestnosť z vnútra, akurát izolácia vonkajšej fasády, bola pre nás trochu veľké sústo. Skúšali sme aj zisťovať možnosti, koľko by stálo zavolať na to firmu, ale žiaľ, v septembri na zateplenie už žiadnu firmu nezoženiete, pretože každý finišuje, aby stihol do zimy čo najviac.

Foto: Vlasto Beňa

Príbeh obyčajnej kontajnerovej budovy

V tom čase sme ale narazili na jedného priateľa, ktorý už fasády prestal robiť, pretože nemá na to partiu robotníkov. Tak sme sa ponúkli, že síce sme fasádu ešte nikdy nerobili, ale ak nám bude robiť majstra, tak by sme sa mohli tváriť ako robotníci a snáď sa niečo podarí. Čuduj sa svete, súhlasil, a tak sme sa spolu prvý októbrový týždeň pustili do izolácie. Znovu vďaka ochotným dobrovoľníkom, ale aj našim MPKčom, sme vyskladali prapodivnú atrapu stavebnej firmy a v polovici októbra bola budova vo fasáde. Keď sme po vyúčtovaní nákladov na materiál zašli aj za naším majstrom, aby vystavil faktúru za svoju 3-týždňovú prácu, **s pokojným úsmevom nám vysvetlil, že faktúrovať nebude.** Pre istotu sme sa ho spýtali ešte raz na rovinu, či to myslí vážne. A myslel.

Momentálne sme v štádiu pred druhou fázou elektriny, pred doizolovaním spoločenskej miestnosti, kde budeme potrebovať ešte urobiť steny, podlahu a strop, v exteriéri potrebujeme dokončiť drevené obklady a zvnútra ešte veľa drobných detailov. Finančne sme znovu niekde na nule. To znamená, že nemáme dlh, ale ani budget na dokončenie.

Dnes je 8.2.2019 a zamýšľam sa nad tým, či je šanca, aby sme do CampFestu 2019 budovu dokončili aj skolaudovali.

Ak by sa to nepodarilo, asi sa nič tak strašné nestane, ale dnes som posilnený Božou vernosťou, ktorú nám krok po kroku prejavuje. Som posilnený silou, ktorá spočíva v ochotných srdciach ľudí, ktorí prídu a pridajú ruku k dielu. Niekedy prakticky, inokedy finančne. Nie je ich prebytok, skôr by som povedal, že je to vzácné, ak sa niekto nájde. Ale každý jeden je obrovským povzbudením. Som posilnený naším MPK tímom, s ktorým môžeme toto všetko prežívať, pretože reálne môžeme sledovať projekciu našich každodenných ranných modlitieb do viditeľných výsledkov.

Teším sa na jeseň 2019, keď tento príbeh dopíšem.

Števo Beňa

Ako slúžiť kresťanským poradenstvom?

Ako byť tým správnym poradcom? Čo mám vedieť? Ako prebieha poradenstvo? Tieto a podobné otázky si kladli študenti prvého ročníka školy Nová DNA počas víkendu a ďalších troch dní praktickej služby.

Po roku intenzívneho hľadania Božích právd a princípov na rôzne životné témy a okolnosti, po ukončení prvého roku školy, prišla príležitosť poslúžiť poradenstvom. Tri dni zamerané na praktickú pomoc v poradenstve spojenú s tvorivou časťou.

Foto: Anna Vrhelová, Človek a víra

AKO TO CELÉ PREBIEHALO?

Víkend sa niesol povzbudením a vyučovaním o tom, kým sme, keď chceme poslúžiť Ježišovi v tejto oblasti.

Vierka počas prednášky povzbudila účastníkov DNA školy tým, že pravé poradenstvo vychádza z Novej zmluvy. Je požehnaním, ktoré **pochádza z lásky a chce dať lásku**. Vychádza z Ježišovho srdca a naplňuje potreby. Živá voda, ktorá uhasí náš smäd po všetkom, čo nám v živote chýba.

Poradca sa opiera o Božie slovo, túži po daroch, ktorými by poslúžil, má identitu v Bohu, je ochotný poistiť sa, modliť sa. Prejavuje úctu, je dôveryhodný. Závislosť na Ježišovi je základným princípom, lebo sám Ježiš pripomína, že „nič nemôžete urobiť bezo mňa“.

Ja som vinič a vy ratolesti.

*Kto zostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia,
pretože bezo mňa nemôžete nič urobiť.*

(Ján 15,5)

AKO DO TOHO DORÁŠŤ?

Ježiš nám ponúka urobiť krok za krokom. Zažili to aj prví učeníci, keď na brehu jazera započuli Ježišove „poďte za mnou, urobím z vás rybárov ľudí“. V tom čase ešte netušili, akú cestu budú musieť prejsť. Peter, Ondrej, Ján, Jakub a mnohí ďalší vykročili... Videli Ježiša, čo robil a ako to robil. Učili sa, učia sa aj naši študenti DNA.

Ježiš tiež hovorí: „*Amen, amen, hovorím vám: Syn nemôže nič robiť sám od seba, len to, čo vidí robiť Otca. Lebo čo robí Otec, to podobne robí aj Syn.*“ (Ján 15,8)

Aj táto škola je v znamení hľadania a spoznávania Ježiša, toho, ako a čo robí Ježiš, ako odpovedá na problémy dnešnej doby vo vzťahoch, rodinách, životných okolnostiach.

Nasledujúce 3 dni si študenti mohli vyskúšať byť poradcami pre spolužiakov pod vedením skúsených poradcov. **Zdieľali svoje životy**, citlivo a vnímavo na Svätého Duha, radili, a nechali si poradiť, modlili sa, žehnali.

Foto: Vlasto Beňa

„Bol to čas hodnotných troch dní,“ – hovorí Pali, študent školy Nová DNA. „Pozdvihlo ma to, dalo mi zmysel uviesť do praxe veci, ktoré sme sa učili. Začalo ma to pohýnať dopredu. Bol som rád, že som tento čas mohol **100 % využiť pre Boha, ľudí okolo seba.**“

Evka vyhodnotila čas poradenstiev ako čas, keď opäť získala, že Duch Svätý zjednocuje ľudí a povoláva ich do služby. „Naučila som sa načúvať druhému, nechať sa viesť Duchom Svätým, pozeráť sa na každého človeka ako na vzácny unikát, vidieť ľudí okolo seba tak, ako ich vidí Boh. Táto praktická skúsenosť ma povzbudila k tomu, aby som službu druhým modlitbou nezakopala, ale rástla v tom, a prosila si od Boha k tomu všetko potrebné.“

DEŇ TVORIVOSTI

Popri tom bola príležitosť jeden deň venovať tvorivosti. Ako ju študenti prežili?

„Už od začiatku sa ma Pán Boh dotýkal,“ – spomenula Evka v rámci svedectiev. „Viedol ma ku **spomienkam na starého otca**, ktorý rád drôtikoval. Modlila som sa za neho, za jeho spásu. Tvorba je pre mňa čas uvoľnenia.“

Otec rodiny sa podelil s tým, ako ho Duch Svätý viedol:

„Tým, že som technický typ a rád by som sa hral s technickými vecami, Pán Boh ma priviedol k niečomu inému. Ako som prechádzal popri stoloch s nachystanými vecami, zastavil som sa pri papieroch. Začali sa mi tísnuť slzy do očí, lebo som videl papier, na ktorý moje deti radi kreslia, ale ja nemám veľa času byť pri tom s nimi. Spomenul som si na svoju rodinu a deti a začal som kresliť... Podarilo sa mi nakresliť strom s konármi. Rozmýšľal som o význame svojho obrázku. Okrem rodiny mi strom začal pripomínať aj Božie kráľovstvo. Napadol mi pri tom verš z Biblie: *Kto býva v úkryte Najvyššieho, odpočívá v tóni Všemohúceho. (Ž 91,1)* Tak mi Boh pripomenul, že On je ten strom a my sme tie ratolesti, ktoré On živí. My však niekedy neprijímame Jeho lásku, a tak opadáva listie aj konáre. Aj keď listie, či konáre padajú, ešte stále zostávajú v tóni stromu. Stávame sa tak márnотratnými synmi a dcérami, keď odchádzame od lásky Boha Otca.“

Jedna mladá žienka úprimne vyznala, že si svojou tvorbou, aj keď aktívne tvorí, nie je veľmi istá... Počas chvál jej Duch Svätý ukázal obraz údolia a hôr. Ježiš ju uistoval, že On sám ju prevedie cez údolie strachu a neistôt... Pamätám si, že mňa samú (autorku článku) ten obrázok zaujal a hovoril ku mne.

Lenka spomenula, že naposledy kreslila na základnej škole. Sama mala obavy, ako sa jej podarí, výsledkom bol obrázok Ranča a chatiek v Kráľovej Lehote. Kresba sa vydala a obdivovali ju mnohí.

„V modlitbe som sa pýtala Pána, čo mám robiť,“ – spomína Alenka. „Prišiel mi obraz, ktorý som skúsila načrtnúť na drevo a vypáliť. K obrázku mi prišiel na um *Žalm 139: Chválim Ťa Pane, že si ma utvoril tak zázračne.*“

Výsledkom tvorivého dňa boli naozaj nádherné diela. Bol to čas objavovania Božej krásy v nás a hľadania spôsobu jej vyjadrenia. Prijmite pozvanie a pridajte sa aj vy. Mňa Pán

Boh raz povzbudil takto: „Nikto iný na svete nevie urobiť veci tak, ako ty, si môj originál.“ Verím, že tým prehovára ku každému z nás. Požehnanie.

Zuzana Chochulová

Foto: Vlasto Beňa

P.S.: Jedna menšia ukážka z dňa tvorivosti, autorka Helena Karpišová:

Otče, k tobě volám,
bez Tebe to nedám,
vidím, jak bezmocná bez Tebe jsem
Upadám, ztrácím sen, nevím, kdo vlastně jsem?
Obklopená temnotou, hledám perlu Tvou.

Co ta perla vlastně znamená?
to je Tvá láska čistá bezpodmínečná,
kterou každý hledá,
ta co se ničím, ani nikým nahradit nedá.
Když tu perlu naleznem,
zrazu pochopím, kdo vlastně jsem.

Ty jsi mi světlem v této temnotě,
Ty si mou radostí v čase soužení,
Tvé Písmo je mou nadějí,
Tvá láska me vždy pozvedá,
Když sílu čelit' už nemám.

Ty mne chráníš rukou Svoji,
když kráčím cestou Tvoji,
když sejdu, ty mne nazpět
skrze pokání navrátíš,
Srdce mé Svoji milostí očistíš,
A hříchy mé mi odpustíš,
Životu a radostí v Tobě mě naučíš.

Provedeš mne zkouškami,
Které chci už dávno vzdát,
Obnovíš v mém srdci lásku,
Kterou už z vyčerpání nemám,
Naplníš mé srdce nadějí,
Že Ty jsi Bůh živý a pravdivý.

Nebo upřímnou modlitbou mého srdce,
Bůh všemohoucí všechno změní,
a já docházím k naplnění, uzdravení.

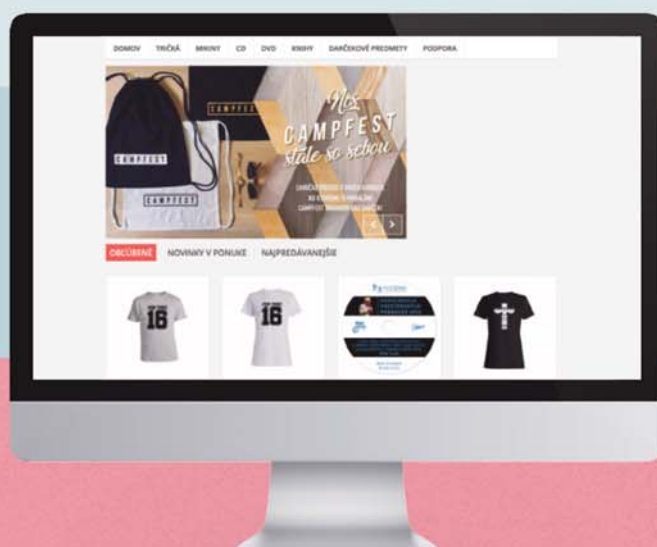
MPKS SHOP

shop.mpks.sk

f mpksshop

TRIČKA
MIKINY
CD
DVD
KNIHY
DARČEKY

Mládež
pro Krista
Slovensko

BOŽIE OTCOVSTVO

Niekde v hĺbke našich sŕdc hľadáme niečo viac. Pýtame sa, hľadáme to, nevieme to ani pomenovať. Za potrebou lásky vzniká ešte jedna veľmi silná potreba: Byť niečím... mať rodinu, Otca.

V každom z nás je túžba po Otcovi a po skutočnej otcovskej láske. Otec je otcom, ak je vo vzťahu s dieťaťom. Otec je твоjim Otcom, ak má teba...

Foto: Vlasto Beňa

V evanjeliách Ježiš Boha nazýva Otcom. Niektorých to pohoršilo, ďalší to len zahmlene počúvali, nikoho v tom čase možno ani len nenapadlo, že raz aj oni (a aj my :)) Tomu, ktorý stvoril nebo, vesmír a celú Zem, budeme môcť povedať, že je naším **OTCOM**.

Úvod témy začína otázkou: „Ako poznáme Boha? Kto je Boh pre teba?“

V Jánovom evanjeliu sa píše: *Tým však, čo ho prijali a veria v jeho meno, dal moc stať sa Božími deťmi. (Ján 1, 12)* Ježiš prichádza s novou ponukou. Chce sa podeliť o svoju rodinu, chce nás k nej pozvať, a aj sám Otec po tom túži.

Niekde ďalej prichádza Nikodém z otázkou: „**Ako sa to môže stať?**“ Ako sa môže stať to, čo máš ty, Ježiš? Ten vzťah k Bohu? A v ďalších evanjeliách Ježiš prekvapuje svojich učeníkov tým, že keď ich učí modliť sa, prvé, čo ich pri tom naučí, je osloviť Boha Otcom.

Božie Otcovstvo – téma, ktorá sa niesla januárovou víkendovkou **Nová DNA – praktické poradenstvo**. Účastníci prišli hľadať a nachádzať túto potrebu, prejsť tú cestu k Otcovi, nájsť na to odvahu, pozrieť

sa na Boha a začať dôverovať, že Jeho láska je naozaj bezpodmienečná.

Pozerali sme sa spolu na Ježiša, a hľadali spolu s Ním vzťah, ktorý On s Otcom žije už od večnosti. Povedal nám:

„No Tešiteľ, Duch Svätý,
ktorého pošle Otec v mojom mene,
ten vás naučí všetko a pripomenie vám všetko,
čo som vám hovoril.“
(Ján 14,26)

Popri čase prednášok a chvál bol čas aj na osobné rozhovory, otázky v rámci diskusie.

Foto: Anna Vrhelová, Člověk a víra

NACHÁDZAŤ SVOJU HODNOTU V OTCOVI

Už v prvej prednáške od Vladka bol spomenutý Ježiš a Jeho krst v Jordáne. Bolo to stretnutie Ježiša s Otcom a Duchom Svätým. Otec hovorí o Ježišovi iba jednu vetu: „**Toto je môj milovaný Syn.**“

Bolo to v čase, keď Ježiš ešte neurobil žiadny zázrak, nikoho neuzdravil, nikoho neoslobodil. Iba stál v rieke Jordán a prijal Otcovu lásku a Jeho vyznanie, že je Jeho Synom, milovaným, a našiel u Otca zaľúbenie. Toto prehlásenie bolo dané nie tým, čo Ježiš dosiahol, ale preto, že Otec má hlboký, vrúcny vzťah k Ježišovi.

Rovnaká situácia sa zopakovala, keď Ježiš zobral Petra, Jakuba a Jána, a premenil sa pred nimi. Opäť zaznieva Otcov hlas a Boh Otec hovorí tak, aby to všetci prítomní počuli: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie. Počúvajte Ho.“

Sú to dary, ktoré Boh ponúka aj nám. **Nachádzať svoju hodnotu v Otcovi.**

Ako by sme sa my cítili, ak by toto Boh povedal o nás? Prijali by sme to, či mali strach tomu veriť?

Veľakrát hľadáme svoju hodnotu v prijatí ľudí okolo nás, v našich schopnostiach, okolnostiach života. Sú to istoty, ktoré sa časom môžu meniť. Otcova láska a Jeho pohľad lásky zostáva rovnaký. Nemôžeme urobiť nič viac, aby sme boli o kúsok viac milovaní, ani nič menej, aby sme stratili Jeho lásku.

Kto som? Akú mám hodnotu? Opieram sa o svoje schopnosti? Som niekým milovaný? Záleží na mne niekomu? Má ma niekto skutočne rád?

Ak ideme hlbšie, sú to otázky, ktoré kladieme Otcovi: **Si na mňa hrdý?** Si so mnou spokojný? Si so mnou rád? Robím ti radosť?

Otcova identita nám ponúka okrem iného postavenie, získavame čestné miesto medzi ľuďmi.

Foto: Vlasto Beňa

SVEDECTVÁ

Počas víkendu účastníci mohli prijať aj osobnú modlitbu (poradenstvo). S čím odchádzali z tohto víkendu?

Odmietnutie je to najboľavejšie, čo sa dotýkalo mnohých. Bolo to odmietnutie nielen z rodiny, ale aj od iných ľudí.

„Lehota pre mňa znamená oázu pokoja, **plnosti Ducha Svätého**, je to mentálny relax, miesto, kde sa spí najlepšie na svete,“ delí sa o svoju skúsenosť Zuzka, účastníčka praktickej DNA. „Miesto, kde zažijem vždy veľa extrémnych plačov, keď Ocko uzdravuje, a následne smiechy s mojimi priateľmi – neodvážim sa tipnúť si, čoho je viac. :) Bola som na Lehote šiesty raz a vždy je to **úžasné, uzdravujúce**. Môj (náš) rodinný aj pracovný život sa od základu zmenil. Ďakujem Bohu, že nám poskytol toto miesto, kde si lížeme rany a naše srdcia sa premie-

ňajú od základu (v niečom super rýchlo, inokedy si musíme počkať a prichádza to postupne).“

Foto: Anna Vrhelová, Človek a víra

Zuzka pokračuje vo svojom zdieľaní: „Môj manžel sa bál modliť sa medzi ľuďmi. Bál sa odmietnutia, že sa nevie modliť správne. Duch Svätý sa ho však na chválach dotkol, a zažil prijatie. Nikdy nezabudnem na jeho oči plné lásky počas chvál a objatie jemnejšie ako pierko. Od tej chvíle môj manžel denne číta Písmo, knihy a jeho prežívanie je úplne iné. Začal sa nahlas modliť, už sa nehanbí, a neistota, že „on to tak dobre nevie“ ho už neodrádza. **Jeho nový pohľad na veci ma dojíma** a som šťastná, že už nie je iba pozorovateľ, ale aktívny hráč. :)

Bojovala som aj ja s prijatím a s mojou závislosťou. Dlhý čas som skrývala svoju závislosť na cigaretách. Bála som sa, že keď sa to okolie dozvie, odmietnu ma, že nie som dobrá kresťanka. Na ďalší deň na chválach som sedela v strede miestnosti, plakala a poprosila som Ocka, aby mi doprial okamih – vhodný čas, aby som sa mohla priznať mojim veriacim známym, pred ktorými som to tajila. V tej chvíli sa moja priateľka postavila a zamierila ku mne – objala ma. Využila som túto Pánom ponúknutú chvíľu a vyšla som s pravdou von. Ona si ma vypočula, **a začala sa smiať** a objímať ma. Po reakcii mojej priateľky som pochopila, ako hrozne ma diabol klamal. Veď keď som sa na to spätne pozrela, tak to bolo úplne scestné myslenie. Ani ja by som nikoho neodmietla pre jeho chybu. Počas modlitby Duch Svätý jednej z poradkýň ukázal, že tento strach z odmietnutia siahla hlbšie. Pán liečil moje odmietnutie otcom a vniesol do môjho srdca namiesto bolesti iba lásku.“

Danka, účastníčka praktickej DNA sa pripojila s týmto svedectvom: „Podarilo sa mi v rámci poradenstva za pomoci Ducha Svätého zbaviť sa niektorých pút.

Prvýkrát som nahlas vyslovila niektoré klamstvá, ktorým som celý život verila. **Musím priznať, že mi naozaj odľahlo**, a zároveň mi viac mojich životných situácií zapadá do seba. Uvedomujem si, aké ťažké následky zanechalo to, čomu som verila, na mne aj na mojom manželstve s mojím manželom. **Porozumela som aj chybám**, ktoré som urobila v manželstve. Odkedy chodievam do Kráľovej Lehoty na praktické DNA poradenstvá, mení sa moje manželstvo s mojím manželom. Začala som viac chápať, že ja sa mením a začala som vnímať bariéru medzi mnou a mojím manželom. Vďaka prednáškam a diskusiám teraz v januári som pochopila, ako je môj manžel zranený, aj mnou!! Otvorili sa mi oči a cesta, akou sa dá riešiť tento môj problém. Musím priznať, že účinky DNA po

príchode domov nedali na seba dlho čakať. Manžel je veselší a šťastnejší – a ja s ním. Pochopila som, že aj keď sa manžel nemení, som to ja, ktorá bude musieť zmeniť niektoré postoje a prístup k manželovi. Som nesmierne vďačná Duchu Svätému, poradcom, prednášateľom a aj všetkým tým, ktorí mi dávali rôzne rady a **rozprávali o svojich životoch**. Nachádzam tu odpovede na moje otázky. :-)

Neľutujem ani hodinu strávenú v Kráľovej Lehote, lebo uzdravuje nielen mňa, ale aj celú moju rodinu, aj keď tam nie je so mnou, dáva mi nádej, že všetko sa môže na dobré obrátiť a osvetľuje správnu cestu do ďalších dní.“

ĎAKUJEME

Zuzana Chochulová

List mladšej sestre:

Chcem, aby si nemusela počítať, koľko máš likes

Foto: Anna Vrhelová, Človek a víra

IDENTITA. Vieš, kto si? Aká si? Nie všetko, čo o tebe hovoria druhí, je pravda. Nauč sa rozlišovať pravdu od lži o sebe samej. Ohromne ti to uľahčí život!

Čau Dadý, chcem ti napísať, čo sme teraz preberali na Ranči. Bol tu víkend Nová DNA poradenstvo. Téma bola „Premena myslenia“ – asi šesť prednášok. Hovorili tam pár fakt dobrých vecí. Nebudem ti hovoriť všetky, lebo by ti rupla hlava O:-), ale niečo ti sem hodím.

Myslím, že v každej prednáške sa aspoň povrchovo dotkli témy tvoja identita. A podľa mňa je to dnes kľúčová téma. A tiež podľa mňa patrí ku všetkým prednáškam, čo tu zazneli a pravdepodobne ešte zaznejú. **TVOJA IDENTITA**, to znamená „kto si“ – tvoje ja. To je to, aby si nemusela počítať, koľko máš likes na „inštáči“. 8-) (Viem, hovorila si mi, že Facebook používajú už len starí.) A nemysli si, aj ja s tým bojujem. Ale ide o to, aby sa ti nezačal rúcať svet, keď tvoju fotku nikto „neolajkuje“.

NAUČ SA ROZLIŠOVAŤ PRAVDU OD LŽI

Chcem, aby si vedela, že **nie všetko, čo o tebe hovoria druhí, je pravda.** Nauč sa rozlišovať pravdu od lži o sebe samej. Ohromne ti to uľahčí život.

Keď ti niekto povie lož, rozpoznáš to? A keď ti niekto povie lož o **TEBE SAMEJ**, rozpoznáš ju? Poviem ti, o čo ide. Ja na to totiž prichádzam až teraz. A ty môžeš mať desať rokov náskok. Navyše si moja milovaná ségra. Ide o to, aby si vedela, kto si. Aká si, čo máš rada a čo nemáš rada. Aké máš dary a talenty. Aké máš dobré vlastnosti a čo by si na sebe mohla zlepšiť. Čo ti svedčí a čo ťa ničí. A hlavne, akú máš nádej a komu patríš. A potom, keď to zistíš, je dôležité, aby si sa na to dokázala postaviť ako na skalu, aby si v tom bola pevná. Poviem ti, čo sa mi stalo.

*Bolo to v lete, myslím, pred rokom, ale stále si to pamätám ako dnes. S dievčatami sme obsluhovali v kaviarni, nejak sme nestíhali a bola celkom napätá situácia. Jedna kamoška sa ma na niečo spýtala, alebo možno ja som jej niečo povedala, ale viem, že som hovorila viac **priamo** než obvykle. A ona mi povedala: „Niekedy sa správaš fakt strašne arogantne.“ A odišla. Chvilu som zostala stát. A premýšľala som nad tým, čo sa stalo. Väčšinou, keď niečo preženiem, nemám pokoj a som usvedčená. Ale v tomto prípade to bolo inak. Síce sa mi aj tak rozohnala krv v žilách, ale ja som si bola skoro istá, že táto veta o mne **nebola pravda**. Na chvíľku som si sadla a krátko som to prebrala s Bohom. Po chvíľke som vedela, že tá veta bola lož a **nemám ju prijímať**. Postavila som sa jej s Bohom za chrbtom a povedala som si polohlasne: „Nie, ja nie som arogantná. A ani teraz som sa tak nesprávala!“ A prišiel mi obrovský pokoj. Bola to jedna zo situácií, kedy som vďaka poznaniu, aká som, dokázala zvíťaziť nad negatívnym súdom, ktorý by ma inak pravdepodobne sundal tak, že by som nad tým rozmýšľala celý večer, a asi by som ani nedokázala prežiť chvály. Namiesto toho som cítila, že je na mňa Boh pyšný. Bol to jeden vyhratý boj.*

Odvtedy ich ale bolo dosť aj prehratých. Za prehratý boj považujem to, keď ->**prijmeš o sebe lož**. Alebo ->**neprij-**

List mladšej ségre:

meš pravdu, aj keď môže bolieť. To je prehra. Boh nechce, aby sme sa preceňovali, ale ani podceňovali. Chce, aby sme sa videli v pravde. Preto sa musíš nájsť!

Skôr než som ťa utvoril v matkinom živote, poznal som ťa: skôr než si vyšiel z lona, posvätil som ťa; ustanovil som ťa za proroka národom. (Jeremiáš 1,5)

Proste, a bude vám dané; hľadajte, a nájdete; klopte, a bude vám otvorené. (Matúš 7,7)

A teraz ako... za prvé... rozmysli si, do akého zrkadla sa budeš pozeráť.

Foto: Vlasto Beňa

TVOJE ZRKADLO

Albínka Beňová použila pri jednej prednáške príklad so zrkadlami. Tu na Ranči totiž jedno zväčšuje. :D Keď tu budeš, tak ti ho ukážem. Tak pred ním varovala. Je na dámskych toaletách. 8-) Skúsím ti parafrázovať jej prirovnanie. Predstav si, že stojíš v zrkadlovom labyrinte. V jednom zrkadle sa vidíš ako trpaslík, v druhom dlhá ako ten vysoký z rozprávky Dlhý, široký a bystrozraký. V treťom si ohromne tučná, vo štvrtom chudšia ako v skutočnosti. V jednom si celá pokrútená, ale len čo sa obzrieš, vidíš ďalší obraz, v ktorom si pripadáš ako naša mamka. :D Problém je, že ani jedno nie je realita. Akú máš o sebe predstavu ty? Vieš, kto si, Dadý? Ako vyzeráš? A aká **vlastne si**? Vieš to? Aké máš zrkadlo?

Žiaľ, predstavu o sebe samých si väčšinou tvoríme na základe toho, čo o nás povedia druhí ľudia alebo podľa toho, ako nás ocenia. Sú našim zrkadlom. Albínka hovorila, že tie zrkadlá sú nám nastavované už od detstva, a že práve tam tú spätnú väzbu, obraz o sebe samých, prijímame najviac. Pretože práve **spoznávame svet** a všetko predložené **prijímame** vo svojej naivite automaticky za pravdu. Nečakáme, že by to nebola pravda.

„Mamka a ocko hovoria vždy pravdu. Takže keď vraveli, že nemám po kom byť šikovní maliarka, znamená to, že nie som a nikdy nebudem šikovní maliarka. Keď vraveli, že kvôli tomu, že veľmi krásne spievam,

Foto: Vlasto Beňa

by som mala spievať pred ľuďmi, znamená to, že by som mala spievať pred ľuďmi.“

Ale ako hovorí Zdeněk Svěrák ako rozprávač v rozprávke Lotrando a Zubejda: „Nie všetky rady rodičov bývajú vždy múdre.“ Už som ti to raz hovorila, ale chcem, aby si si to zapamätala ako odstrašujúci príklad toho, aké dôsledky môže mať, keď prijmeš informáciu o sebe od druhých ľudí ako pravdu, aj keď to môžu byť najbližší.

PRIJÍMANIE SVOJEJ IDENTITY OD DRUHÝCH

Po základke som rozmýšľala, kam mám ísť na strednú. Nepoznala som ešte samú seba, neuvedomovala som si, že už môžem mať svoj názor na seba samú. Že už môžem snívať o tom, čo by som ja chcela. Myslela som si, že je múdre poslúchnuť už životom skúsených rodičov. Myslela som si, že zatiaľ, kým si vytvorím niečo ako predstavu o svojom živote, „na ktorú ešte nemám vek,“ je dôležitejšie skôr **neurobiť chybu, než vykročiť do niečoho, čo by som asi chcela.** Preto namiesto toho, aby som sa rozhodovala, čo asi chcem, rozhodovala som sa na základe toho, čo by som nemala chcieť, alebo aká som z pohľadu rodiny:

1. „Nechod' na gypel. Ja som sa tam trápila, takže ty sa tam budeš tiež trápiť.“
2. „Pochádzaš z rodiny stavbárov, takže si **technický typ**.“
3. „Nemôžeš byť s dievčatami, lebo by ťa zožrali.“

-> Čo som si z toho v svojich 15-tich rokoch vzala? „Aj keď mám v deviatej triede samé jednotky, nie som dosť múdra, pretože mamka si myslí, že by som sa na gympli trápila. Psychologickou teda asi nebudem. Navyše rodina hovorí, že som určite **technický typ**. Aj tak dedo vraví, že nemôžem byť s dievčatami, takže zdravotka a ekonomika nepripadajú do úvahy. Pôjdem teda na stavarinu, kde je plná trieda chalanov. Všetky podmienky splnené. Idem na stavarinu.“

Neuvedomila som si, že za svoj život zodpovedám sama. Že je to na mne. Neuvedomila som si, že môžem neposlúchnuť rady. Neuvedomila som si, že „nie všetky rady rodičov bývajú vždy múdre“. Neuvedomila som si, že nemusím byť dcéra podľa ich predstáv, ale že môžem byť

žena podľa svojich, alebo najlepšie... žena podľa „Božích“ plánov. Nechápala som, čo to znamená identita. Nechápala som, čo to znamená snívať s Bohom. A tak som sa rozhodla na základe „**pravdy o mne**“, ktorú mi povedali **druhí a na základe strachu**. Výsledkom bolo, ako už veľmi dobre vieš, že som v polke prvého ročníka na stavarine, kde som bola v triede, ktorú skoro z polovice plnili dievčatá, zistila, že rozhodne nie som tak technický typ, ako mi bolo predkladané, a že ma škola nebaví.

Ségra moja milovaná. Ja viem, že ty sa tým, čo si o tebe myslia druhí, nenechávaš tak ovplyvniť, pretože si to vďaka Bohu zdedila po našom ockovi. :D Ale **odrazy tých zrkadiel** prijímaš nejakým spôsobom aj tak. Absolútne imúnny k tomu nie je nikto. Preto Danielka, rozlišuj, čo je **pravda a čo nie je**. Nebuď pasívny príjemca odrazov nedokonalých zrkadiel. Kiež ti Boh zjavuje pravdu o tebe samej. Kiež ti už teraz v твоjich štrnástich rokoch ukazuje, kým si. Kiež ti vkladá do srdca túžby, ktoré neprehliadneš a prosím ho o odvahu, aby si dokázala do tých Božích výziev vkročiť.

*Ale duchovný človek posudzuje všetko
a sám nie je posudzovaný od nikoho.
(1. korinským 2,15)*

OREZÁVANIE ZLÝCH VETIEV

Už sa ti určite stalo, že si niekedy zareagovala tak, že si sa vôbec nespoznávala. Prečo? Prečo sa správam tak, ako nechcem? Problém je v tom, že nevidíme úplne do svojho vnútra.

*Lebo teraz vidíme v zrkadle, v záhade,
ale potom tvárou v tvár: teraz poznávam z čiastky,
ale potom poznám dokonale tak, ako aj som poznaný.
(1. korinským 13,12)*

Práve preto sa niekedy aj celý život hľadáme a snažíme sa spoznať samých seba. Problém s tým mal aj apoštol Pavel, maj pokoj. O:-)

*Nerobím totiž to dobré, čo chcem, ale konám zlé, čo nechcem.
(Rímskym 7,19)*

O tom ti ale napíšem viac v ďalšom liste. Bola tu totiž celá prednáška o obranných mechanizmoch, opakovanom a okopírovanom správaní. Tiež dosť zaujímavé. Ale **identita je ten základ**.

NASTAVIA TI PRAVDIVÉ ZRKADLO SKUTOČNÉ KAMOŠKY?

Danielka moja, mať okolo seba priateľov, ktorí ti v pravde, alebo aspoň v snahe o pravdu povedia, ako ťa vidia, je obrovský dar. Poznáš to sama. Ak chceš o sebe poznať pravdu, asi nepôjdeš za kamoškou, ktorá ti od rána do ve-

Foto: Anna Vrhelová, Človek a víra

čera lichotí. Vieš sama, že pravda na začiatku väčšinou nie je príjemná.

Mne však neveríte, pretože ja hovorím pravdu. (Ján 8,45)

Tiež by si ale nešla za niekým, kto ťa len kritizuje a zráža. Priatelia – a tým myslím blízki, ktorí ťa majú **skutočne radi**, a ktorým leží na srdci tvoj prospech a rozvoj, ťa môžu pravde priblížiť. Prosím, hľadaj takých ľudí a obklopuj sa nimi. Neposedávaj s posmievačmi, ale s ľuďmi, ktorí hľadajú pravdu. Práví priatelia ti povedia, kde vidia tvoje silné a slabé stránky. **Si to ale ty sama, kto zhodnotí, čo je pravda a čo nie je.** Príd' kludne aj za mnou, keby si chcela, ale ver, že ani ja ti nenastavím tak čisté zrkadlo, aby si uvidela seba samu v celej pravde. Celú pravdu ti môže ukázať naozaj jedine Boh. Tvoj autor.

PRAVDIVÉ ZRKADLO JE BOH

Viem, Danielka, že Boha poznáš. Boha Abraháma, Izáka a Jáкова. Boha, ktorému kráľ Dávid spieval žalmy a predovšetkým Boha, ktorý svojou mocou vzkriesil svojho Syna Ježiša Krista z mŕtvych. Krista, ktorý povedal:

„Ja som cesta, pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.“ (Ján 14,6)

Mám z toho veľkú radosť, Dadý. Inak by som nevedela, čo ti mám poradiť, aby si sa videla v pravde. Naozaj. Chcela by som. Ale nepoznám na celom svete nič a nikoho iného, v kom by si mohla nájsť svoju pravú identitu. Nepoznám nič, o čo by som sa mohla oprieť vo chvíľach, kedy ti tvoja sebahodnota bude klesať kvôli niekoho „blbej poznámke“. Nepoznám nikoho a nič okrem Boha, o ktorom verím, že tvorí Slovom. A tak ti Danielka predávam tú jedinú modlitbu, ktorá ti môže ukázať, kto naozaj si.

Počula som totiž, ako mi Boh hovorí: **„Žiadam ťa, aby si sa stala tou, ktorou som ťa povolal byť.“** A preto som povedala: „Chcem sa ňou stať.“

Preto mojou modlitbou posledné týždne je: „Prosím, Abba, ukáž mi, ako ma vidíš ty.“

Nič viac, nič menej. Ver mi, Dadý, že keď budeš túžiť po tom, aby ti On ukázal pravdu, ukáže ti ju. Chcem ťa po-

Foto: Anna Vrhelová, Človek a víra

vzbudiť, aby si zo začiatku bola silná a nezlakla sa prvých odpovedí na tvoju modlitbu. Je potrebné, aby každá lož vyšla na svetlo. Až potom ju rozpoznáš. Práve svetlo ti ukáže pravdu. Svetlo, ktoré posvieti do temnôt. Svetlo, vďaka ktorému sú obrysy našej duše viditeľné. Svetlo, vďaka ktorému sa dokážeme vidieť „nahí“. Čím skôr necháš Boha, aby ti to vysvetlil, tým lepšie. Nezlakni sa toho, všetci sa najprv predierame trnám, ktorým sme sa už stihli obklopiť. Je to ale cesta do slobody. Do čistoty. Do krásy.

Okrem toho trnia ti totiž Boh bude zjavovať aj to, ako veľmi nádherná si. Bude ti ukazovať, aká si vzácna, múdra, ako ťa miluje. A potom Dadý... Ono totiž, keď budeš vedieť, kým si, môžeš sa na to postaviť a začať budovať. **USKUTOČŇOVAŤ TIE SNY, KTORÉ DO TEBA VLOŽIL BOH. A TO POTOM BUDE JAZDA.** Už teraz sa na to teším, do akého projektu sa s Bohom pustíš. Len nezaбудni, aj sny a túžby srdca je potrebné rozlišovať. Pri tom pomôže slovo, ktoré nám zanechal Pavol v liste, ktorý píše Židom...

Ved Božie slovo je živé a účinné, ostrejšie ako akýkoľvek dvojsečný meč. Preniká až po oddelenie duše od ducha a kĺbov od špiku a rozsudzuje túžby a úmysly srdca. (Židom 4,12)

Dadý, tu máš tip od staršej ségry. Žalm 139. Píše sa v ňom napríklad:

... Hospodin, ty ma skúmaš a poznáš... Ty pozoruješ, či chodím, či ležím, o všetkých mojích cestách vieš. Ešte nemám slovo na jazyku a ty, Hospodin, už vieš, čo chcem povedať...

A ďalšie pecky, ako napríklad: ***Ved ty si mi utvoril ľadvinu, v matkinom živote si ma utkal.***

Vytiahni tú tvoju super džínsovú Bibliu na zips s kapsičkou ;-), občas si to prečítaj a podčiarkni si tam, čo ťa osloví. Môže ti to veľmi pomôcť. Pomôže ti to uvedomiť si, kto a aký je Boh. Kto si ty preňho. Predstav si, že tieto slová Bohu hovorieval kráľ Dávid a uver tým slovám. Sú pravda. Boh ťa pozná najlepšie, Dadý. A vieš čo, chce pre teba viac, než si ty vo svojom živote dokážeš vysnívať. To je tiež celkom sila... Pozri... toto si tiež nájdi...

Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo a čo ani do ľudského srdca nevstúpilo, to pripravil Boh tým, čo ho milujú. (1. korinským 2,9)

ALEBO

*„Ja poznám svoje zámery, ktoré mám s vami,“ – znie výrok
Hospodina, „sú to zámery pokoja, a nie nešťastia.“
(Jeremiáš 29,11)*

Ako som písala. Ty to totiž môžeš dotiahnuť, Dadý, oveľa ďalej ako „len“ že ustojíš útok na tvoju hodnotu. Ty zo svojej identity totiž môžeš aj budovať. Ale ak chceš niečo budovať, musíš stáť na skale.

*Ten však, ktorý nás spolu s vami upevňuje v Kristovi
a pomazal nás, je Boh.
(2. korintským 1,21)*

Foto: Vlasto Beňa

Ja som totiž

až teraz, Dadý, pochopila, že Boh chce, aby so mnou nepohlo ani najhoršie „bodavé slovičko“. Praje si pre mňa, aby som ho dokázala odmietnuť a naopak, keď začujem pravdu, aby som ju dokázala prijať, a trebárs zmenila aj svoj zlý postoj. Hovorila som o tom nedávno s Jánom Bucom, jedným kňazom tu zo Slovenska. Som presvedčená, že by sa ti páčil. Povedal mi: „Boh chce, aby si bola ešte slobodnejšia. Chce, aby tvoja identita v ňom bola ešte pevnejšia. Aby, keď ti niekto povie, že si „husa pitomá“, aby si sa tomu dokázala zasmiať ako teraz a išla ďalej.“ Tak sa to učím, Dadý, aby som vyrástla. Pochopila som totiž, že pre to, aby som dokázala naplno žiť a dávať zo seba to najlepšie, čo môžem, v rodine, v práci, v službe, v ostatných vzťahoch, musím presne vedieť, kým som, komu patrí a prečo tu som. Ako Kristus, ktorý na otázku „Tak predsa si kráľ?“ odpovedal Pilátovi:

*„Ja som sa nato narodil a nato som prišiel na svet,
aby som vydal svedectvo pravde.
Každý, kto je z pravdy, počuje môj hlas.“ (Ján 18,37)*

Ďalšia výhoda je, že keď budeš vedieť, kým si, nebudeš už primárne túžiť po uznaní od druhých. Tvojím hlavným cieľom totiž bude páčiť sa Bohu a budeš túžiť po tom, aby si vykonala to, k čomu ň On povolal. Potom nezabúdaj, že okrem konkrétnej úlohy, ktorú pre teba Boh má, je tou prvou a najväčšou úlohou a Božou túžbou samotná Láska.

List mladšej sestre:

*Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa navzájom milovali;
ako som ja miloval vás, aby ste sa aj vy navzájom milovali.
(Ján 13,34)*

Foto: Vlasto Beňa

*Keby som hovoril ľudskými jazykmi, ba aj anjelskými,
a lásku by som nemal, bol by som iba ako cvendžiaci kov
a zvučiaci činel. A keby som mal aj dar prorokovať a po-
znal by som všetky tajomstvá a mal by som všetko poznanie
a keby som mal takú silnú vieru, že by som hory prenášal, no
lásku by som nemal, nebol by som ničím. Ak by som rozdal
všetok svoj majetok, a ak by som vydal svoje telo, aby som sa
mohol chuľiť, no lásku by som nemal, nič by mi to neosožilo.*

(1. korintským 13,1-3)

Okej. To je v tomto liste o IDENTITE všetko. Nechala som ti tu tú jednu modlitbičku. Keď tú vetičku povieš Bohu každý deň s ozajstnou túžbou, ver, že On bude konať a tvoj život sa začne meniť. Nabudúce ti napíšem niečo o tých obranných mechanizmoch, totiž zautomatizovaných reakciách, ktoré máme. Presne o tých chvíľach, kedy zareagujeme skôr, než si to stihneme rozmyslieť a divíme sa, kde sa to v nás vzalo.

Tak čus. Mám ťa tak rada. Pozdravuj mamku a ocka.

P.S. Omylom som si odviezla ten priehľadný lak na nechty. Soráč 8-)

P.P.S. Ešte pár veršikov. Čavec

Your sister <3

*Ved kto z ľudí vie, čo je v človeku, ak nie duch človeka, ktorý
je v ňom? Tak ani Božie veci nepozná nikto, len Boží Duch.
(1. korintským 2,11)*

*Nebeské kráľovstvo je podobné pokladu ukrytému v poli.
Keď ho človek našiel, skryl ho, od radosti šiel a predal
všetko, čo mal, a kúpil to pole. Nebeské kráľovstvo je ďalej
podobné kupcovi, ktorý hľadal krásne perly. Keď objavil
jednu drahocennú perlu, odišiel, predal všetko, čo mal,
a kúpil ju. (Matúš 13,44-46)*

Anna Vrhelová

List mladšej sestre 2:

Nemáš to rada na druhých a robíš to tiež. Ako sa zbaviť zautomatizovaných reakcií?

Nechcela som to urobiť. Neznášam to na sebe. Prečo som to urobila? Celý týždeň som sa zvládla správať podľa svojich predstáv a dnes som si to pokazila. Bola som nepríjemná. Prečo som reagovala tak prudko? Ani som si to nepremyslela!!!

Čau sestra,

posielam sľúbené informácie o zautomatizovaných reakciách. Hrozne veľa vecí, ktoré robíme, robiť nechceme. Ja to mám tiež. Väčšinou ale neviem, kde tie moje reakcie majú pôvod. Kde vznikli, prečo ich robím. Ale to je práve to. Keď to zistíš, tak máš napoly vyhraté. Ale o tom neskôr...

Na Ranči sme sa rozprávali o dvoch variantách zautomatizovaných reakcií. Sú to okopírované jednanie a obranné mechanizmy. Okopírované jednanie väčšinou prevezme od svojich rodičov alebo najbližšieho okolia. Patria tam napríklad neustále **naprávanie deky**, **búchanie dvermi**, spôsob pohostenia návštevy alebo napríklad aj **varenie a výchova**. Je to také to: „Neznášam, keď moja mama robí toto. Ja to nikdy tak robiť nebudem!“ A potom robíš to isté. Alebo: „Moji rodičia to s nami robili takto, ja to budem robiť so svojimi deťmi tiež takto.“ Myslím ale, že môžeme od nášho okolia „okopírovať“ aj veľa super vecí. Napríklad to, ako sa naša mamka usmieva do telefónu. To je skvelé. To len, aby to zaznelo. Že nie všetko „okopírované“ je zlé.

Foto: Anna Vrhelová, Človek a víra

ČO ROBÍM JA

Pri tejto prednáške som premýšľala, čo robím ja. Ono to ani inak nejde. Automaticky ťa to k tomu vedie. :D Myslíš, že to moje niekdajšie trieskanie dvermi je okopírované jednanie alebo obranný mechanizmus? :D Možno okopírované jednanie obranného mechanizmu :D -> Útek a agresia. Ale kde ja som to videla... Je možné, že aj vo filme. Často kopírujeme aj hlásky a správanie našich „hrdiniek“. Mne napadá jedna hláška z filmu Medzi nami dievčatami, kde Lindsay Lohan v tej najdesivejšej puberte jačala na svoju mamu: „Proste mi len povol reťaz, mami!“ Ach, kolkokrát som ja túto vetu použila. Od slova do slova. A keď mohla byť Lindsay Lohan drzá, tak prečo by som nemohla ja. Ale toto bolo zle! Áno, mamka si toho so mnou teda užila.

Dadý, svoje okopírované jednanie a obranné mechanizmy **môžeš poznať, ale nemusíš**. Väčšinou si to teda uvedomíš hneď po tom, čo to urobíš. To je pre teba v tej chvíli ale neskoro. Už sa stalo. Pripomenulo mi to slová apoštola Pavla, vyzerá to, že to tiež poznal. ;-)

Ved' ani nerozumiem, čo robím. Nerobím totiž to, čo chcem, ale robím to, čo nenávidím. Ak však robím to, čo nechcem, súhlasím s tým, že Zákon je dobrý. Teraz to však už nekonám ja, ale hriech, ktorý prebýva vo mne.
(Rímskym 7,15-17)

Asi pred rokom som tu na Ranči počula jednu vetu, ktorá ma zasiahla. Neviem už, kto ju povedal, ale zaznela tu v rámci prednášok. Ten človek hovoril o tom, aby sme si nenechali ukradnúť našu slobodu, náš priestor v situá-

Foto: Vlasto Beňa

cii, kedy sa nás niekto na niečo pýta, alebo na nás nalieha. „Uvedomte si, že **nemusíte odpovedať hneď**,“ – povedal. „Nenechajte si ukradnúť svoj priestor.“ V tej chvíli som zistila, že mi to nikdy nedošlo. Nikdy mi nedošlo, že nemusím odpovedať hneď. A nesmej sa mi, Daniela! :D Každopádne to bolo super zistenie. Nevie, ako som to do seba dostala, hneď automaticky rýchlo reagovať, ako keby to bola povinnosť, každopádne sa na to snažím prísť.

S týmto zistením sa mi potom spojila jedna Ježišova reakcia. Predtým, ako Ježiš povedal: „Kto z vás je bez hriechu, nech prvý hodí do nej kameňom,“ písal prstom do piesku. Premýšľala si niekedy nad tým, prečo to urobil? Počula som názor, že sa radil s Otcom. Pýtal sa, čo má povedať... táto myšlienka ma tak uchvátila, že som to začala skúšať presne v tých chvíľach, kedy na mňa niekto naliehal alebo sa proste obyčajne na niečo pýtal. Dodnes si pamätám, ako som napríklad v aute prešla prstom po volante a pýtala sa: „Otče, čo mám povedať?“ Alebo keď som sedela na lavičke, tak som prešla dlaňou po dreve. Sústredila som sa na to, aby som si ten svoj priestor nenechala zobrať.

Foto: Anna Vrhelová, Človek a víra

ČIARA DO PIESKU

Tu zákonníci a farizeji priviedli ženu pristihnutú pri cudzoložstve. Postavili ju doprostred a povedali mu:
„Učiteľ, túto ženu pristihli priamo pri cudzoložstve.
Mojšíš nám v Zákone prikázal takéto ženy ukameňovať.
Čo teda povieš ty?“ Týmito slovami ho skúšali, aby ho mohli obžalovať. Ježiš sa však sklonil dole a písal prstom po zemi.
Keď sa ho neprestávali vypytovať, vzpriamil sa a povedal im: „Kto z vás je bez hriechu, nech prvý hodí do nej kameň!“

A znova sa zohol a písal po zemi.

(Ján 8,3-8)

To je pre teba aj pre mňa na povzbudenie. Myslím, že keď sa budeme spolu modliť za „chvíľku kľudu“ predtým, ako zareagujeme, Boh bude mať čas s nami pracovať.

Naša modlitba: „Abba, daj teda, prosím, mne a Danielke, chvíľu kľudu“ predtým, ako by sme vo svojej prirodzenosti chceli automaticky reagovať. Daj nám Kristov pokoj a múdrosť Šalamúna, aby sme dokázali múdro odpovedať.“

*Sťa zlaté jablká na striebornom podnose
je slovo vyrieknuté v pravý čas. (Príslovia 25,11)*

Keď Ježiš videl, že múdro odpovedal, povedal mu:

„Nie si ďaleko od Božieho kráľovstva.“

Potom sa ho už nik neodvážil vypytovať. (Marek 12,34)

NIEKEDY NEMUSÍŠ ODPOVEDAŤ VÔBEC

Len pre zaujímavosť, Dadý. Je kopec miest v Biblii, kde sa píše o tom, že Ježiš neodpovedal vôbec. Kde mlčal. Najviac zjavné je to asi keď ho vypočúval Herodes. Ježiš sa s ním proste vôbec nebavil. Niečo ti k tomu tiež pripravím, ale to je na samostatný list. Chcem len aby si vedela, že NEMUSÍŠ odpovedať vždy.

OBHRANNÉ MECHANIZMY

Pod sa, Dadý, viac ponoriť do tých obranných mechanizmov. Čo to teda je...

„Správanie, ktoré sme si vytvorili na základe určitých zranení.“

„Je to spôsob, akým fungujeme, bez toho, aby sme to prehodnocovali. Spôsob uložený tak hlboko v nás, že ho nestihneme ani kontrolovať. Proste vo chvíli naskočí. Je to starý mechanizmus, ktorým sme sa naučili brániť od mala. Ale o tom, či je správny alebo nie, málokedy premýšľame. A niekedy nás možno aj mrzí,“ zahájila svoju prednášku Albínka Beňová.

Foto: Anna Vrhelová, Človek a víra

Utekáme, odsekávame, zvyšujeme hlas. Útočíme, aby sme sa obránili. Zraníme, aby sme sami neboli zranení. Alebo sa naopak sťahujeme a všetko odkývame. Bojíme sa, že niekto o nás povie, že sme tej návšteve nič neponúkli, tak im radšej vnucujeme aj to, čo nechcú. Zo strachu, že o tebe niekto povie, že sa flákaš, alebo že si lenivá, drieš ako kôň. Nie, že ťa to baví, ale aby to nikto NEMOHOL POVEDAŤ. Tomu sa hovorí Superkonformita-> začneš plniť povinnosti na 200%. Niekto ti v detstve povedal, že nevieš kresliť, tak radšej nebudeš kresliť už vôbec a nikdy! To je zas Rezignácia.

Obranný mechanizmus, Dadý, je vlastne tvoja reakcia, ktorou brániš svoje ja pri pocite nejakého ohrozenia. Brániš svoju hodnotu. Ale ako sme si písali minule, keď máš identitu pevne ukotvenú v Bohu, nemal by s tým byť taký problém.

Myslím si, že niektoré svoje mechanizmy si uvedomíš hneď po prečítaní tohto listu. Niektoré ale v tebe sú a možno ešte budú dosť dlho skryté. Uvidíš, každopádne, ako som písala minule, čím skôr osekáš tie zlé konáre, tým viac budeš slobodná a ponesieš ovocie.

Srdce spravodlivého zvažuje, čo povedať, (ako zareagovať), ústa bezbožníkov však chrlia zlobu. (Príslovia 15,28)

Takže podme prakticky... V psychológii rozlišujeme asi 40 základných druhov. Zaujímavé je, že do obranných mechanizmov patrí aj humor. Poznáš ľudí, čo majú na všetko sarkastickú poznámku, Dadý? To je tiež obranný mechanizmus. Predstav si Chandlera z Priateľov.

Najhoršie na obranných mechanizmoch je to, že niekedy nimi neubližuješ len sama sebe, ale práve ľuďom okolo teba. Spomínam si, aká som bola držkatá na mamku, keďkoľvek mi chcela s niečím poradiť. Možno to tiež poznáš. „Hlavne nechcem počuť žiadne rady. Mami prosím.“

„Najskôr zraníš práve tých, o ktorých si si tisíckrát povedala, že ich nikdy nechceš zraniť,“ povedal na prednáške Vlasto Beňa. Desivá veta... Ono vlastne, už len kvôli tomu je dobré si na tie svoje obranné mechanizmy dať pozor.

Vlúdna odpoveď odvracia zlosť, urážlivé slovo vzbudzuje hnev. (Príslovia 15,1)

Popíšem ti ich pár na ukážku. Vygooglila som si ich, aby som sa z nich usvedčila :D Niektoré mi pripomenuli vtipné scény z filmov alebo seriálov. Hádzem ti sem tie najčastejšie. :D Superkonformitu a rezignáciu som ti už popísala vyššie.

A keďže si uvedomujem, že zaujať v dnešnej dobe pubertáka je ťažšie a ťažšie, urobila som ti z toho multimediálne „čítaničko“. Ako hru ti k niektorým druhom obrany dám úryvok. Premýšľaj o ňom a skús v tom ten obranný mechanizmus nájsť.

DRUHY OBRANNÝCH MECHANIZMOV

Racionalizácia

„To nevádi, že som sa nedostala na tú školu. Aj tak by som tam asi ani nešla, lebo je to ďaleko a navyše nesúhlasím so všetkým, čo tam učia. A vôbec. Aj tak tam chodia divní ľudia.“

Popretie

„Fajčenie mi neuškodí, lebo dedo fajčil celý život a dožil sa 85 rokov.“ ALEBO: Najradšej by som začala plakať, ale presviedčam samú seba, že mi TO NEVADÍ, že som V POHODE!

Premiestnenie

To je zákon padajúceho... vieš čoho. :D Mňa našťve ka-moška, prídem domov a našťvem teba. (Prepáč. :D)

Útek

To je jasné. Len doplním. Môže to byť aj to, že si neprijatá určitou skupinou ľudí a začneš sa im vyhýbať. Úplne ich vymažeš.

Identifikácia

Zvyšujem si hodnotu tým, že napodobňujem nejakú osobnosť. Napríklad ja, keď som bola menšia, zapisovala som si úžasné, sofistikované slovíčka, lebo ich používala Rory z Gilmore Girls. Túžila som byť múdra ako ona. Aj keď som si ich nakoniec aj tak nepamätala, pri ich zapisovaní som cítila, ako moja hodnota stúpa. Bol to môj cukrík.

Foto: Anna Vrhelová, Človek a víra

Represia / Potlačenie

Keď sa ti stane niečo nepríjemné, tak tú spomienku radšej vytesníš. Zabudneš napríklad meno toho človeka, ktorý pri tom bol.

Regresia / Návrat

Dospelý neznesie určitú situáciu a začne sa správať ako dieťa. Začne sa hnevať, plakať, vydupávať si.

Foto: Vlasto Beňa

Útek do fantázie

Snívaš o tom, že si dosiahla svoj sen, aj keď realita je iná. Ako keď si Rachel a Phoebe skúšali preslov s trofejou.

ZÁKLADNÁ OBRANA

Útok

Lenka reagovala na kamarátky uštipačnou poznámkou neprímerane. Obhajovala sa a ani nemusela! Teraz umýva po sebe hrnček a celý čas rozmýšľa, ako sa s tým vysporiadať. „Prečo som sa obhajovala, keď som nemusela. A prečo som na ňu vybehla? Keby som tak po jej poznámke bola chvíľu ticho a v klude si ako múdry stariec premyslela, čo jej na to odpoviem.“

Ústup

Namiesto toho, aby Tomáš s hrdosťou odpovedal na šéfovu otázku: „Tak ako ste na tom s prácou, ktorú som vám zadal?“ „Veľmi dobre, v zadaní bola síce chyba, ale nebojte, prišiel som na to a chybu opravil. Stálo ma to síce mnoho námahy, ale vyriešil som to. Ak by ste s tým teda súhlasil, v piatok by som si vzal pol dňa voľno za môj stredňajší nadčas.“ Namiesto tohto! -> Vypadal neisto, skoro koktal a pôsobilo to, že sa obhajoval, ako keby chyba v zadaní bola jeho vina. Tak prečo!

Toto sú obranné reakcie, ktoré Lenke a Tomášovi automaticky naskočili. Sami ale nevedeli prečo.

Foto: Vlasto Beňa

AKO SI OBRANNÉ MECHANIZMY VYTVÁRAME

Hovorilo sa veľa o tom, ako si ich vytvárame. Hlavne ako sme si ich vytvárali v detstve. Dôležité -> Prijali sme za svoju takú obranu, ktorá sa nám osvedčila.

Príklad: Ak sa dieťaťu osvedčilo v boji o hračky vytrhnúť autíčko z ruky iného dieťaťa, mohol prijať obranný mechanizmus ÚTOKU. V dospelosti, keď sa bude brániť, schmatne, čo sa dá, alebo si silou vydobyje, čo sa dá. Iné dieťa sa stiahne. Dôjde k záveru, že ak tú hračku pustí, je to preňho bezpečné. „ÚSTUP je pre teba lepší.“

Prečítaj si Vlastov príbeh, povedala by som, že to dosť dobre ukazuje, kam až to môže viesť.

ZRANENIE, STRACH, KLAMSTVO

Vlastov príbeh: Keď som bol v siedmej triede, dostal som štvorku na vysvedčení. A moja mamka mala v tej dobe ešte takú chybu. Keď sme urobili niečo zle, namiesto toho, aby nás potrestala, nebadala sa s nami. Mlčala. Keď som teda najbližšie dostal zlú známku, vedel som, že keď ju prinesiem domov, mamka sa so mnou nebude minimálne tri dni rozprávať. Šiel som so žiackou okolo kontajneru a hlas mi vraví: „Veď ju vyhod' a mamka nezisť známky.“ Doma na mňa čakala moja obľúbená otázka: „Ako bolo v škole? Aká známka?“

„Mamka, vieš čo, asi som to zabudol v škole.“

„Zajtra to donesieš.“

Ja som si v tej chvíli neuvedomil, že rovnaký problém nastane aj zajtra (smiech), ale TEN DEŇ SOM VYHRAL. Druhý deň som povedal: „Asi to upratovačka vyhodila do koša,“ a bolo to zase dobré. Vyhral som druhýkrát. Aspoň som si myslel, že som vyhral.

VYTVORENIE OBRANNÉHO MECHANIZMU

Niekde do môjho podvedomia sa zakódovalo: „Veď ty keď nepovieš pravdu, alebo to nejakým spôsobom prekrútiš, tak budeš mať pokoj.“ Ono to tam niekde zostalo. A odvtedy som vždy, keď som sa chcel vyhnúť nepríjemnej chvíli, povedal ináč, ako bola pravda. Alebo som to aspoň prikrášlil alebo zaobalil.

TRVALÉ NÁSLEDKY

Dostal som sa do situácie, kedy vždy, keď som niečo rozprával, musel som to nejakým spôsobom prikrášliť alebo nafúknuť, vždy. A bolo to veľmi nepríjemné, lebo keď som niečo povedal a boli vedľa mňa ľudia, ktorí tú situáciu zažili rovnako ako ja, povedali: „Ale veď to tak nebolo. Veď to bolo inak.“ Taká trápna situácia a ja som sa cítil blbo. A od toho času som si povedal, že to tak NECHCEM HOVORIŤ, že si budem dávať pozor, aby som to všetko povedal správne. Ale nabudúce som to urobil znovu. Nešlo mi to. Vôbec mi to nešlo. A ja som ďalej robil zo seba blbca, a toto diabol chcel. A bolo to opakované správanie, ktoré sa ešte tak dlho opakovalo v mojom živote.

KOREŇ A UZDRAVENIE

Nevedel som, čo s tým mám robiť. Až som padol na kolená a modlil sa. „Bože, ukáž mi! Prosím, ukáž mi, v čom je problém? Čo mám robiť?“ Až mi Boh ukázal túto situáciu, na ktorú už som dávno zabudol. Sám by som na ňu nemal šancu prísť. Ale Duch Svätý mi to zjavil. Koreň bol v detstve. Presne tam, kde mi prešlo KLAMAŤ -> NEPOVEDAŤ PRAVDU. A tak som tú celú situáciu dal Bohu, vyznal som mu to ako hriech a moje popisovanie situácií sa zmenilo. Vďaka Bohu.

List mladšej sestre 2:

Pfuuu, no... to je teda príbeh, že? No teda, keď som toto počula, hneď som si zobrala ceruzku a papier a ako namydlený blesk som si vypisovala, kde mám nezdravé alebo prehnane reakcie.

NAŠTASTIE MÁME BOHA

Keby som chcela zistiť, čo vo mne je, koľko mám zlých obranných mechanizmov a okopírovaných správaní a nemala Boha, asi by som za psychológov, terapeutov a ďalších odborníkov, ktorí by mi dokázali poradiť a poodhaliť tajomstvá vo mne ukryté, utratila majlant. Našťastie ale Boha mám. A tak sa stačí spýtať Jeho.

Foto: Anna Vrhelová, Člověk a víra

*On odhaluje hlboké a skryté veci, vie, čo je v tme,
a svetlo s ním prebýva. (Daniel 2,22)*

Verím, Dadý, že čítanie Biblie mení naše srdce aj bez toho, aby sme to vedeli. Na jednej prednáške zaznelo, že Slovo je duch a život. Čím viac sa budeš sýtiť jeho slovom, tým viac budeš plná Jeho a tým viac ťa bude meniť. Dokonca aj v spánku. :-) To je môj obľúbený verš a Božia vlastnosť.

*Velebím Hospodina, ktorý mi radí, aj v noci
mi to pripomínajú obličky. (Žalm 16,7)*

Tak Dadý, maj sa krásne. Nechám v tebe nejaké otázniky. Ááááá, a ešte ti chcem oznámiť skvelú vec! Prídem domov o dva týždne skôr. :-) Mohli by sme spolu niečo upiecť. Napríklad tie tvoje muffiny. Prídu sem totiž naši na Novú DNA poradenstvo. Téma bude Strach a fóbie. To bude niečo pre našu mamku. Som zvedavá, s čím tu pohne. Vieš predsa, že sa od malička hrozne bojí. Môžeš sa za ňu modliť, aby to tu prežila čo najlepšie.

Tak čaves ségra...

Aninka

Anna Vrhelová

Strach a fóbia

Strach poznáme mnohí. Stretávame sa s ním v každom období života. Je to náš „priateľ“, keď nás upozorňuje na nebezpečenstvo, ale aj „nepriateľ“, keď už upozornenie začína byť zväzujúce a oberá nás o prirodzené reakcie.

Píše sa o ňom skoro všade. :-) Riešime ho vo vzťahoch, v životných okolnostiach, v situáciách, bojujeme s ním. Že tento boj je aktuálny, potvrdili aj účastníci víkendovky **Nová DNA – praktické poradenstvo**. Témou bolo pomenovanie strachu ako takého, rozpoznanie jeho vzniku ako následku udalostí v našom živote a hľadanie riešenia na jeho prekonanie.

Foto: Anna Vrhelová, Člověk a víra

KDE VLASTNE STRACH VZNIKOL?

Strachom sa označuje emócia, ktorá sa v nás ozve vtedy, keď sa nachádzame v nebezpečenstve, upozorňuje na hroziace nebezpečenstvo. Psychológovia hovoria o „**naučenej reakcii človeka**, nie vrodenej“. V pozitívnom slova zmysle nás môže strach podnecovať k lepším výkonom či **odvahe zabojovať**, k prekonaniu pohodlnosti človeka, alebo samého seba.

Veľakrát však prerastá do rozmerov, ktoré nás **blokujú rozmyšľať o situácii a riešení slobodne** a bránia konať v plnej slobode.

Keď sa pozrieme do Božieho slova, vynára sa prvá skúsenosť ľudí so strachom:

Keď počuli hlas Hospodina, Boha, ktorý sa prechádzal po záhrade za popoludňajšieho vánku, ukryl sa človek i jeho žena pred Hospodinom, Bohom, medzi stromy záhrady. Hospodín, Boh, zavola na človeka a opýtal sa ho: „Kde si?“ On odpovedal: „Počul som tvoj hlas v záhrade, zľakol som sa, pretože som nahý, a tak som sa skryl.“ (Genezis 3,8-10)

Pôvodným zámerom Boha bolo cítiť bázeň pred Hospodinom, Božia blízkosť a vzťah človeka s Bohom nenarušený hriechom. Strach bol pridaný skúsenosťou hriechu.

Biblia uvádza ďalšie postavy, ktoré „mali strach“: Mojžiš mal strach vstúpiť do služby, do ktorej ho Boh povolal – vyvieť Jeho ľud z otroctva Egypta, Saul sa cítil „malým“ na prijatie povolania kráľa Izraela, ...

Foto: Anna Vrhelová, Člověk a víra

BOŽIE POZVANIE

Božou túžbou, tak ako nám to aj Ježiš svojím dielom na kríži ukázal, je **túžba viesť nás zo strachu** a pomôcť nám prekonať s Jeho uistením ťažšie životné okolnosti, situácie, naše obavy a úzkosti.

Boh v Biblii 150-krát vyslovuje: „**Neboj sa!**“ :) („Nebojte sa!“ ďalších 50-krát.) Pozýva nás byť „silní a odvážni“.

Foto: Vlasto Beňa

Buď silný a odvážny, nestrachuj sa a nezúfaj! Ved' Hospodín, tvoj Boh, bude s tebou, kamkoľvek pôjdeš. (Jozua 1,9)

Sám Ježiš nás povzbudzuje: **Hľa, ja som s vami po všetky dni, až do skončenia sveta. (Matúš 28,20)**

Úzkosť a ustráchanosť pochádzajú aj z prostredia, v ktorom sme vyrástli, a z výchovy. **Je to boj, ktorý prebieha v našej myslí, emóciách**, aj cez tlak okolia, sveta, ľudí okolo nás. Naša myseľ ide dopredu, analyzuje situáciu, ľudí, prekážky.

Niečo podobné zažili aj Izraeliti, keď pod Božím vedením mali vstúpiť do zaslúbenej zeme.

*Po mocných Božích činoch, ktorými ich Boh vyviedol z Egypta a **otvoril im Červené more**, aby mohli suchou nohou prejsť, prišiel na izraelský národ strach.*

Pred zaslúbenou zemou poslali starší z ľudu vyzvedáčov, ktorí mali preskúmať zaslúbenú zem. Z desiatich vyzvedáčov sa iba dvaja nepoddali strachu. Ostatní sa zľakli, ale Káleb s Jozuom pevne stáli na skúsenosti s Bohom a na Jeho prisľúbení.

*Kvôli strachu stratili na čas Boží dar – zaslúbenú zem. Nasledovalo 40 rokov na púšti, kedy blúdili. Po 40-tich rokoch Boh dáva druhú šancu. Krajina, do ktorej mali vstúpiť, bola plná nepriateľov naďalej, dokonca títo nepriatelia ešte zmocnili. Nič pozitívne sa nezmenilo, zmenil sa však pohľad Izraelitov na zaslúbenú zem a vzrástla dôvera v Boha. **Premenilo sa ich srdce.***

*Vstúpili do **boja, kde stratégiu určoval Boh**. Obchádzali Jericho, ale bol to Boh, ktorý spôsobil pád múrov Jericha. Pravdou bolo, že nepriatelia sa báli izraelského národa a ich Boha.*

Strach a fobia

Foto: Vlasto Beňa

Je to pozvanie aj pre nás. Jozua predtým, ako vstúpil do boja, povedal Bohu, čo ho „straší“. A Boh odpovedal Jozuovi, keď mu poslal anjela, ktorý ho posilnil a ukázal, ako má bojovať.

Rovnaké pozvanie máme dnes aj my:

**Naňho zložte všetky svoje starosti,
lebo on sa o vás stará. (1. Petra 5,7)**

AKO TO PRAKTICKY MÔŽEME ROBIŤ?

Je potrebné si nájsť čas a pomenovať to, čoho sa bojíme. Odovzdáme celú situáciu Bohu a hľadáme na modlitbe koreň nášho problému.

Keď sa rozpomenieme na márnوترatného syna, prežíval strach, ako ho Otec po tom všetkom, čo urobil,

prijíme. Otec však prichádza oproti, syna objíma, zaodieva a teší sa z jeho návratu.

Rovnako môžeme prichádzať za Bohom Otcom v dôvere aj s našimi strachmi a problémami.

Takéto prežitie Božej lásky je základ pre dôveru a obrátenie sa k Bohu. Istota v Bohu, **že sa nemusíme báť sveta, okolností, ľudí, satana...** ako Božie dcéry a Boží synovia patríme Bohu a smieme prosiť o pomoc v každom čase a pri každej okolnosti.

FÓBIA

Ďalšou témou je fobia. Je všeobecne pomenovaná ako nezdravý strach v situáciách, v ktorých bežne strach nevzniká. Je to **iracionálna, neadekvátna reakcia** prejavujúca sa strachom, ktorá človeka zvyčajne núti, aby sa vyhýbal bežným miestam, situáciám, predmetom. Prejavuje sa aj ako strach pred vlastným strachom a stratou sebakontroly.

Môže sa objaviť ako reakcia na ťažkú životnú situáciu, zažitú okolnosť (autonehoda, nehoda vo výťahu, smrť blízkeho, a pod.), a prejavíť sa v danom čase, alebo aj neskôr.

Boh aj pre tieto situácie prináša uzdravenie a pokoj. V rámci prednášok a poradenstiev sa poradcovia delili o svoje skúsenosti, pri diskusiách bol čas aj na riešenie osobných otázok k tejto téme.

Ako jedna zo záverečných tém bola prinesená téma o **strachu zo smrti** a osobné svedectvo človeka, ktorý musel čeliť smrti. Podelil sa o to, ako tento strach sám prekonal.

Ak ste túto tému v rámci praktickej DNA premeškali, je možnosť si tieto prednášky zakúpiť aj na našom e-shope: <http://shop.mpks.sk/25-nova-dna>

Zuzana Chochulová

Foto: Vlasto Beňa

UZDRAVENIE

rodiny a manželstva

Cestovali sme s jednou známou. Cesta bola dlhá, tak sme mali príležitosť rozprávať na rôzne témy. Hovorila mi o svojej práci **triednej učiteľky na gymnáziu**. Úprimne sa zaujíma o svojich študentov, aj ich životy. Jej triedu tvorí viac ako 30 študentov a spomenula to, čo ju pri jej študentoch trápi. Z týchto mladých ľudí majú kompletnú rodinu len štyria – piati. Siedmi študenti žijú s rodičom, ktorý sa rozhodol pre ďalšie manželstvo, a majú nevlastných súrodencov. Ostatní žijú s rodičmi, ktorí sú rozvedení a žijú sami, alebo v iných partnerských vzťahoch.

V rámci **rozhovoru s kňazom** prišlo potvrdenie tejto nie ľahkej situácie. Na hodinách náboženstva sú deti, ktoré majú vlastných a nevlastných rodičov, a **nevedia vlastne komu patria**. Ich správanie je poznačené bolesťou, ktorú prežívajú nielen oni, ale aj ich rodičia. Ich identita je pošliapaná, nevedia, kým sú, komu patria a k čomu sú povolaní.

Foto: Anna Vrhelová, Človek a víra

Mnohí vieme, že manželstvo a rodina sú v kríze. Sama som netušila, že tá kríza je tak veľká. Veľakrát sa dotýka aj našich životov, našej rodiny, nášho manželstva.

Na školu Nová DNA prichádzajú mnohí hľadať odpoveď. Takmer na každej praktickej DNA sa objaví manželský pár, ktorý prechádza krízou, a iní mu odporučili prísť na toto miesto.

V rámci témy „Uzdravenie rodiny a manželstva“ sme spoločne hľadali odpovede na život v rodine, v manželstve **u Toho, ktorý rodinu založil a dal jej miesto a poslanie**.

Už na začiatku stvorenia Boh hovorí, že tvorí človeka. V prvej kapitole Genezis je stvorenie človeka predstavené ako súčasť stvorenia celého stvorenstva (trvalo to 7 dní, a my sme boli stvorení „veľmi dobre“?!?! :-)). V druhej kapitole Boh spoznáva, že nie je človeku dobre byť samé-

mu, a stvoril mu pomoc seberovnú. **Z tela sa stalo telo, a z jedného boli dvaja, aby sa neskôr opäť stali jedným telom.**

Na počiatku bola ľuďom daná schopnosť byť spolu a jedno od samotného Stvoriteľa, ktorý sám žije v jednote so svojim Synom ako Otec, a v spoločenstve Ducha Svätého. Ako to, že táto jednota vie byť dnes tak veľmi narušená?

Boh vložil do svojho stvorenia svoj poriadok a vložil poriadok pre manželstvo a rodinu.

Rodina vzniká na základe **schopnosti darovať seba samého**, schopnosti, ktorá je vpísaná do každého z nás. Manželia majú sprostredkovať svojmu partnerovi to, ako ich vidí Boh. Majú byť obrazom Boha pre svoje deti, žiť Jeho lásku, prinášať ju, svojím životom rozprávať svojim deťom o добрote svojho Boha.

Keď sa však vrátim k rozhovoru s mojou známou o jej triede, či s kňazom, ktorý sa stretáva s deťmi na náboženstve, mám pocit, že sa **cez vzťahy prehnalo tornádo**, ktoré úplne zruinovalo to, čo sme mali v skutočnosti žiť. Boh nám dal pevný základ v tom, čo do nás vložil a čo nás učí žiť skrze svoje slovo a Ducha Svätého. My sme však začali stavať na piesku – na slove človeka, ktorý chcel žiť bez Boha, na „lepšom mieste“ ako v Božej prítomnosti. Stratili sme sa...

Prvé témy prednášok na škole sa zamerali na uzdravenie manželstva. Po spoločnom hľadaní toho, ako to malo byť, sme v úprimnosti srdca hľadali postoje a správanie, ktoré to, čo do nás Boh vložil, túto jednotu a život v rodine narúšajú.

Foto: Anna Vrhelová, Človek a víra

K manželskej jednote nedochádza automaticky. Jednota je miesto, kde sú obaja manželia povolani o ňu zabojsovať a **budovať ju v rámci vzťahu**.

V rámci témy sa hovorilo o príprave na manželstvo, rozdieloch medzi mužmi a ženami, potrebách, komunikácii, rozdelení úloh v spravovaní budúcej domácnosti, otázkach sexualitv a ďalších témach v rámci predmanželskej prípravy.

Túžba Božieho Srdca je **požehnanie – dať rodinu**. Zuzka (prednášajúca) povzbudila svojim svedectvom, kde Boh dal rodinu aj jej, napriek tomu, že ona aj jej terajší manžel na to stratili nádej / odvahu.

V ďalšej prednáške sa riešila téma citových zranení, ich pôvodu a následku. **V rodinách sú vzťahy najhlbšie**, preto aj zranenia sú najhlbšie. V manželstve každý máme inú skúsenosť a inú situáciu.

Byť v manželstve je prijatie toho druhého, akceptovanie toho druhého ako súčasť vlastného spoločného života. Preto k uzdraveniu dochádza už prijatím pohľadu, že bojujeme jeden za druhého, proti nepriateľovi, ktorý chce rodinu a vzťah rozdeliť.

V téme sme hovorili o ďalších možných zraneniach cez nesprávne vzorce správania sa a o spôsobe ochrany vzťahov aj cez **stanovenie hraníc**.

Prednášajúci povzbudili aj s témou „Obdobie manželstva a kríza v manželstve“.

Ďalšími kľúčovými témami bolo hľadanie odpovedí a múdrosti na **výchovu detí** a ich vedenie.

Ak by ste si radi tieto témy vypočuli, je možné si tieto prednášky zakúpiť v našom e-shope:

<http://shop.mpk.s.sk/25-nova-dna>.

Zuzana Chochulová

Pozývame vás na podujatia
zamerané na službu
vnútorného uzdravenia,
ktoré sa uskutočnia v dátumoch:

12.-15.03.2020
14.-17.05.2020
10.-13.09.2020
12.-15.11.2020

Viac info a prihlasovanie na www.novadna.sk/poradenstvo

Úloha pre Slovákov a Čechov

List mladšej ségre 3:

Čo zanechali Hany Soryal a Ramses Girgis na Ranči?

„Ste bijúce srdce Európy.

Vstupujete do Kairos času.

Zjednotte sa.“

Čau Dadý,

včera prišli naši. Mamka je na programe a práve chváli Boha. Hrá Števo Beňa. Mám rada, keď hrá. Ide z neho pokora. Myslím, že keď hrá a spieva, niekedy aj so svojou ženou Adkou, tak si všetci v sále zrazu pripadajú normálni. Ozajstní. Neponížení. Rovnocenní. Vzácní vo svojej malosti. A blízko. Blízko pri Ňom.

Foto: Anna Vrhelová, Člověk a víra

Ci jeho, Dadý, to, čo sa tu deje, je naozaj vzácné. Včera ráno, ešte predtým, ako prišli ľudia na akciu, nám na raných modlitbách rozprával Miňo o tom, čo zažili v Anglicku a Luxembursku. Je to bubeník z kapely Timothy. Chodí sa s nami niekedy modliť. Mám z toho veľkú radosť. Prináša informácie zvonku. :D A vďaka tomu vynikne

veľkosť toho, čo sa deje na Slovensku. Často mi otvorí oči a ja si opätovne uvedomujem, že to, čo tu žijeme, je VÝ-SOSTNÉ. Ale tiež že máme veľa ÚLOH. Vravěl, že niektoré vety, ktoré tu my počúvame od rána do večera, boli pre Angličanov ako injekčná striekačka.

Vravěl, že skutočnosť toho, že v jednej kapele hrajú ľudia z rôznych denominácií je niečo, čo veľmi nepoznajú. Cirkvi v Anglicku síce sú, žijú tam, ale v oddelených domoch, oddelených svetoch, oddelených prežívaniach. Preto na rannom stíšení, kde sa spoločne modlia cébéc-kári, káeskári, ácéčkári, evanjelici a jeden alebo dvaja katolíci, z ktorých jeden som ja :D , táto správa znovu otriasla miestnosťou. Ako keby zazvonil budíček a zaznel hlas: „Vaša jednota je vzácna. Vašu jednotu som dlho pripravoval.“ Alebo: „Za vašu jednotu mnohí draho zaplatili.“

TERAZ TIE ÚLOHY

Neviem, Dadý, či si takto nad tým už rozmýšľala, ale určite si stokrát počula, že „Boh má plán pre tvoj život“. Viem, že si to počula. Viem, že si to spievala, keď si bola na God-zone. Viem, že túto informáciu máš. Teraz ale, na čo sa pýtam. Čo si o tom vlastne myslíš?

Ako staršia ségra, ktorá... zdá sa mi... hĺbkou a skutočnosť Božieho plánu pre nás pochopila až nedávno (a to len trochu)... by som ti najradšej to poznanie vyryla do hlavy. Najradšej by som škrtla zápalkou a zapálila ti srdce pre Jeho plán s tebou. Najradšej hneď... aby si nestihla urobiť hlúposti ako ja. Ale nemôžem. 1. Nie je to Boží plán pre mňa, aby som bola násilná na svoju ségru. 2. Bolo by to moje poznanie. Boh chce, aby si na to prišla sama. A zapáliť ti srdce pre Jeho Plán (keď aj trebárs nebudeš vedieť aký) môže aj tak len On sám. Ak mu to ty dovoľíš. Ja čo môžem, je povedať: „Áno, prosím. Dovoľ mu to, Dadý.“

ÚLOHA PRE SLOVÁKOV A ČECHOV: OD JEDNOTLIVCA K NÁRODU

Tak nejak to vzišlo z akcie, ktorá bola tu na Ranči asi pred mesiacom. Volalo sa to Konferencia pre kresťanských služobníkov...

Prišli... myslím, že nebudem preháňať, keď napíšem veľmi vzácní hostia. Berlínsky pastor Wolfhard Margies – má 81 rokov, ale vyzerá a prednáša na päťdesiat. O ňom ti napíšem v ďalšom liste. Potom tu bola psychologička Eliška Madžová. Tá mala prednášku o tom, čo to vlastne je homosexualita. To bolo dosť ťažké. No, ono je to dosť ťažká téma sama osebe. Do toho sa teraz asi púšťať nebudem. Ďalšia psychologická prednáška bola o ADHD od Martiny Polohovej, to je Vlastova sestra. No a teraz tá dvojka,

čo doviezla tie úlohy. :D Hany Soryal a Ramses Girgis. Na pódiu vidieť len jedného. Ramses to čekuje zozadu. :D To je pán, ktorý žije v USA a cestuje teraz po svete s Hany. Viac o ňom vlastne neviem. Čo ale VIDIEŤ je jeho pokojný úsmev. To je dačo.

Foto: Anna Vrhelová, Člověk a víra

No a teraz Hany. Prosím ťa, to je **týpek, ktorý sa narodil v Egypte** v koptskej cirkvi. (Na fotke Hany a tlmočník Denis.) V Egypte je kresťanov asi 20%, zvyšok sú moslimovia. Takže... nielen, že Hany počuje Boha, ale pýta sa ho: „Čo ti, Bože, leží na srdci,“ a potom ho ešte počúva. No... a potom tu rozpráva príbehy, z ktorých nikto nechápeme. Takže, Boh mu povedal, že má z Egypta odletieť **do Kanady do Quebecu a duchovne ho prebudiť**. Normálne, nie? Tak si vzal svoj kufor, do ktorého zabalil aj rodinu so (teraz má 6 detí, koľko ich mal predtým, neviem), a krôčik po krôčiku sa snažil ísť po Božej ceste. Chodili z mesta do mesta a chválili Boha. A Hany sa predovšetkým vždy snažil počúvať. „Otče, čo Ty hovoríš?“ A ďalšia úloha od Boha bola: „**Choď do srdca Európy a urobíš, čo ti poviem.**“ A tak sme sa dostali k tomu, čo Egyptan robí uprostred Slovenska v sále, ktorú z polovice plníme my, Česi. Keď ho v sále vítal Vlasťo, povedal: „Keď som prvýkrát videl to meno, povedal som si: Čo? Prišiel faraón? Tak som rád, že ho tu môžem privítať osobne.“ Dokážeš si to predstaviť. Smiech v celej sále. Hany najskôr začal vtipom, že všade, kam príde, mu ponúkajú halušky. **Ale potom sa modlil.** Za to, aby sme otvorili srdce pre svoj národ. Aby Slováckovi ležalo na srdci Slovensko a Čechovi Česko.

„Pretože Boh nechce iba aby sme niesli evanjelium spásenia ale aj evanjelium Božieho Kráľovstva. Pretože sme sa narodili, aby sme vládli spolu s ním. A to začína tu. V tomto národe. Ruka Pánova je teraz na vašom národe.“ (Hany)

Hovoril zatiaľ len o Slovensku. Keď ale zistil, koľko je v sále Čechov, povedal niečo navyše...

Dadý, najskôr som si myslela, že ti z tej akcie napíšem pár viet, ale nakoniec ti musím napísať viac. Dám si tú prácu a prepíšem ti viac jeho slov, pretože to **NEJDE SI TO**

NECHAŤ PRE SEBA PROSTE. A myslím, že konkrétne k tebe ako k budúcej generácii, ktorá môže zdvihnúť vlajku v štrnástich rokoch, tebe, že to patrí prednostne. **Sú to poklady, Dadý.** Tieto slová nepočuješ každý deň. A ja verím, že ty to pochopíš. Lebo aj keď máš len štrnásť, si šikovná ako opica. Veď si celá po mne. :D Hany používal niektoré politické slovíčka, ktoré možno ešte nebudeš poznať, ale skús to pochopiť z kontextu, keď tak ti to vysvetlím, keď prídem.

Tak dobre. Čítaj, čo som počúvala z kaviarne, keď som dávala do umývačky prázdne šálky od cappuccina, kde na okrajoch bola ešte pena.

Citujem Hanyho: „My sme včera boli v Čechách a hovorili sme o Božom srdci pre Česko. Pretože Boh robí úžasné veci aj v Čechách. Jedna smutná vec je, že existuje množstvo úžasných kresťanov, množstvo milovníkov Pána, aj v tomto národe, aj v Čechách, behajú tu okolo a **sú vyhorení.** Pretože robia dobré veci, ale nie Božie veci. A sú vyhorení. Pretože slúžia v mentalite výkonu, aby sa svojou službou zapáčili Bohu. Ale chcem vám teraz niečo povedať. Nie sme tu na to, aby sme sa zapáčili Bohu, pretože On už je s nami spokojný.

Chcem ti povedať, že rovnako, ako sa stal hlas z neba, keď Ježiš stál v rieke Jordán, ešte predtým, ako urobil akýkoľvek zázrak a akýkoľvek skutok služby, tak sa stáva každé ráno hlas z neba k tebe. Boh o ňom povedal: „Toto je môj milovaný syn. Tohto som si zamiloval.“ A tebe, hneď, ako sa prebudíš, hovorí: „Mám v tebe zaľúbenie. Si moja milovaná dcéra. Si môj milovaný syn. **Som s tebou spokojný.** Aj keď niečo robíš, aj keď nič nerobíš. Teba som si zamiloval.“

A z tohto miesta my potrebujeme stavať. Z tohto miesta potrebujeme hľadať jeho vôľu, hľadať jeho načasovanie a jeho cesty. Neutekajte vpred, keď už poznáte jeho vôľu. **Pýtajte sa na jeho načasovanie.** A potom sa pýtajte na jeho cesty: „**AKO to mám urobiť? A KADIAL' to mám urobiť?**“

Chcem vyhlásiť, že vy žijete pod čerstvým vodopádom. Že vy budete utekať a nebudete unavení.“ (Hany)

Foto: Anna Vrhelová, Člověk a víra

Infobox: Mimoschodom, Jordán, kde Ježiš stál, je podľa Hanyho geograficky najnižšie položené miesto na svete. „Boh sa teda skláňa až na samé dno sveta,“ vravel.

BOH CHCE ČINIŤ UČENÍKOV Z NÁRODOV, NIE LEN Z JEDNOTLIVCOV

(Rozprávanie Hanyho o misii v Quebecu)

Hany: „Jedna vec, ktorú potrebujete vedieť, je, že Francúzsko ako domovina vyslala po objavení Ameriky svoje deti do Kanady, aby sa tam usadili. A po čase im prestali posilať potraviny. V tom čase ale v novom svete prebiehala britsko-francúzska vojna a Francúzi to prehrali. Boli porazení, pretože ich materská krajina, Francúzsko, opustila.“

Od toho času vraj používajú príslovie: *Narodili sme sa len pre malý kúsok chleba.*

Vraj niečo ako majú bratia Česi: *Rozhodlo se o nás bez nás.*

Hany: „Toto sú vety zapísané v srdciach národov, ktoré Boh chce prepísať. Uzdraviť tie bolesti!“

Hany hovoril o **zlomenosti národov**. Hovoril o tom, že sa do nich zapisuje každá zrada, každá preliata krv. „To je dôvod, prečo niekto odíde z poradenstva alebo psychologického sedenia nový, ale za dva týždne sa opäť vráti k beznádeji a zo synovstva sa vráti do sirotstva.“ Nad národom totiž zostáva duch opustenosti, mocnosť sebaľútnosti, zlomenosti, nedôvery a bolesti. A pôsobí ďalej. Na každého jedného, kto je pod ňou. Je to ako keby z nej tá sebaľútnosť, odmietnutie, beznádej, či čokoľvek iné, čím je ten národ zranený, pršala na všetkých obyvateľov zeme bez prestania.

Ved' náš boj nie je proti krvi a telu, ale proti kniežatstvám, mocnostiam, vládcom tohto temného sveta a proti duchom zla v nebesiach. (Efezským 6,12)

Hany: „Rany srdca národa poznačujú celý národ. Ovplyvňuje to každého. Náš prielom na úrovni jednotlivca je veľmi obmedzený. Preto je také dôležité porozumieť evanjeliu kráľovstva, a to v celom rámci Božieho srdca pre národy. Ak sa nebude jednať s tou pevnosťou, ktorá je nad celým národom, náš prielom bude minimálny.“

QUEBEC AKO OPUSTENÉ, BEZCENNÉ DIEŤA

Hany: „V perspektíve toho, že materské Francúzsko opustilo Quebec v ťažkých časoch, sme ho zrazu videli inak. Videli sme, že sa cíti ako bezcenné, opustené dieťa. Dieťa, ktoré sa snaží dokázať svoju hodnotu. Politická situácia bola taká, že sa Quebec chcel oddeliť od zvyšku Kanady. Podarilo sa im zvoliť si veľmi silnú politickú stranu, ktorá mala zastúpenie vo federálnej vláde. Tejto separatistickej strane sa podarilo usporiadať dve referendá, v ktorých by si ľudia mohli zvoliť oddelenie od zvyšku Kanady. Skoro

sa už stali oddeleným národom, prehrali len o pár hlasov. Takže toto bola situácia v Quebecu. A Boh mi ukázal, že Quebec má choré srdce. Aký to má zmysel, mať celé telo zdravé, keď máš choré srdce. A tak sme sa modlili. Veľa sme sa modlili. * V tom čase ma našli dvaja proroci. Boh im povedal: „Choďte a nájdite Hanyho.“

„Mali sme obraz od Boha. Videli sme človeka na nemocničnej posteli a videli sme, že ty si ten, kto prikladá defibrilátor. Znovu a znovu. A srdce toho človeka ožilo. Tvoja práca je ukončená. Nerozumel som tomu... Prečo je moja práca ukončená?“

V deň volieb sa ale Francúzi zobudili a volili anglickú kresťanskú konzervatívnu stranu, čo bolo **absolútne bláznovstvo**, lebo Quebec je najliberálnejšia a najviac antikresťanská časť Kanady. Je to ako americkí demokrati na

Foto: Anna Vrhelová, Človek a víra

steroidoch. Žiaden politický analytik by nevedel vysvetliť, čo sa vtedy stalo. A ich separatistická strana sa po voľbách rozpadla. Niekdajších 43 miest v parlamente sa po voľbách zredukovalo na 3, tým pádom tam už ani nemohli zostať ako strana, pretože potrebovali aspoň 10 alebo 12 mandátov. Vtedy som pochopil, prečo tí dvaja proroci povedali, že moja práca v Quebecu skončila.

Kde my ako Boží dom chápeme to, že je našim privilegiom a zodpovednosťou, aby sme priniesli uzdravenie do srdiec našich národov, kde my ako Boží dom chápeme, že je potrebné Boha hľadať a poslúchať ho, **tam On koná**. V Quebecu zlomil sirotské srdce a my sme videli úžasnú transformáciu politickej strany.“

* Hany nasledoval Božie želanie, a preto okrem modlitieb za Quebec zjednotil všemožných umelcov. Spolu vytvorili projekt, ktorý oslavoval Boha. To sa stalo modlitbou a volaním. Ako keď dieťa natahuje ruky k svojmu Otcovi.

BOH CHCE, ABY SME RÁSTLI AKO NÁRODY

Keď tak nad tým premýšľam, Dadý, tak u nás v Českej Republike takých pevností bude dosť, teda... Fuuuu... A je teda dosť šialené, že ak je to pravda, čo vraví Hany, tak hoci sme nezažili ani zradu vo forme Mníchovskej dohody, ani komunizmus, ani okupáciu 1968 varšavskými

vojskami, môže to mať na nás vplyv. Hneď sa mi vyba-
vuje pojem psychológa C. G. Junga – *Kolektívne nevedomie*.
Niečo, čo je zapísané v hlbine národa. „Rozhodlo sa
o nás bez nás.“ A potom sme sa 40 rokov báli povedať svoj
názor. A keď sme konečne získali slobodu, pár ľudí si našu
zem a moc v nej rozdelilo šepotom medzi sebou. A my
sme počuli len: „**Nerušit, vládne.**“ Príde mi, že niečo
podobné počujeme s Babišovou vládou aj teraz. Novinové
titulky deň po obrovskej demonštrácii mlčia. Francúzsky
filozof Bernard Henri Lévy po návšteve nášho premiéra
volal do neba: „Pomoc. Nech sa vráti Václav Havel.“ A na
Babišov nezaujem pred varovaním, že Vyšehradské sku-
piny slúžia Putinovi ako trójsky kôň v Európskej únii,
Lévy odpovedá: „No a čo, Babiš? Jedná sa o Českú repub-
liku! Vlast' Milana Kunderu! Ste bijúce srdce Európy!“

Neviem, Dadý, či ti dochádza, kde žiješ, ale narodila si sa
v požehnanej zemi. Naozaj požehnanej zemi. Aj napriek
tomu, že sú v nás zapísané strach, zrada a odstrčenie, ktoré
sú možno príčinou našej ľahostajnosti, si žijeme nad bežné
pomery. **Sme na špičke pyramídy.** Zaspávame v hod-
vábe. **Máme všetko.** A aj napriek všetkým pevnostiam
a mocnostiam, ktoré sú nad nami, sa dokážeme spojiť,
ísť na Václavák a aspoň volať po zmene s transparentom
v ruke, kde je napísané: „Už prišli aj introverti.“

Pravdou je, Dadý, že ani ja som to bohatstvo predtým
nevidela. Paradoxne sa mi rozsvietilo, keď o našej zemi
rozprával Slovák. Náš kuchár Števo. Často hovorí o tom,
že na svete boli štyri svetové reformácie a z toho dve
v Čechách, a tak mi až neskoro dochádza, ako veľmi po-
žehnaná zem sme. Hovorí: „**Zem Husa, Komenského
a všetkých biskupov Jednoty.**“ Mnohí dejepisci toto
reformačné obdobie posudzujú rôzne, ale bol to Palac-
ký, ktorý v týchto časoch spoznal, že je to najväčšie Božie
navštívenie v strede kresťanskej Európy. Andulička, Pra-
ha sa hlavne týmto stala matkou všetkých miest. Svetové
metropoly ako Tokio, Sao Paulo a New York ešte neexis-
tovali. Ved' Amerika ešte nebola objavená, vo Francúzsku
a Anglicku stáli drevené osady obohatené kolmi a my sme
už mali Karlovu univerzitu. Všetci si videla, že Praha je

samé evanjelium kamenné. A tak, **ak budeme mlčať, tieto
kamene budú kričať.** (Lukáš 19:40)

NAŠA ZEM, DANIELKA

Zem, ktorá je podľa Hanyho jednou komorou bijúceho
srdca Európy.

Myslíme si, že nemôžeme nič zmeniť. A čo by sme vlast-
ne menili, keď máme všetko. Ale ide tu predovšetkým
o dušu, Dadý. O dušu nášho národa. O naše duše. A duše
našich detí. Ide o **hodnoty**, na ktorých ako národ chceme
stáť a o to, či budeme veriť Bohu, že Janko sa mal narodiť
ako chlapec, alebo či mu milosrdne, aby sme nikoho ne-
diskriminovali, dovolíme, aby sa slávnostne rozhodol, či
sa cíti byť skôr mužom alebo ženou.

Boh nechce, Dadý, aby sme sa uspokojili s tým, že keď si
môžeme denne vyberať z 30-tich druhov jogurtov a 70-
tich druhov balených syrov, tak predsa „O čo tu vlastne
ide?“ Stále sú tu trpiaci, stále sú na tejto zemi ľudia, ktorí
umierajú hladom, ale ktorí majú možno oveľa väčšiu vieru,
ako my, ktorí na ňu nemáme čas. Verím slovám Marka
Váchy, ktorý už v knižke *Neumělcům života* píše, že ísť do-
predu, snažiť sa o zmenu a snívať o lepšom svete má zmy-
sel! A tak ti to chcem povedať! Boh nechce, aby nám stačilo
„čakať na nebo“. Hovoril to Margies, o ktorom ti budem
písať v ďalšom liste, a hovoril to aj Hany, že Boha veľmi za-
ujíma spravodlivosť vo vláde, zdravá ekonomika. Leží mu
na srdci čo najlepší zdravotnícky systém a vzdelávanie pre
ďalšie generácie, životné prostredie, a ďalšie a ďalšie a ďal-
šie. Sám Jorge Mario Bergoglio, totiž náš pápež František,
nedávno povedal, že máme stále rásť, máme sa o to snažiť,
máme to stále valiť dopredu! Ale ak to budeme, Dadý, va-
liť dopredu sami za seba, alebo dokonca aj sami za niekoho
iného, ale sami, máme obmedzený prielom. Je to ľahšie, ísť
sám. Nemusíš ťahať tých druhých, keď to začínajú vzdávať
alebo majú iné názory. Ale Hany vravel, že ak nepochopíme
pravú podstatu toho, čo znamená evanjelium, teda
dobrá správa, budeme mať obmedzený prielom. A ja mu
verím. A vieš, čo je tá dobrá správa, Dadý, okrem nevý-
slovnej milosti, že naše mená sú zapísané v nebi? **Že môže-
me žiť kráľovstvo Božie už tu na zemi!** S našimi rodičmi

Foto: Barbora Girmanová

a našimi deťmi. A pre to mi teraz horí srdce. Ale aby sa to uskutočnilo, musíme ísť spoločne.

ČESKO A SLOVENSKO, JEDNO SRDCE

Hany: „Keď som od Boha počul, aby som si vybudoval priateľstvá v Čechách, poslal som hore sťažnosť: ‚Pätnásť rokov mi trvalo, kým som sa naučil po francúzsky. Jedia tu len zemiaky s rôznofarebnými omáčkami a navyše **vyzerajú ako hobiti.**‘ A Pán mi odpovedal: ‚Ty si zabudol, prečo sú hobiti výnimoční. Pretože sú bez lesti. Pretože nemajú ľstivé srdce.‘

Boh sa začal dotýkať môjho srdca a začal mi ukazovať, že vy ste vzácní. Že máte úžasnú čistotu srdca. Že keď Boh hovorí, vy tomu veríte. A medzi jeho deťmi z Čiech som naozaj videl takú nádhernú detskú čistotu. A tí ľudia, ktorých som najskôr popísal ako hobitov, **sa stali mojimi vzácnymi priateľmi.** A tak som začal stále častejšie cestovať do vašej krajiny. A tiež čím viac som k vám chodil, tým viac som sa začal premieňať na veľký zemiak.

V roku 2016 na jeseň som prednášal v jednej sále v Nymburku a zrazu vidím, ako svetlá z neba, ako keby sa rozžiarili reflektory a zasvietili na jeden rad ľudí. Prestal som vyučovať a vravím: ‚Neviem, čo sa presne deje, ale vy... ôsmi ľudia, čo tam sedíte. Hovorím vám, že ruka Pánova je nad vami.‘ A sála sa začala smiať. Prečo? Pýtam sa... A odpoveď bola: ‚Tých osem, čo sedia vedľa seba, sú všetko Slováci.‘

Čo tu robíte? Je normálne, že kamkoľvek Slováci idú, sadnú si vedľa seba? Pane, čo sa deje? A on mi povedal: ‚Moja ruka je nad Českom aj nad Slovenskom.‘ A začal som vidieť jednu vec, že srdce Európy nie je len Česká, ale aj Slovenská republika. Je to srdce s dvoma komorami.“

Foto: Anna Vrhelová, Člověk a víra

SLOVENSKO

„Ďalší mesiac som bol v Jeruzaleme a stretol som Toma Hessa: ‚Ty chodievaš do Čiech? Choď do Bratislavy.‘

Po čase som v Kalifornii navštívil cirkev Bethel a vidím tam manželský pár. ‚Vlado Žák? Martinka?‘

‚Robíme modlitebnú konvokáciu, príde tam asi 30 zástupcov rôznych národov Európy. Boli by sme veľmi radi, keby si prišiel.‘ A to bolo tretíkrát, čo mi Boh ukázal na Slovensko.“

VSTUPUJETE DO KAIROS

Hany: „Uvedomil som si, že toto je čas vášho navštívenia. Vstupujete do Kairos času s Bohom a potrebujete mu pripraviť cestu. Doba otroctva skončila. Prišla nová éra Kráľovstva Božieho. Na tej konvokácii som bol a verejne som to prehlásil. Že ‚pre vás nastal nový deň.‘“

Dadý, oni potom založili hnutie **Vidím nové Slovensko**, kde mnoho lídrov pracuje spoločne. Katolíci s evanjelikmi a rôznymi lídrami zo všemožných denominácií, regiónov, aby spravovali obnovu srdca. A Boh im začal ukazovať, že potrebujú zhromaždiť celý národ, aby sa postavili pred Boha a jednali s ním.

AKO SA UZDRAVUJE NÁROD

Hany: „Veľakrát sa učíme o uzdravení jednotlivcov, ale takmer nenájdete kurzy, vyučovania o tom, **ako sa uzdravuje národ.** Keď si vezmete Bibliu od začiatku po koniec, vidíte, že Bohu záleží na národoch. Čítame, že bude súdiť národy. Či to budú národy oviec alebo kozlov. A v Žalme 2 hovorí otec svojmu synovi: ‚**Požiadaj ma a dám ti národy ako dedičstvo.**‘

A On teraz povoláva svojich svätých apoštolov a prorokov, aby šli a činili učeníkov z národov. V knihe Joel v druhej kapitole dal Boh určitý svätý recept a postup, ako sa uzdravuje národ.“

„Teraz však,“ znie výrok Hospodina, „vráťte sa ku mne celým srdcom, v pôste, plači a náreku! ... Zatrúbte na roh na Sione! Vyhláste posvätný pôst... Zhromaždite ľud, posväťte zbor, zvolajte starších, zhromaždite malé deti i dojčatá! ... Vtedy sa Hospodin rozhorlí za svoju krajinu a zľutuje sa nad svojím ľudom... Vynahradím vám roky, v ktorých žrali kobyľky a chrústy...“

PODMIENKA SO ZASLÚBENÍM

...a môj ľud, po mne pomenovaný, sa pokorí, bude sa ku mne utiekať a odvráti sa od svojich zlých ciest, vy počujem ho z nebies, odpustím mu hriech a jeho zem uzdravím. (2. Paralipomenon 7,14)

1. Pokorí sa
2. Bude sa modliť
3. Budú ma vyhľadávať
4. Odvrátia sa od svojich zlých ciest

Hany: „Vtedy Boh bude konať. Odpustí hriechy a uzdraví ich zem. A tu je ten problém!

Príklad: Príde pacient k doktorovi. A doktor mu predpíše 4 druhy piluliek. Ale pacient si bude brať len jednu a bude sa diviť, prečo je stále chorý.“

DOM MODLITBY V PRAHE

Hany: „Asi pred dvoma rokmi som v Dome modlitieb v Prahe vo vytržení videl veľké množstvo anjelov, kto-

rí mali na sebe plynové masky. Vraveli: Je tam tak veľa hmly. Tolko kadidla, že tu nie je vidieť.' A počul som, ako jeden anjel hovorí druhému: 'Môže im niekto už povedať, že už tu máme modlitby dost? Môžete už konečne robiť aj niečo iné?' A ako som vychádzal z vytrženia, tak len počujem... Druhá Kroník 7,14

Otvorím Bibliu a konečne chápem, čo sa deje. My sme sa zameriavali celý čas na jednu vec. A potom sú z toho ľudia znechutení. Ale Pán hovorí, že ak zhromaždíte národ, aby stál ako jeden pred Bohom, potom proste o odpustenie a odpúšťajte. Pamätajte na jednu vec. S ranami na srdciach národov sa musí jednať na národnej úrovni. **Potrebujeme tých, ktorí budú stáť v medzere.** Potrebujeme, aby sa zhromaždil Boží zostatok. Pozrite sa dozadu. Aké veľké dvere sa otáčajú na tak malých pántoch, vy ste tie pánty. Ten malý kvas dokázal nakvasiť celé cesto, len trochu soli dokázalo zachovať celú zem.

Tvoj ľud príde dobrovoľne v deň, keď sa ujmeš moci. (Žalm 110,3)

Ak Boh dá, tak v roku 2020 by sme chceli také zhromaždenie národa spraviť. Stále čakáme presný dátum, možno v septembri. Budeme potrebovať lídrov z celého Slovenska. A v ten deň to bude ten deň boja, pretože...

Zbrane nášho boja nie sú telesné, ale od Boha majú moc zboriť hradby. Nimi rúcame ľudské výmysly a každú povýšenosť, čo sa dvíha proti poznávaniu Boha, a nimi viažeme každú myšlienku na poslušnosť Kristovi. (2. korintským 10,4-5)

Na konci akcie Hany pozýval na modlitebné stretnutie do Banskej Bystrice. Modliť sa za mesto. A ja, aj keď nie som

Foto: Anna Vrhelová, Človek a víra

Banskobystričanka ani Slovenka, cítila som volanie. Šla som. Modliť sa za mojich bratov. Učiť sa od nich. A zažila som niečo, čo nikdy. Na to miesto, do jednej sály, prišli ľudia z celého Slovenska. Dôležité ale bolo, že sa tam zišli zástupcovia z rôznych cirkví toho mesta. Boli tam katolíci, evanjelici, cébécári, ľudia z Apoštolskej cirkvi. Veľa ľudí som poznala z Ranča. Pripadá mi totiž, že za ten rok, čo tu som, sa tu objavia postupne všetci. Modlila sa tam do mikrofónu najstaršia prítomná Banskobystričanka, krásna dáma v červenom kabátiku a klobúčiku. Hopsali tam ale aj deti. Boli tam mamičky, aj čakajúce mamičky, otcovia rodín i politici. Nahla som sa k Adke Beňovej a šepkám jej: 'Toto, to čo máte, to je vzácne. Máme sa od vás čo učiť.' Túžim po tom, takto sa modliť u nás.

LÁSKA K VLASTI

Láska k svojmu národu, k vlasti, k mestu, kde žiješ, nie je samozrejmosť. Dokonca ani láska k blížnemu nie je samozrejmosť. O to viac k mestu. Je to v nás, že najprirodzenejšie je myslieť hlavne na seba. Na svoj život, na svoju sebahodnotu, na svoje šťastie. Ale zdá sa mi, že je to začarovaný kruh, kde nie je sloboda a pokoj. Pred nejakým časom som sa začala modliť za to, aby som sa viac modlila za ľudí okolo seba. Modlila som sa za to, aby mi dal naozajstnú lásku k nim. Aby, keď sa niekoho spýtam: 'Ako sa máš?' – aby ma to naozaj zaujímalo. Aby mi na tom človeku záležalo. Aby som počúvala jeho odpoveď a počula ju. A Danielka, Boh to urobil. On mi mení srdce. Nie je to mnou. Je to On, kto to vo mne pôsobí. Tak som sa modlila za naše milované Budějky. Potom spoločne s mojou tunajšou slovenskou rodinou v MPK za Slovensko a cez slová toho nášho zlatého kuchára Števa som sa začala modliť za tú našu požehnanú, hoci hriechu-plnú Prahu. A chcem ti niečo povedať. Keď som nedávno prišla do Prahy a rozhládla som sa, mala som ju radšej. Nie nasilu, nie z povinnosti. Naozajstne. A dokonca sa mi zdalo, že ona sama ma víta. Hoď tam občas modlitbu, takú nejakú. Popros nášho nebeského Tatka, nech ti dá lásku k niekomu, niečomu. Skús to. Uvidíš, že ti tú lásku do srdca vloží. Potom sa budeš iba takto diviť. Je to sila.

Veď Boh pôsobí vo vás, že chcete i konáte, čo sa jemu páči. (Filipským 2,13)

P. S. Mamka mi priviezla konvalinky z našej dubiny. Urobili mi takú radosť! A prezradila mi, že nepôjdeš do toho Talianska. Takže môžeš ísť na CampFest! Paráda! Lalala P. P. S. O bratovi Margiesovi ti napíšem nabudúce. Povedal toho toľko a samé perly, že musím veľmi premyslieť, čo z toho ti napíšem. To musí byť samostatný list. Tak čágos. Mám ťa rada, ségra.

Aninka

Anna Vrhelová

lásky, málo pochopenia, prijatia, málo bezpečia, málo ocenenia, a tak ďalej, a tak ďalej. Potom ale narazil na super vec. Málo PRAVDY.

PÝCHA, MATKA VŠETKÝCH HRIECHOV

„Hlavná príčina depresie je, že ľudia sú poviazaní určitým klamstvom. Depresia začína všade tam, kde je nedostatok pravdy.“

Foto: Anna Vrhelová, Človek a víra

A TO SA STALO MNE! A nekecám ti, ségra! Duch Svätý mi ukázal, kde mám problém. On je naozaj Duchom Pravdy. Ukázal mi, kde verím lži. Lži, ktorá ma zväzovala. Lži, kvôli ktorej som sa trápila. Vo svojej podstate to bola moja pýcha, o ktorú sa tá lož mohla opierať. Áno. Pýcha! Zase! To je každodenný boj. Je to až vtipné, kde všade sa nakoniec vyvíja pýcha. Koľko už mi odľahlo, keď som si priznala pýchu, a koľko už sa v mojom živote zmenilo, keď som ju vyznala. Pýcha je opak pokory, pýcha, matka všetkých hriechov. Pýcha, cesta od Boha, pýcha, cesta do depresie. Nechcem ani náhodou tvrdiť, že za každou depresiou stojí pýcha, ale tvrdím, že ma tento môj SKRYTÝ POSTOJ pýchy doviedol do obrovského smútku. Ale poďme do tej Biblie. Vyťahni si tú tvoju džínsovú Bibliu, otvor 1. kráľov a prečítaj si kapitolu 19.

PRÍBEH ELIÁŠA

Kapitola 19.

Margies začal podobne: „Poďme sa pozrieť, čo má s témou depresie spoločné Eliáš.“ Neviem, ako dobre Eliáša poznáš, ale v skratke. Veľký prorok Boží, muž obrovskej, ale obrovskej viery a až zúrivej a divokej rozhodnosti. Modlil sa a prestalo pršať. Na hore Karmel porazil 450 Baalových prorokov. Je po Henochovi prvý a posledný, kto bol bez smrti vzatý rovno do neba. Bol to ten, kto sa na hore premenenia objavil učeníkom po boku Ježiša rovnako ako Mojžiš. Niektorí by možno povedali: zástupca prorokov. Ak sa o ňom chceš dozvedieť niečo viac, tak si prečítaj napríklad 1.

kráľovskú, 18. kapitolu. Tam je to jeho veľké víťazstvo na hore Karmel. Teraz ale k nášmu príbehu. Po tejto výhre na Karmeli sa posadil pod trnistý ker a... prial si zomrieť. Depresia.

Povedal: „Dost už, Hospodin; vezmi si môj život, lebo nie som lepší než moji otcovia.“ (1. kráľov 19,4)

A to je, Danielka, tá veta, ktorá mi otvorila oči. Respektíve, Margiesov výklad k tejto vete.

ELIÁŠOVA VEĽKOSŤ

Citujem ti Margiesa: „Eliáš sa na Karmeli objavil ako blesk z jasného neba a vyhlásil, že dokáže, aká je vôľa samotného Boha. Bol to muž rozhodný, smelý a mal silnú vieru. Bol až trochu brutálny, bol veľmi sebavedomý a trochu tam možno chýbala aj pokora. A práve kvôli týmto postojom bol zraniteľný. Bola to jeho slabosť. Bol tiež veľmi silný a vedel vyprovokovať. A skoro všetci kazatelia a pastori sa rozplývajú nad tým, akou vierou a odvahou oplýval. 450 falošných prorokov muselo pred ním kapitulovať a umrieť, pretože proti nim stál jeden. Plný sily, rozhodnosti a jasnosti. Nedalo sa mu uniknúť. K jeho charakteru zároveň patrí aj ten rys, že mal určité nutkanie sa demonštrovať. Ukázať, že on má tú silu a že on to dokáže. Že on to dá. A po tom, čo mečom zabil 450 falošných prorokov, prišla jedna žena, ktorá vyslovila jednu vetu:

„Nech ma bohovia čo najprísnejšie potrescú, ak zajtra o tomto čase nenaložím s tvojím životom, ako si ty naložil s hociktorým z nich.“ (1. kráľov 19,2)

A tento silný a nadriadený muž bol v okamihu úplne slabý. Riešil to tak, že utiekol.“

Píšem ti sem ten verš o depresii, Dadý.

OKLAMANIE, STRACH

Sám sa vydal na jednoduchú cestu púšťou. Keď prišiel, sadol si pod kručinu a žiadal si smrť. Povedal: „Dost už, Hospodin; vezmi si môj život, lebo nie som lepší než moji otcovia.“ (1. kráľov 19,4)

Citujem Margiesa: „Keď povedal túto vetu, že ‚nie som lepší než moji otcovia‘, tak tým vlastne prezradil, že taký postoj mal. On si niekde hlboko v sebe myslel, že JE lepší než jeho otcovia. Preto sa Bohu snažil povedať: ‚NIE SOM. NEMÔŽEM TO UŽ NIEŠŤ, TÚ DÔLEŽITOSŤ A ZODPOVEDNOSŤ.‘“ (Tu som sa našla, Dadý, popíšem neskôr.) „Postoj, ktorý bol hlboko v ňom sa

týmto odhalil. „Som lepší ako ostatní.“ (Toto sa mi ťažko prijímalo, ale nakoniec som sa pokorila a uznala: Áno, asi si to niekde v sebe tiež myslím. Aj napriek tomu, že som zatiaľ nedokázala naraziť na to, prečo si to myslím, prišlo mi do toho svetlo.) „BOLO TO KLAMSTVO. Bolo to oklamanie. A pretože bol Eliáš takto oklamáný, mohla sa ho zmocniť depresia. Ten odvážny muž z vrchu Karmel, ten, ktorý bol schopný zabiť 450 nepriateľských prorokov, tu zrazu sedí plný strachu. A je to kvôli tomu, že žil v postoji: „Ja som lepší ako iní.““

Foto: Anna Vrhelová, Človek a víra

UTIEKAL SA K BOHU

Ďalej čítame, že si pod tým krom ľahol a zaspal. Potom vstal, posilnil sa chlebom a vodou a pokračoval ďalších 40 dní až k Božej hore Chorebu. (Tento rok na CampFeste bola prednáška, kde zaznelo: „Niekedy, keď sme v depke, pomôže jednoduchá vec. Vyspať sa a najesť, ako u Eliáša.“ Niečo na tom je.)

Poznámka Margiesa: „Tento Boží muž, ktorý už raz na tomto Božom vrchu zažil, ako sa Boh oslávil a prejavil v moci, tam mal ísť znova. Znova na to isté miesto, aby zažil Boha novým spôsobom.“

Pokračujeme veršom 9 a 10.

Foto: Anna Vrhelová, Človek a víra

Tam vošiel do jaskyne, kde prenocoval. Tu ho oslovil Hospodin: „Čo tu robíš, Eliáš?“ Odvetil: „Príliš som horlil za Hospodina, Boha zástupcov, lebo Izraeliti opustili tvoju zmluvu, zrúcali tvoje oltáre a tvojich prorokov pozabýjali mečom, takže som zostal iba sám. Snažia sa však i mňa pripraviť o život.“

(Aj tu som sa našla, Dadý. Tu bol ten koreň môjho oklamania, neskôr ti to vysvetlím.)

ZDRAVÁ A NEZDRAVÁ HORLIVOSŤ

Margies: „Veľmi zaujímavá časť príbehu, kde vidíme napísané, že Pán k nemu hovorí otázkou: „Čo tu vlastne chceš, Eliáš?“ A prichádza odpoveď, ktorá ho znovu úplne odhaľuje. „Som plný horlivosti za Pána.“ Otázka je: Máme horliť za Pána? Kto si myslí, že by mal horliť za Pána? A kto si myslí, že by sme mali mať iný postoj?... Napríklad ja,“ – povedal Margies. „Myslím si, že by sme mali mať skôr postoj dôvery, lásky a závislosti na Pánovi, a nie horlivosť, na základe ktorej sa snažíme výkonom dokázať Pánovi a iným ľuďom svoju hodnotu. Chápete už, že my nemáme horliť za Pána?“ – Margies podľa mňa hovoril o zlej horlivosti.

Priznám sa totiž, ségra, že s týmto výkladom som mala chvíľu problém. „Prečo nemôžem horliť za Pána?“ – pýtala som sa samej seba. „Prečo nemôžem horliť za teba?“ – pýtala som sa Boha. Význam slova horlivosť sa zatiaľ totiž stále snažím rozlúsknuť, ale jedno viem naisto. Tieto Margiesove slová ma nejakým spôsobom oslobodili. Keby si mala možnosť nahliadnuť pod pokrievku, čo sa počas tých slov vo mne odohrávalo. Nádhera! Úplný vodopád pravdy. :D Freeeeeeeeedo-ooooooooom

Priniesli mi totiž jedno úžasné slovo. To slovo je: „Nemusím.“ Všeobecne si myslím, že horlivosť je dobrá. Že je dokonca pred Bohom vzácna. V prvej knihe Makabejcov 2,45 sa píše: Náš otec Pinchás pre svoju veľkú horlivosť dostal zmluvu večného kňazstva. Ale podľa mňa musí byť namierená správnym smerom. V liste Rimanom 10,2 Pavel píše: Veď im môžem dosvedčiť, že sú plní horlivosti za Boha, ale bez pravého poznania. A jeden trapistický mních povedal: „Vzlet, horlivosť, slobodu je treba vložiť do poslania, ktoré Pán dáva, zvlášť pokiaľ nám bolo mnoho zverené.“ Keď ale horlíme za poslanie, ktoré nám zverené nebolo, nakladáme si viac, než dokážeme uniesť, čo môže viesť do depresie. A to Boh nerobí: Veď moje jarmo je príjemné a bremeno ľahké. (Matúš 11,30) Tu

ide podľa mňa o to: Nehorliť z vlastných síl, ale z du-
cha. „Nie silou ani mocou, ale mojím duchom!“ – znie
výrok Hospodina zástupcov. (Zachariáš 4,6)

AKO SA MU ZJAVIL BOH

Prečítaj si nasledujúce verše. 11, 12

Dostal odpoveď:

**„Vyjdi a postav sa na vrchu pred Hospo-
dinom!“ Práve tade prechádzal Hospodin.
Strhol sa mohutný a prudký víchor, ktorý
vyvracal vrchy a drvil pred ním bralá. Hos-
podin však nebol vo víchre. Po ňom nastalo
zemetrasenie, ale ani v ňom nebol Hospodin.
Po zemetrasení prišiel oheň, ale Hospodin
nebol v ohni. Po ohni sa ozval tichý a príjem-
ný šelest.**

Hlas.. Tichý.. a Jemný...

Boh v tej chvíli neprichádza ako silný vietor ani ako
zemetrasenie. Ani ako oheň. On prišiel ako hlas tichý
a jemný. „Jemný priateľ,“ – ako nežne zaznelo od Mar-
giesa. A Eliáš si zakryl tvár plášťom. Hanbil sa. Ale čo
na to odpovedal? Zase beznádejne vzdychal: „Zostal
som už len ja sám a chcu ma zabiť.“

Foto: Anna Vrhelová, Človek a víra

Jeden môj vzácny priateľ, Ján Chaire Peter Madár,
ktorý je zhodou okolností kňazom, mi o Eliášovi
a konkrétne o tomto príbehu napísal: „Eliáš mu vraví:
,Už som zostal len ja...‘ Akoby povedal: ‚So všetkými je
to zlé, len ja som poriadny veriaci.‘ A Hospodin na to:
,Chod’ pomazať týchto, tohto namiesto seba + tam je
ešte tých 7 000.‘ :D A to si myslel, že zostáva sám. Dal
výpoveď, ale aj tak nekončí a ešte chvíľu potrvá, kým
preňho Hospodin pošle taxi.“ Vo všetkej úcte, ktorú si
Eliáš zaslúži, tak pravdivo odľahčil celý príbeh a mož-
no poukázal na to, ako nadmieru vážne sa niekedy
berieme.

ČO SOM SI UVEDOMILA

Ach Danielka, keby si tušila, ako veľmi mi tento príbeh
pomohol. A Eliášove slová: „Zostal som už len ja sám.“
Mala som to tam niekde hlboko schované ako Eliáš.
Aj keď som vedela hlavou, že nemusím nič! Že len
môžem! Srdce to ešte neprijalo. Niekde hlboko v sebe
som mala stále pocit, že naozaj musím. A prečo? Pre-
tože som si od malička myslela, že Som „lepšia“ ako
ostatní alebo skôr Mám byť „lepšia“ ako ostatní. Že
Mám podať lepší výkon, ako ostatní. A prečo? Preto-
že som dookola počula, ako som obdarovaná. Poznáš
podobnosť o hrivnách, nie? (Matúš 25,14-30) Lenže
ja som to brala zo zlého konca. Preto to pre mňa bol
skôr horor, ktorý ma naplňoval strachom. A cez tento
strach mi Diabol šepkal do uška: „Keď sa nerozdáš,
budeš nazvaná služobníkom zlým a lenivým. Keď ne-
rozmnožíš hrivny, ktoré si dostala, Boh z teba nebu-
de mať radosť.“ A tak som uverila, že musím – miesto
toho, aby som chcela:

*/Pomáhať trpiacim, pretože nikto iný by im ne-
pomohol tak dobre ako ja./ Stále sa usmievať,
aby som rozdávala radosť, pretože Aninka je tá
radostná./ Určite sa neflákať, cháp neodpočívať,
pretože musíme zachraňovať duše./ Náhlieť sa,
pretože už teraz nestíhame./ Pretože sme svet-
lo sveta, a kto iný, než my./ Kto iný, keď nie ja./
A tak teda musím zachraňovať svet z redaktor-
skej stoličky cez noviny./ Zachraňovať ľudí trpia-
cich depresiou na klinikách./ Pomáhať ľuďom
s poistkami a úvermi, pretože sami by sa strati-
li./ Pretože kto iný než my./ Pretože kto iný než
ja. Roztrhať sa pre Boha./ Roztrhať sa v službe./
Roztrhať sa pre seba, aby som si mohla odškrt-
núť, že mám splnené za celý svet./ A nakoniec.
Radšej nespáť, pretože ho musím vlastne Spasiť./
Boj o každú dušu, ale strácame tú svoju./ Chce-
me robiť dobro, ale zabúdame sa pýtať Boha,
ako to dobro máme robiť./*

Potom som prišla na to Prečo! Zaryli sa do mňa totiž
slová, ktoré som si u seba nemala držať dlho. Slová
našej milovanej mamky a dokonca i babičky: „Kto iný
než ty. Kto iný než ty. Kto iný než ty. Kto iný než ty.“ ->
„Zostal som už len ja sám.“ Keď si totiž od malička tá
priebojná, tá šikovná, tá, čo vie to a to, a preto by to
MALA dávať, tak čuduj sa svete, po 24 rokoch zistíš, že
aj potom, čo niekoľkokrát padneš na hubu, aj tak ten
svet stále zachraňuješ. Pretože si myslíš, že musíš, nie
preto, že chceš. A potom plačeš Bohu: „Už nemôžem.

Radšej si ma už vezmi.“ A tak, keď sa tak porozhliad-
nem, asi som nebola takto oklamaná len ja...

A je to tu. To, o čom hovoril Hany v minulom liste.
Kresťania potom pobejú dookola a sú vyhorení.
→Stále väčší výkon→ Za chvíľu zdravíme depresiu.
Pretože robíme dobré veci, ale nerobíme veci Božie.
Alebo robíme veci Božie, ale nerobíme ich s Božím
postojom.

JEMNÝ, TICHÝ A NENÁSILNÝ

A až potom si uvedomíš, že ti Boh neodpovedá vo
víchrici, ktorá trieska o skaly, ani v zemetrasení alebo
ohni, ale že je to tichý a jemný hlas, ktorý na teba volá:
„A čo vlastne chceš, Eliáš! A čo vlastne chceš, Aninka!“

Akoby sa mi rozsvietilo. Sedím na gauči a z veľkého
okna sledujem zelenú prírodu. Čas sa zastavil. Vidím
ako pierka púpavy poletujú okolo nádherných vys-
okých smrekov. Zrazu začne padať dážď, ktorý sa aku-
rát vpije do zeme a všetkého zeleného, čo potrebuje
vlahu. Počujem, že je ticho. Také ticho, že, zdá sa mi,
počujem rástť trávu, a že Boh cez to ticho hovorí ku
mne. „Zastav sa, Aninka. Nič nemusíš. Nepotrebujem
ani jediný tvoj úsmev k tomu, aby sa stala moja vôľa.
Nepotrebujem ani jedno tvoje písmenko, aby som za-
chránil dušu. A ty nepotrebuješ ani jednu vedomosť
navyše, aby si bola šťastná. Ja som Boh. Som všemo-
húci. Zastav sa, Aninka moja. A vyznaj mi...“

„Nie som lepšia než ostatní.“ „Nie som dôležitejšia než
ostatní.“ „Boh nepotrebuje moju pomoc.“ „Ty nepotre-
buješ moju pomoc.“ „Si všemohúci.“ „Ježiš už urobil
všetko.“ „Ja ti môžem len s radosťou pomáhať, Bože.“
„Ale si to Ty, kto zachraňuje.“ „Si to Ty, kto chce, aby
som bola šťastná.“ „Si to Ty, kto ma vlastne stvoril.“
„A je to Ježiš, ktorý umrel aj za mňa.“ „Chcem Ti po-
máhať, Otecko, na tomto svete, a verím, že to môžem

robiť aj pokojne. Aby kvôli tomu netrpela moja rodina
ani ja.“ „Chcem ti pomáhať a môžem to robiť aj bez
toho, aby ma to ničilo.“ „Pretože Ty si Boh pokoja.“
„Ty si Boh.“

Zalieva ma pokoj, radosť a jemnosť. Na konci mojich
mihalníc sa stretávajú kvapôčky slanej vody a moja
duša volá len slová: pokoj, ticho, jemnosť, klud... Ná-
dych... Výdych... Sloboda. Ako keď vtáčik vyletí z klie-
tky. Ako nádych po živote pod vodou. Ako svetlo, ktoré
zmenilo temnotu. Duch Svätý dokončil svoju úlohu.
Postavil sa proti oklamaniu a vylovil lož z hlbiny
môjho života. Duch Svätý odhalil lož. Počujem tikať
hodiny a už ma to nezdvíha z gauča. Už nepočujem:
„Rob niečo, lebo skončí svet, a ak sa nezdvihneš, po-
čet spasených duší nebude vyšší, než je teraz.“ Cítim
len vďačnosť. Za to, že som. Za to, že žijem. Za to, že
dýcham. Dostala som od Boha život a mám chuť ísť
niečo upiecť.

A namiesto nezdravého horlenia moje srdce len poti-
chu šeptom volá: „Chcem byť obyčajné dievča. Chcem
býť obyčajné dievča...“

Nechcem byť inžinierka raketových pohonov. Chcem
býť obyčajné dievča, ktoré je šťastné a ktoré sa usmie-
va, pretože má v sebe pokoj. Chcem veriť, že dary,
ktoré som od Boha dostala, ma nemajú zdeptať, ale
pôsobiť radosť. Chcem, aby som ich rozvíjala, pretože
budem milovať a CHCIET, a nie pretože MUSÍM alebo
by som MALA. Chcem okolo seba pôsobiť pokoj a nie
nervozitu z toho, že nestíham svoj život. Chcem, aby
sa môj muž vracal z práce do pohody a nie k upra-
covanému dievčaťu, ktoré si myslí, že je kvôli svojim
darom dôležitejšie než ostatní a tak, aj keď Kristus
svet už spasil, musí mu aj tak ešte trochu pomôcť.
Chcem byť tou mamou, ktorá radšej než vzor výkonu,
zvrchovanosti, inteligencie a všestrannej nadanosti,

dá svojim deťom teplé buchy
posypané práškovým cukrom
a v zástere ich potom objíme.
Chcem byť človekom, ktorý sa
spýta svojich priateľov: „Ako sa
máte?“ a bude mať čas ich na-
ozaj počúvať, pretože nebude
mať hlavu plnú seba, svojich
úloh a svojho života. A tak mi
zníe v hlave polka 15. verša
34. žalmu: hľadaj pokoj a usiluj
sa oň! Alebo vo verzii Bible 21
v tomto prípade ešte lepšie: usi-
luj o pokoj a nechaj se jím vést.

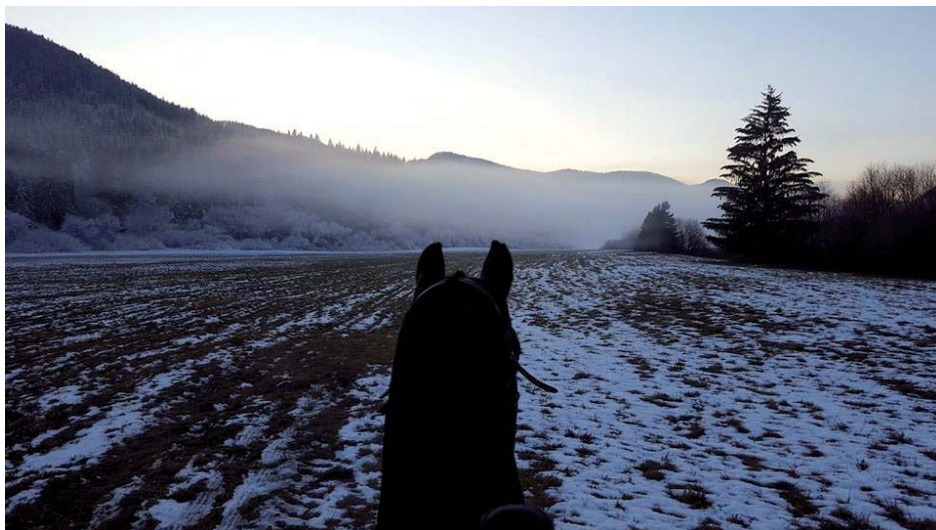

Foto: Samuel Grega

ZÁVER Z TOHO CELÉHO JE...

Nechcem tým, Dadý, povedať, že nemáš mať vysoké ciele. Nie. Kto má uši na počúvanie, nech počuje. To, čo som písala v predchádzajúcom liste, platí. Boh chce, aby sme šli dopredu, nechce, aby sme stáli na mieste, sám túži po lepšom svete, po lepšom školstve a leží mu na srdci ekonomika, všetci chorí a chudobní. Áno. Ale podľa toho, čo som prežila, dávam za pravdu Margiesovi a hovorím, že On nechce, aby sme sa nezdravou horlivosťou nakoniec dovoľávali konca. Buď kľudne inžinierka raketových pohonov, keď budeš mať čas na rodinu a budeš na tom mieste kvitnúť. Len ťa prosím, nežeň sa. Venuj čas ľuďom okolo teba. Veď, viem to už dávno, ale zase som zabudla, že môj Boh

Foto: Anna Vrhelová, Člověk a víra

nie je Bohom poplašenosti, chaosu a „rýchlo, rýchlo, nestíham“. Náš Boh, a tiež Boh Abrahámov, Izákov a Jákovov je Bohom pokoja, radosti a pravdy. A aj keď vie rozrážať skaly svojimi bleskami, začuješ ho skôr v tých rozfúkaných púpavách. A ak sme stvorení na obraz Boží, tak my ženy máme byť nežné ako ruže s červenými líčkami.

A ak Pán Boh dá a budem mať raz deti, napíšem im list, ktorý bude začínať slovami: Naše milované dieťa.

Danielka,

ja pre dnešok pomaly končím (chápem, že ťa slovo pomaly muselo rozosmiať), len ti chcem ešte jednu maličkosť. Nezapudnem na výraz našej mamky, keď som jej povedala: „Ale ty môžeš byť slabá.“ Ako keby som jej povedala niečo, čo nikdy nepočula. Tento múdry pán, Margies, tiež rozprával príbeh o svojej maminke. Rozprával o tom, ako sa obrátila k Bohu, ako bola zapálená, znovuzrodená a oslňujúca dáma, ku ktorej si mnoho žien z celej cirkvi chodilo pre rady. Bola nimi vraj obklopená. A predsa sa dostala do depresie a nakoniec z toho zomrela. Margies hovoril: „Vtedy som ešte nevedel, čo je za tým, mal som 23 a nevedel som jej pomôcť. Dnes viem, že koreň bol v tom, že túžila po uznaní od druhých. To nič nemení na tom, že to bola úžasná znovuzrodená žena plná Boha, ktorú, som si istý, stretnem v nebi.“

Danielka zlatá, nehľadaj uznanie druhých ľudí. Nie je to cesta do radosti. Ponor sa do Boha. Povieme si o tom ešte na tom našom výlete. Hej, a napadlo mi, že by sme si vzali so sebou laky na nechty a niekde na pníku si ich nalakovali. Nejak strelné trebárs. „Dámska hodinka.“ Beriem červený a ružový! Áno, a dávnejšie si sa ma pýtala niečo ohľadne mojich vzťahov s chlapcami. Vtedy na to nebol ten pravý čas. „Ešte nie,“ – počula som vo svojom vnútri. Bola si na to ešte malá. Teraz sa ale, Dadý, niečo zmenilo. Po roku a pol mi dal Boh na srdce vetu: „Už je čas.“ Takže ti to všetko poviem. Možno to pre teba bude ťažké. Chcem, aby si sa na to pripravila. Už sa do toho času neuvidíme, posielam ti len tento list. Strašne sa na teba teším!

Čágos ségra,

Tvoja Aninka

Anna Vrhelová

List dieťaťu

A ak Pán Boh dá a budem mať raz deti,
napíšem im list, ktorý bude začínať slovami:

Naše milované dieťa,

Boh ti dal život a mňa a ocka za rodičov. To preto, aby sme ťa, kým ťa pošleme do sveta, dobre vychovali a tiež sa pri tom nasmiali. Chceme ti povedať, že pretože ti dal život, vie tiež, čo potrebuješ. Vie, že musíš jesť, piť a byť v niečom oblečený. Napriek tomu ti ale pripomína, že máš naozaj najskôr hľadať Jeho kráľovstvo a všetko ostatné ti bude dané. S ocinkom prikyvujeme a dosvedčame, že je to pravda. Otázka pre život teda neznie: „Ako sa užijím a čo budem robiť, aby som prežil?“ Ale: „Ako využijem čas, ktorý mi bol daný?“ Môžeš byť inžinierom aj hrnčiarom alebo lekárkou aj cukrárkou. Chceme ti s ockom povedať, že to, aké prestížne povolanie si vyberieš, nebude určovať veľkosť šťastia tvojho života ani života ľudí, ktorí budú žiť vedľa teba. Našu úctu už máš. Božiu úctu už máš. Uznanie od ľudí nehľadá. A svoju vlastnú hodnotu neurčuj podľa množstva zarobených peňazí, ani vážnosti tvojho povolania v očiach sveta. Nenájdeš ju tam. Nie je tam totiž. Je to len prázdna bublina. Tvoja hodnota je v Bohu. Miluj ho a ži čisto. Nezabudni, že si Božie stvorenie. A tak ani sám sebe nemusíš dokazovať nič. Pravdou je, že najšťastnejší budeš v práci, ktorú ti pripravil On. Dal ti k tomu všetko, čo potrebuješ. A tak ak chceš, spýtaj sa ho, kam máš ísť. Ak budeš milovať Boha natoľko, že budeš mať túžbu zachraňovať svet, ak je to vôľa Božia, žehnáme ti do toho a usmievame sa na teba. Len ti chceme pripomenúť jedno. Ježiš Kristus už svet zachránil. A nie je nikto, kto by mohol na svete vykonať viac. Tvoj Boh, tvoj stvoriteľ nechce, aby si sa udrél, hnal za lepším a lepším výkonom. Chce, aby si bol šťastný, spokojný sám so sebou a rozdával okolo seba pokoj, lásku a skutky milosrdenstva. Možno práve svojím pokojom zachrániš viac duší, ako jeden doktor životov. Spolupracuj s Bohom. Má pre teba dobrodružnejší plán, než si dokážeš vôbec predstaviť.

Milujeme ťa. A sme na teba veľmi pyšní. Sme hrdí na to, že práve teba sme mohli priviesť na tento svet.

Mama a ocko.

P. S. Pamätaj si. Boh je dobrý. Len dobrý.

Anna Vrhelová

Areál CampFestu

opäť zaplavili ľudia

- tento rok už po dvadsiaty prvý krát

Ranč Kráľova Lehota – jeden z najväčších kresťanských festivalov v strednej Európe tento rok privítal 6 500 účastníkov. Usporiadatelia hneď na úvod vysvetľujú: „Nie sme len festival. Nejde nám len o zábavu, ale predovšetkým o to, aby sme sa spolu modlili za zmeny v našich životoch, ale aj v našich krajinách a celých národoch.“ Preto podľa nich nejde primárne o to, čo sa bude diať na akcii, ale po nej. „Dôsledky spoločných modlitieb a následná premena našich krajín. O to tu ide,“ – povedal Štefan Beňa, riaditeľ CampFestu.

Na festival s tohtoročným podtitulom „Krok vpred“ v Kráľovej Lehotě, ležiacej asi 30 kilometrov od Liptovského Mikuláša, prichádzajú predovšetkým mladí účastníci, ale na svoje si prídu aj rodiny s deťmi. Prítomní dospelí veriaci väčšinou žijú jedným spoločným snom. „Ide nám o prebudenie nášho národa. Aby ľuďom spadli klapky z očí a aby v tomto rýchlom, zaneprázdnenom a stále nestíhajúcom svete ožili. **Možno sa konečne raz nadýchli,**“ – vysvetľuje jeden z účinkujúcich, Ján Buc, ktorý je zároveň katolíckym kňazom.

Jedinečnosť tohto festivalu tkvie v samotnej prítomnosti veriacich z rôznych cirkví a denominácií. „Sme tu všetci spolu a snažíme sa prelamovať ľady, ktoré minulosť priniesla medzi protestantmi a katolíkmi,“ – povedal Miloš Paštrnák, jeden z prvých zakladateľov tohto podujatia. „To rozdelenie je v nás hlboko zakorenené. Naše úsilie o jednotu

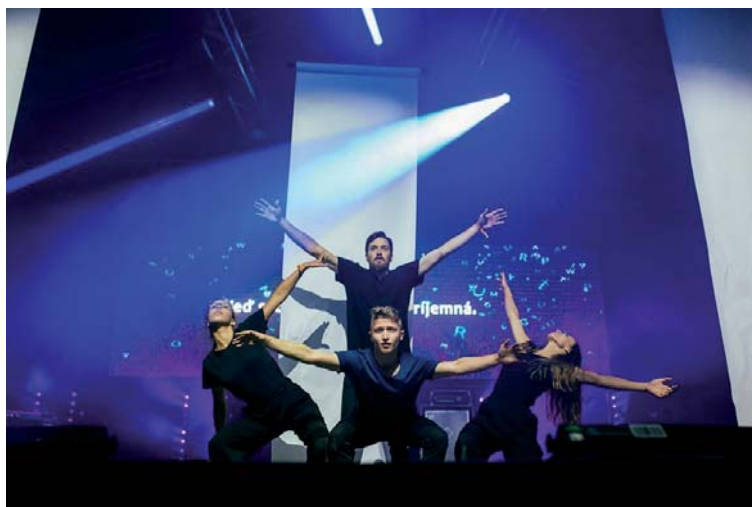

Foto: Lenka Bednárová

je ale vidieť, a tak by sa skoro zdalo, že deti našich detí už budú žiť prirodzene vedľa seba a dokonca aj ťahať za jeden povraz,“ – usmieva sa päťdesiatpäť ročný otec rodiny, ktorý už má 8 vnúčat.

„Festival“ ponúka množstvo **koncertov** zahraničných aj slovenských kapiel, **prednášok**, **semi-**

nárov, ale aj **osobné poradenstvo** pre duchovný a duševný rozvoj jednotlivca. „Prichádzajú za nami ľudia, ktorí riešia rôzne životné situácie. Zveria sa nám s ťažkosťami a my sa im snažíme adekvátne pomôcť.“ Poradcovia sa za záujemcov väčšinou aj modlia, ale keďže si pre radu občas prichádzajú aj neveriaci návštevníci festivalu, nie je to podmienkou.

Zázemie pre CampFest pomáha stavať **200 dobrovoľníkov**, ktorí na Ranč do Kráľovej Lehoty prichádzajú už o päť dní skôr. Spoločne s organizačným tímom cez deň pracujú a večer majú vlastný program. Tento dobrovoľnícky program sa nazýva Danielova generácia – podľa starozákonného proroka Daniela, od ktorého sa títo mladí môžu učiť slúžiť, ale hlavne dôverovať Bohu. Niektorí tento spoločný dobrovoľnícky čas do konca považujú za lepší ako samotný CampFest.

Foto: Jakub Čaprnka

Anna Vrhelová

KROK VPRED ►►►►►

Foto: Barbora Girmanová

Aj toto leto sa už tradične v Kráľovej Lehotě v časti Svarín organizoval 21. ročník festivalu CampFest. Od 1. do 4. augusta 2019 zaznela hudba, slovo či divadlo a ľudia mali možnosť zažiť festivalovú atmosféru v nádhernom prostredí.

Návštevníkom sa z hlavného pódia prihovára aj predsedníčka Žilinského samosprávneho kraja – Erika Jurinová a starosta obce Kráľova Lehota – Vladimír Kaprini.

Festival CampFest naštartoval tretiu dekádu svojho pôsobenia. Má za sebou 21-ročnú cestu, ktorú začínal v roku 1999 na amfiteátri vo Východnej s témou „Urob svoj krok vpred!“ Vlak s názvom CampFest sa rozbehol a počas svojej histórie krok po kroku sprevádzal, povzbudzoval, mobilizoval, zjednocoval, a možno aj burcoval a zobúdzal mladú generáciu v našej krajine. Na CampFeste sa udialo množstvo dôležitých krokov, ktoré niekam posunuli, usmernili, ale aj zmenili životy jednotlivcov. Po dvadsiatich rokoch mal CampFest znovu názov hlavnej témy „Krok vpred“. Krok vpred tu nie je iba pre tých, čo sú pozadu, ale je to pozvanie pre každého jedného posunúť sa ďalej, nezastať, nezaspáť.

Program podujatia sa odohrával na piatich pódioch, kde si účastníci mohli vybrať zo širokej ponuky účinkujúcich zo Slovenska, Čiech, Poľska, ale aj z Veľkej Británie či USA. Hudobné telesá ako Hillsong London, Lindy Conant (USA), Pyramid Park (UK), OWCA (PL), priniesli nie len kvalitnú hudbu a produkciu, ale aj silné posolstvo či odkaz pre mladých ľudí na Slovensku. Slovenské formácie Timothy, ESPÉ, Tretí deň, Maranatha, James Evans, BCC Worship, LCH Live alebo Piar sú zasa neoddeliteľnou súčasťou CampFestu, nie len po hudobnej stránke, ale často aj po organizačnej.

Výše 600 detí si prišlo samozrejme tiež na svoje. Niekoľkokrát počas festivalu bol stan naplnený na prasknutie pri chválach LCH kids a Fil3. Medzitým mali animátori pripravený interaktívny program s posolstvom. Pre tých kreatívnejších boli k dispozícii dielničky, a kto mal ešte stále dosť energie, mohol si ju vybiť na sprievodných aktivitách – skákaných hradoch, vodnom futbale a i.

Okrem tradičnej rančovej kaviarničky ponúkli občerstvenie, kávu či koláče priestory informačného stanu CF HOME a aj Literárna kaviareň PORTA & TAVERNA.

O pohodlie, poriadok a bezpečnosť sa postaralo približne 200 dobrovoľníkov, ktorí obetovali 10 dní prázdnin na pomoc pri organizovaní CampFestu. O duchovnú a duševnú stránku účastníkov sa starali kresťanskí poradcovia v PORADENSKOM STANE.

Dvadsať prvý ročník festivalu CampFest navštívilo vyše 6 500 účastníkov, no už dnes vás pozývame na ďalší – 22. ročník – rezervujte si preto kalendár na 6.-8. augusta 2020!

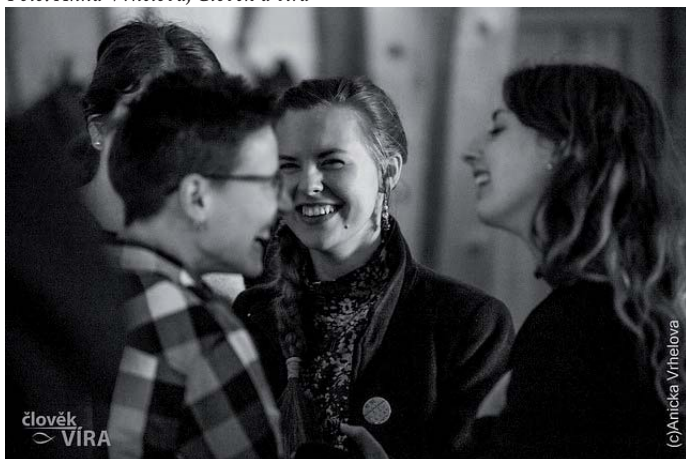
Števo Beňa

Tvoriť a uctievať

Hudobný odbor, tanečný odbor, mediálna komunikácia, vizuálna tvorba, zvukársky odbor, kamera. TWC škola je miestom rozvíjania darov, ktoré do nás vložil Boh. Učíme sa prijímať nápady druhých a spolupracovať. Otvárajú sa nám možnosti skúšať nové veci.

Foto: Anna Vrhelová, Človek a víra

UCTIEVANIE SRDCOM

Rôzni ľudia, rôzne talenty, jeden Boh. Každý máme svoj originálny spôsob uctievania, ale ktorý je ten najlepší? Existuje vôbec nejaký správny spôsob? Takže – worship lídri sú na prvom mieste, po nich sú tanečníci, výtvarníci a..., **DOŠŤ!** Toto sú len naše zlé ilúzie, ktoré sa nám občas vkrádajú do hlavy. Vieme, že je hlúpe si to myslieť, ale aj napriek tomu týmto myšlienkam občas podliehame.

Naša chvála nikdy nebude nedostatočná, ak máme srdce upreté na Boha. Potom už je jedno, či uctieваме hudbou, tancom alebo

v danom odbore, ktorý sme si zvolili, čo sú buď hudobný odbor, tanečný odbor, mediálna komunikácia, vizuálna tvorba, zvukársky odbor, kamera.

SME JEDNA RODINA

TWC nie je ale len o jednotlivcoch. Sme tu ako rodina, navzájom sa zdieľame a podporujeme sa v našich snoch. Počas týchto zdieľaní sa občas stáva,

že človek vedľa nás má rovnaké túžby a sny.

zvukom. Takto rozmýšľať nás učia na **TWC škole**. Rozvíjame dary, ktoré do nás Boh vložil, a využijeme ich pre Božie kráľovstvo. Tiež sa tu učíme kvalite

že človek vedľa nás má rovnaké túžby a sny.

Boh nie je trochár a my si môžeme veľa priať. O tom, ako sa náš Otec stará, máme množstvo svedectiev. „Ako som sa dostala na TWC, to je **úplný zázrak, decká**“ – opakuje za každým Barča. Všetky tieto zázraky a svedectvá prežívame tak, ako keby boli naše.

Foto: Števo Beňa

CEZ HUDBU VCHÁDZAME DO BOŽEJ PRÍTOMNOSTI

Hudba má tak obrovský rozmer a je v nej tak obrovská rozmani-

tosť. Práve cez hudbu môžeme vchádzať do Božej prítomnosti v modlitbe.

V čase strávenom na hudobnom seminári som pochopila jednu vec. V hudobnom štýle „worship“, v ktorom sa študenti rozvíjajú, sú dve podstatné zložky. Prvá je **duchovná stránka** – to, čo žijem a aký vzťah s Bohom mám, sa odráža v mojej chvále. Buď to celé môžem brať ako hranie a spievanie pesničiek, alebo ako úprimnú chválu nášmu Bohu.

Druhá podstatná vec, hneď po uvedení si prvej stránky, je **dbať na kvalitu tejto hudby**. To je ďalšia vec, na ktorú sa na hudobnom seminári zameriavajú. Na každý víkend prichádzajú rôzne worship kapely z Česka a Slovenska. Teoreticky aj prakticky sa snažia predať to, čo už si zažili. Študenti potom majú možnosť sa s nimi baviť o rôznych oblastiach, ktoré ich zaujímajú.

Ale pozor, to ešte zďaleka nie je všetko! :D Sú aj víkendy, kedy si študenti môžu **skúsiť toto všetko v praxi**, bez kapely. Majú priestor skladať vlastné piesne a zohrať sa ako kapela a skúsiť si to naživo počas večerného programu.

ZVUKÁRI - MÁLO VIDITEĽNÍ, VEĽMI PODSTATNÍ!

Všetci vieme, že človek sa najviac naučí z praxe a presne to sme mohli vidieť práve na zvukárskom odbore. Všetci zvukári pracovali v profesionálnom zvukovom programe na jednej piesni nahranej na hudobnom seminári.

Vôbec to nebolo o tom, kto toho vie viac, alebo kto sa v niečom lepšie vyzná, práve naopak. V čase, kedy som ich pozorovala, mal každý nejaký nápad, názor alebo pri-

pomienku. Akonáhle sa všetci na tejto poznámke zhodli, jeden, čo sedel pri počítači, to tak urobil.

Zároveň musím podotknúť, že aj keď som čakala, že to bude len tichý čas, ako sa u zvukárov občas očakáva, bola som prekvapená, **aká pohodová atmosféra a sranda tam panovala**.

MEDIÁLNA KOMUNIKÁCIA

Mediálna komunikácia – komukoľvek som povedala názov tohto odboru, málokto si dokázal predstaviť, čo to naozaj je. **A čo to teda je?** Jednoducho sa tu učíme hovoriť. Ale prečo? Veď hovoriť vieme hádam všetci, nie? – Ha, to som si tiež myslela, kým som si reálne nevyskúšala hovoriť pred ľuďmi alebo kamerou. Popravde to bolo pre mňa jedno z najväčších vyjdení zo svojej komfortnej zóny. Pripraviť si prednášku bola jedna vec, vyrozprávať ju pred ľuďmi bola ale druhá. Pokračovalo to rozhovorom, ktorý sme si museli pripraviť na festival CampFest, atď...

Vždy každá vec pre mňa bola obrovská výzva, ale keď sa pozriem späť, tak som sa neskutočne posunula a hlavne odbúrala strach z tohto hovorenia pred ľuďmi a kamerou.

Mikrofón, kamera, hovorený prednes, moderovanie. Toho všetkého sa dotýkame na odbore mediálnej komunikácie. A hlavne: ako to všetko spojiť s Bohom a udržať to na profesionálnej úrovni. Hľadáme spôsob, ako oslavovať Boha

v tejto oblasti. Napríklad **tvorenie prednášky**. Človek musí veľa čerpať z Biblie a byť vnímavý na Ducha Svätého. Tiež sa snažíme odstrániť takzvané „brepty“ – ehm, a, emm, vlastne, atď. Hľadáme naše kvality a snažíme sa ich uplatniť. Tiež napríklad počúvanie. Pri rozhovore (interview) je dôležité počúvať a nejakým spôsobom režírovať celú debatu. Vlastne to, čo robí každý moderátor. **Len s Ježišom.**

Foto: Vlasto Beňa

KAMERA

Zachytiť dobrý moment nie je vždy jednoduché. Nezáleží len na kamere. Záleží aj na kameramanovi. Na tomto odbore študenti získavajú povedomie o tom, ako sa zaoberá s kamerou a ako sa robia dobré snímky. Tiež sa učia **strihať videá, upravovať obrázky, pracovať s grafickými efektami** a ďalšie. Študenti chodia do terénu natáčať všetko, čo sa deje okolo nich. Tieto schopnosti potom majú možnosť uplatniť napríklad na CampFeste pri **natáčaní priameho prenosu** alebo pri dokumentovaní chvál. Množstvu ľudí sa otvárajú nové možnosti a uvedomujú si, ako je dôležité spojiť tieto vedomosti s Bohom. Napríklad aj vytvorením videa z konferencie či inej kresťanskej akcie. Aj takto sa dá úžasne slúžiť Bohu.

VIZUÁLNY ODBOR

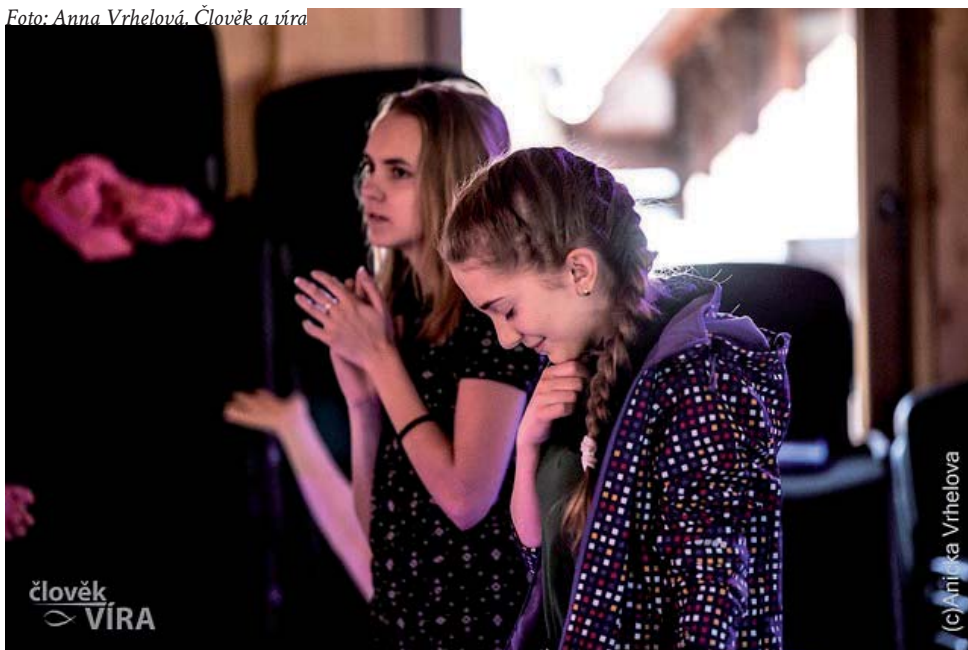
Tvorenie je môj život a môj život je tvorenie. Jeden bez druhého nie sú. Kreativita s Bohom je úžasná vec. Vo vizuálnom odbore sa objavujú rôzne techniky tvorenia. Nie len maľba a kresba. Akú radosť môže niekomu urobiť ozdobená krabička. Na tomto odbore sa stáva obyčajná kreativita neobyčajnou. Učia sa ako vnímať Ježiša cez štetec a farby. Vedeli ste, že existuje niečo ako **prorocká maľba**? Je to umelecké dielo, ktoré môže odhaliť množstvo skrytých vecí, na niečo poukázať, alebo nás v niečom povzbudiť. Rovnako ako prorocké slovo. Len je to na papieri či na plátne. „Bola som zvyknutá maľovať obrazy sama, ale keď sme všetci tvorili jeden spolu, dalo mi to nový rozmer vo vnímaní tohto umenia. Bolo úžasné vnímať, ako sme boli zjednotení v Duchu“ – povedala Lenička. Áno, všetci máme jedného Ducha a ten **Duch nás inšpiruje.**

MODLITEBNÝ ODBOR

Nie. Nie je to len o tom, že sa učíme modliť. To sa človek učí celý život. Tento odbor je o riešení problémov na duchovnej rovine. Už ste počuli termín **duchovné poradenstvo**? Tento odbor je tomu dosť podobný. Nejaký človek, ktorý je pre nás duchovná autorita, nám pomáha vo vzťahu s Bohom. Na modlitebnom odbore sa rozvíja **dar rozlišovania, prorokovania a vnímania Ducha Svätého.** Všetko si študenti skúšajú v praxi. Ako na seminári, tak na večerných chválach. Prorokujú si jeden druhému a navzájom sa povzbudzujú. Vstupujeme do **duchovného boja** a hľadáme spôsoby, ako sa brániť.

Nie je to však len o skupine, ale aj o jednotlivom prežívaní. Každý všetko vníma inak. A modlitebník musí byť vnímavý, pretože medzi obsahom a vysvetlením je veľký rozdiel. Keď vieme, čo chceme povedať, musíme voliť aj vhodné slová. To je ale aj v bežnom živote. Ale ak niekoho chceme povzbudzovať modlitbou, je dobré sa v tom vzdelávať. Inak môžeme druhého človeka aj zraniť.

Foto: Anna Vrhelová, Človek a víra

ČAS JEDLA

Pokrm. Áno, nie len z chleba je človek živý..., ale čo si budeme hovoriť, jesť potrebujeme. Nejde ale len o jedlo ako také, ale o to, **s kým** tento čas pri jedle zdieľame. **Odpočinok, smiech, modlitba** a občas i plač. Všetko nás to sprevádza trikrát denne. Pri raňajkách, obede alebo večeri. Počas tohto požehnaného času nadväzujeme úprimné vzťahy, ktoré sa ukotvujú v našich životoch. Koľkokrát to vyzerá ako malá vec, ale aj maličkosti nám môžu meniť životy. Tým aj trochu nadväzujeme na kaviareň, ktorá mení našu únavu na bdelosť. Divili by ste sa, aké debaty vznikajú v rade na kávu. **Učí ma to spoločnej tvorbe.**

Svet nás učí kopat si na vlastnom piesočku. Snažíme sa pretlačiť seba a svoje nápady. Na TWC nás učia vyprázdňovať sa od nášho sebeckta. Prijímame nápady druhých a učíme sa spolupráci. Je to povzbudzujúce, že nič **nenesieme sami len na svojich pleciah.**

Vidíme výsledky a pokroky aj v praktických schopnostiach a otvárajú sa nám nové možnosti a príležitosti **skúsiť niečo nové**

a úžasné. „Mala som možnosť natáčať chvály, alebo program CampFestu do LifeTv.“ – popisovala Eliška.

A NA ZÁVER...?

Tvorenie je pre mňa život a život je pre mňa tvorenie. Jedno bez druhého nie je a celý život na to ukazuje. Hráť sa s každým detailom. Možno sa na mňa ľudia pozerajú ako na blázna, ale viem, že tak je to správne, že preto som prišla na svet: **tvoriť a uctievať – Jeho.**

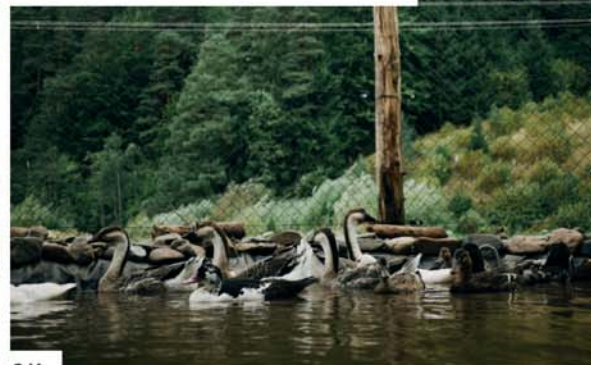
Terezie Vosáhlová
a Lucie Doležalová

Misijné centrum
KRL RANČ KRÁČOVA LEHOTA

Chceli by ste prežiť netradičnú dovolenku, kde by si prišli na svoje aj vaše deti? Skúste na pár dní navštíviť Ranč so zvieratami v Kráľovej Lehote.

Radi Vám poslužime na Vašich dovolenkách, konferenciách, táboroch, zborových aktivitách, výletoch či školách v prírode. Ponúkame ubytovanie a stravovanie, táborisko pre camping, jazdenie na koni, konferenčnú miestnosť, športové ihriská...

WWW.RANCKRALOVALEHOTA.SK

ŠTUDENTSKÁ
KAVIAREŇ A ČAJOVŇA

Most
café

WWW.MOSTCAFE.SK

ÚTULNÁ KAVIAREŇ PRE MLADÝCH AJ STARŠÍCH, S PRIATEĽSKOU OBSLUHOU, NAOZAJ ŠIROKÝM SORTIMENTOM A VYNIKAJÚCOU KVALITOU VŠETKÉHO, ČO DOSTANETE, NAVYŠE ZA SUPER CENY. NEPODÁVAME ALKOHOL - O TO VIAC MÁME MLIETČNYCH KOKTAILOV, ZMRZLÍN, KÁV, ČI SYPANÝCH ČAJOV.

V KAVIARNI OKREM INÉHO NÁJDETE AJ MALÝ LITERÁRNY KÚTIK S KREŠŤANSKOU LITERATÚROU, A NA SPRÍJEMNENIE CHVÍĽ TU PRE NAŠICH NÁVŠTEVNÍKOV MÁME RÔZNE SPOLOČENSKÉ HRY.

PREŠOV / ŠKULTÉTYHO 3 (ČIERNY MOST)
STE SRDEČNE VITANÍ!

Božie Sviatky

AKO SME SLÁVILI ŽIDOVSKÉ SVIATKY NA RANČI

Spoznala som Ježiša asi pred desiatimi rokmi. Popri hľadaní a budovaní vzťahu s Ním som kde-tu narážala na fanúšikov židovskej kultúry. Nerozumela som ich nadšeniu, aj keď som mala veľmi rada všetko, o čom sa v Biblii písalo.

Časom sa to začalo meniť a zažila som spoločenstvo so židovskými priateľmi, ktorí sa v nedávnom čase obrátili k Ježišovi. Prekvapila ma ich úprimná vďačnosť, prijatie, ich úcta, a vzťah s nimi menil aj môj vzťah k Izraelu. Začala som sa za tento národ modliť.

ČO SÚ VLASTNE ŽIDOVSKÉ SVIATKY, A S KÝM SME ICH SLÁVILI?

Židovský sviatok je určený deň alebo viac dní, ktoré dodržiavajú Židia ako sväté alebo svetské pripomenutie dôležitých udalostí židovskej histórie.

Samotné sviatky sa vo všeobecnosti viažu podľa pôvodu na „biblické sviatky“, ktoré majú svoj zdroj v Tóre (prípadne v Biblii). Ďalšou skupinou sú sviatky, ktoré vzišli z historických udalostí, ako sú Chanuka a Purím.

Foto: Miloš Krupa

Všetky tieto sviatky sme mali možnosť spoznať v rámci predĺženého víkendu s mesiánskou skupinou Židov, ktorí nám predstavili, ako slávia tieto sviatky oni. (Krátky prehľad hlavných židovských sviatkov a ich význam je pre zaujímavosť uvedený pod článkom.)

Kyjevský hebejský mesiánsky zbor KEMO (Kyjevskoje Evrejskoje Mesianskoje Obscina) bol pozvaný na Ranč v Kráľovej Lehote, predstaviť nám prežívanie židovských sviatkov.

Tento zbor patrí medzi najväčšie mesiánske zbory na svete. Pôsobí v meste Kyjev na Ukrajine. Rokmi KEMO rástol a v súčasnosti má okolo 2000 členov. Zbor tvoria Židia i nežidia, všetci, ktorí prijali Pána Ješuu Mesiáša (Ježiša Krista).

ČÍM BOL VÍKEND PRE ÚČASTNÍKOV ZAUJÍMAVÝ?

AKO MÔŽEME PREŽÍVAŤ ŽIDOVSKÉ SVIATKY „MY KREŠŤANIA“?

Spoznala som, že Židia majú každý týždeň skutočnú slávnosť.

„Šabat pre nich je čas skutočnej radosti a oslavy. Pre nás je nedeľa dňom odpočinku, oni Šabat pretancovali,“ – podelila sa o skúsenosť **Danka**.

„Cez mesiánsky zbor KEMO ma viedol Boh k novej spiritualite a mentalite, Ježiš mi dal cez čas s nimi strávený moju (staro-novú) identitu. Viem presne, kto som, čo chcem, a čo je moja špecifická úloha,“ – zdieľa sa **Jarka**.

„Tú explóziu radosti a života, Božej živelnosti a moci, ktorú som zažila v slávení sviatkov s týmito mesiánskymi Židmi, môžem opísať ako veeelkú radosť a slobodu. Radosť, že Izrael je na ceste uvidieť a spoznať Pána. Je to ťažké, ale je to na spadnutie – Mesiáš a celý svet na nich čaká, a bude to veľká radosť na zemi aj v nebi, keď vyvolený národ uvidí Mesiáša a uverí v Neho.

Večera Pánova a Šabat boli pre mňa kľúčové momenty, keď sme to mohli spolu sláviť. Po modlitbe rabínov vyzval hlavný rabín, aby si ľudia spytovali svedomie, pýtali sa Pána, či sú hodní ho prijať, a ak nie, majú si pýtať svetlo a ľutovať svoje hriechy. Vytvorili sa rady a veľmi veľa ľudí pristúpilo k vyznávaniu hriechov, objímali sa, plakali, a rabíni im žehnali.

Foto: Miloš Krupa

Je toho ešte veľa, čo by som mohla pozdieľať – napríklad ako mesiánski Židia – muži, majú silnú mužskú spiritualitu – silné, mocné, ale zároveň nádherné, požehnané a veľmi plodné,“ – ukončuje svoje zdieľanie **Jarka**.

„Pri slávení sederovej večere nájdem vždy niečo nové,“ – píše **Martin**. „Čo ma na nej najviac chytá za srdce, je pripomínanie si konkrétnej udalosti Izraela – Exodu cez spomínanie – čítanie z Písma a cez zdanlivo obyčajné úkony – podávanie jedla a jedenie. Nejde tu o hlbokú teológiu, netreba na to teologický traktát ani veľkú mystiku (pričom toto všetko v tom je, chcem tým len povedať, že

nie je to o hlbokých úvahách), ale o využitie obyčajných vecí – jedla a spoločného stolovania. Toto ma na Židoch fascinuje, že vedia bežným rutinným veciam dať hlboký zmysel a tým osláviť Boha. A pritom nezávislému pozorovateľovi to neprípadá nijako zvláštne.

Sederová večera je pre mňa liturgia, ktorú môžem sláviť doma, v rodine alebo v úzkom okruhu priateľov. Krásna je tam otázka najmladšieho člena rodiny: Čím sa odlišuje dnešná noc od iných? Áno, čím sa odlišuje sederová večera od iných? Veď jeme to, čo vždy, aspoň na iné sviatky, nič výnimočné. A predsa ide o samotnú podstatu nášho bytia, o pripomenutie si prechodu zo stavu otroctva do stavu slobody. To, že každé gesto, každé sústo a každý pohár má v sedrovej večeri svoj zmysel a odkaz na udalosť Exodu, mi znova pripomína, čo Ježiš urobil pre mňa (čiže môj osobný exodus). Už to nie je len také slovo: Ježiš ma vyslobodil – a o chvíľu na to zabudnem a žijem svojimi starosťami. Práve pri tejto večeri, keď si svoj exodus rozdelím na drobné, čo to vlastne to vyslobodenie v mojom prípade znamená, aké konkrétne činy Ježiš urobil, aby som bol slobodný, môžem skutočne od srdca ďakovať a oslavovať Boha za svoju slobodu,“ – ukončuje svoje zdianie Martin.

Foto: Miloš Krupa

„Navyše, pre mňa ako pre kresťana, účasť na sederovej večeri mi pomáha pochopiť význam kresťanskej Veľkej noci a jej symboly.“

Čas so skupinou KEMO bol vážne požehnávajúci, tancom ako aj modlitbou sa dajú vybojovať duchovné boje.

„Tanec ako chvála je skutočne požehnávajúci,“ – potvrdzuje **Ivan**. „Radosť v Pánovi je moja sila. Som veľmi vďačný za vyučovanie o Sviatkoch Hospodinových, pretože v nich sa odzrkadľuje Boží charakter, to, kým je Boh. Bolo to pre mňa požehnaním.“

KRÁTKY PREHLAD VÝZNAMU ŽIDOVSKÝCH SVIATKOV

Najsvätejšie zo židovských náboženských sviatkov sú uvedené v Tóre (Biblii – v Exoduse, Levitiku a Deuteronomiu).

Pesach (hebr. חַסַּד) alebo pascha, v Biblii Sviatok nekvasených chlebov (hebr. תּוֹמַחֶמֶת - Chag ha-macot), nesprávne (židovská) Veľká noc je židovský pútnický sviatok slávený na jar, pripomienka exodu Židov z egyptského otroctva pod vedením Mojžiša. Keď faraón ani po deviatich ranách nechcel Židov prepustiť, pobil Hospodinov anjel všetkých egyptských prvorođených (ľudí aj zvieratá). Židia si však na Boží rozkaz natreli veraje svojich dverí krvou obetovaného baránka a tak ostali ušetrení (Ex 12, 3-11). Sviatok sa začína 15. dňa židovského mesiaca nisan a trvá sedem (v Izraeli), resp. osem (v diaspóre) dní. Počas trvania sviatku židia nesmú konzumovať nič kvasené. Podľa niektorých religionistov vznikol Pesach pravdepodobne historizáciou dvoch archaických jarných sviatkov, pastierskeho (obeta prvorođeného baránka) a roľníckeho (sviatok nekvasených chlebov).

Jom kipur alebo Jom kippur (hebr. יוֹם כִּפּוּר) je židovský Deň zmierenia, ktorý pripadá na 10. deň židovského mesiaca tišri. Je to najväčší židovský sviatok, sprevádzaný 25-hodinovým prísnyim pôstom a intenzívnymi modlitbami za odpustenie hriechov. Súčasťou rituálu je trúbenie na baraní roh šofar.

Šabat (hebr. שַׁבָּת, výslovnosť v jidiš šabes) alebo sabat je v judaizme siedmy, sviatočný deň v týždni, sobota. Je dňom odpočinku a modlitby. Začína sa v piatok tesne pred západom slnka a končí v sobotu po západe slnka.

Sviatok Purim sa opiera o text knihy Ester. Sviatok Chanuka má svoju oporu v deuterokanonicknej knihe Machabejcov a v neskoršom rabínskom ustanovení v Talmude.

Chanuka (hebr. חֲנוּכָּה, jidiš výslovnosť Chanike) alebo Sviatok svetiel alebo Sviatok zasvätenia je židovský sviatok, ktorý sa začína 25. dňa v židovskom mesiaci kislev a trvá osem dní. Je spomienkou na znovuzasvätenie Jeruzalemského chrámu Makabejcami po jeho znesvätení Antiochom IV. Epifanom. V židovských domácnostiach sa zapalujú sviečky na osemramennom svietniku (chanukija), každý deň o jednu sviečku viac. Deviate, stredné rameno slúži ako pomocník pri zapalovaní (šámes).

Purim (hebr. פּוּרִים - žreby, z akkadského pūru) je židovský sviatok a spomienka na víťazstvo Židov pod vedením Mordochaja a kráľovnej Ester nad archetypickým antisemitom Hamanom, ktoré je opísané v biblickej knihe Ester. Slávi sa 14. dňa židovského mesiaca adar. V mestách, ktoré mali v Jozueho dobe hradby, sa slávi až 15. adaru a hovorí sa mu Šušanpurim. Purim je najradostnejším dňom v roku a najbujarejším spomedzi židovských sviatkov. Sprevádzajú ho verejné recitácie knihy Ester, rozdávanie almužien a darčiekov, maškarády a konzumácia alkoholu.

Zuzana Chochulová

22. ročník

CAMPFEST

6. - 8. 8. 2020

RANČ KRÁĽOVA LEHOTA

**KONCERTY - PREDNÁŠKY - DETSKÝ PROGRAM
CAMPING - MODLITBY - ŠPORTY - PORADENSTVO**

MOBILIZÁCIA

KONFERENCIA MOBILIZÁCIA

19. - 21. 6. 2020

WWW.CAMPFEST.SK

CampFest po celý rok: o čom sa bavia „žlté šnúrký“?

Sú ľudia, ktorí majú CampFest po celý rok. Nebojte, nekúpu sa celý rok vo Váhu. Pravidelne sa stretávajú a pracujú na tom, aby sa CampFest uskutočnil. Spoznáte ich podľa **žltých šnúrok**, ktoré počas CampFestu nosia. Volajú sa „organizačný a realizačný tím“.

Tie žlté šnúrký pôsobia elitársky. „**Všetci sme rovní, ale niektorí sú rovnejší.**“ To je slávny výrok z Orwellovej knižky *Zvieracia Farma* (geniálny autor a geniálne čítanie, odporúčam!!!). Orwell písal o donebavolajúcej nepravodlivosti, o „prasiatkach“, ktoré pracovali menej ako ostatné zvieratká, ale brali si viac mlieka a jablk, mali väčšie váľovčky ako ostatní. Ja však, na rozdiel od Orwella, chcem dnes písať o „do neba volajúcich“ spravodlivých, ktorí sú ochotní vzdať sa svojho pohodlia, svojich práv a nárokov a zamakať viac, než ostatní. Zoberiem vás do zákulisia tohtoročných porad organizačného a realizačného tímu.

Foto: Anna Vrhelová, Človek a víra

FEBRUÁROVÁ PORADA

CampFestový organizačný a realizačný tím má asi 40 ľudí, ktorí sa trikrát do roka zídu na Ranči na poldňovú poradu. Prvá tohtoročná bola vo februári, potom jedna v júni po Mobilizácii, potom asi desať rýchlych ranných porad na CampFeste a ešte jedna hodnotiaca v septembri. Víťanie, objatia, veselý pokec, smiech, zdravý šum ľudí, ktorí sa dlho nevideli – tak to vždy vyzerá pred poradou, keď sa Rančové parkovisko plní autami a z nich vystupujú ďalšie a ďalšie známe tváre.

Vrelý džavot dievčenských klebiet a veselý šum chlapeckých vtipov sa najskôr ozýva roztrúsene po celom Ranči, potom doňho Maki ako siréna niekoľkokrát zakričí „začíname,“ a šum sa plynule presunie na Terasu, bez akéhokoľvek náznaku, že by chcel stíchnuť.

Vtom si Števo odkašle, šum postupne stíchnie a on začne rozprávať. Máme tohto nášho „šéfa“ radi, je pre nás niečo ako **dobrý kráľ z dobrej českej rozprávky** – taký ten, čo je nielen milý a veselý, ale ešte aj do hĺbky rozumie jednoduchému pospolitému ľudu a naozaj sa o ten ľud stará, často vlastnými

rukami. Na mnohých CampFestových fotkách nájdete Števa s kosou v ruke. Je to trochu groteskné, lebo dnes už väčšina ľudí používa kosačky, nie kosa, ale dotvára to presne taký obraz, aký o Števovi máme – starostlivý a pracovitý kráľ s trochu zastaralými, ale sympatickými zvykmi. Po úvodnom privítaní a chválach začal Števo poradu otázkou:

„Dajte sa teraz prosím do skupiniek podľa tímov a chcem od vás počuť, od každej skupinky, 5 najdôležitejších vecí, ktoré sa vám vybavujú v hlave, keď sa povie CampFest.“

Po chvíli šumu začnú skupinky rozprávať, čím je pre nich CampFest špeciálny a na obrazovke Števoho počítača pribúdajú slovo za slovom:

*Pán Ježiš – Božia prítomnosť,
Otcova láska, oslava Boha,
modlitba*

*Jednota naprieč denomináciami,
zápas za prebudenie*

Dobrovoľníctvo, vzťahy a atmosféra

Program – Hangár, kapely...

Formácia – poradenstvo... jednota v zápase

„No a keď sme pri tom dobrovoľníctve, vzťahoch a formácii,“ – pokračuje Števo, „spravme si ešte jedno kolečko a skúste povedať, čo sa vám zdá, že je to najvzácnejšie, **čo my môžeme dať dobrovoľníkom**, ktorí prídu na CampFest?“

Diskusia je hlboká a podnetná. Každý z vedúcich v organizačnom a realizačnom tíme má tých „svojich“ dobrovoľníkov naozaj rád. **Darovať „seba“** – to je vlastne výstup z celej diskusie. Dať sa tým deckám k dispozícii s celou svojou dušou, schopnosťami, láskou, zlyhaniami, ospravedlneniami a obhajadami... so všetkým, kým sme.

Po prestávke a kavičke pokračujeme už viac na praktickú nôtu. Z milého posedenia sa stáva ozajstná porada s oznamami, problémami, riešeniami a pripomienkami.

„Čo sa vám zdá, že by sme vedeli, mohli a potrebovali vylepšiť?“ – pýta sa Števo. „Napríklad minulý rok sme na základe tejto otázky zaviedli rozpis na obedy a večere a ušetrilo nám to všetkým hodinu denne. To sú dôležité zlepšováky. Skúste sa zamyslieť, o čom ste si minulý CampFest hovorili, že to nefunguje alebo že by sa to dalo vylepšiť. Pôjdeme zaradom po oblastiach a hovorte hocikto, či ste si v tej oblasti nevšimli nejaký problém alebo nemáte nejaký návrh.“

A tak Števo vymenúva zaradom organizačné zložky CampFestu: **Program, propagácia, ekonomika, bezpečnosť, stany...**

„Čo hovoríte na dobrovoľnícky stan? Ten sme mali minulý rok ako novinku, osvedčilo sa to? Čo vám tam chýbalo?“

Miška: „Keby si tam mohli dobrovoľníci nabíjať mobily.“

Anita: „Keby to tam bolo trochu

útulnejšie. Spraviť tam nejaké pohodlné posedenie alebo také niečo...“

Miška: „Ja sa môžem popýtať, možno by som nám vedela zohnať nejaké tulivaky.“

Foto: Anna Vrhelová, Človek a víra

...Ranč, kuchyňa, kaviareň...

Bety: „Ja tak rozmýšľam... nedalo by sa niečo spraviť s tým množstvom plastového riadu, čo míňame a hádzeme do komunálu, lebo keď je masťný od jedla, tak to už ani zrecyklovať nejde...?“

...registrácia, služby, sociálky, stanové mestečko...

Adka: „Nedalo by sa nejak vymyslieť a vyrobiť v areáli a v stanovom miestečku viac umelého tieňa? Viacero účastníkov som počula vraviť, že by privítali, keby sa cez deň v horúčave bolo kam skryť do tieňa. Nemáme veľa takého miesta.“

Tomáš: „Ja som napríklad videl na Pohode, že vytvorili umelý tieň len z jednoduchej konštrukcie, na ktorú natiahli celtu.“

Maki: „To vám odletí, keď zafúka trochu silnejší vietor.“

Maťka: „A keby sme použili nejakú vojenskú sieť...?“

Ferko: „Alebo postavili viac altánkov?“

Števo sa ozval a prerušil búrlivú

diskusiu o celtách a prístreškoch. „Ono by existovalo jednoduchšie riešenie. Len je otázka, či by ste boli ochotní pridať ruky k dielu aj o niečo navyše. Už pár rokov pozorám na ten **lesík medzi stanovým mestečkom**

a Váhom a vra-

vím si, aká je to škaredá džungľa a že by ho bolo dobré vyčistiť. A teraz je na to práve vhodný čas, lebo podľa zákona sa môžu stromky a kríky rezať len do pol-

ky marca. Jediné, čo k tomu treba, je pár ochotných rúk, lebo ja to už nestíham sám spraviť. Keby som vyhlásil na nejaký víkend brigádu, bol by niekto z vás ochotný prísť a pomôcť...?“

„Jasné!“

„Určite!“

„Ja môžem!“

„Prídeme!“

Ozvali sa štyri hlasy naraz.

Foto: Dominik Papánek

OD PORADY DO MOBILIZÁCIE

A nezostalo len pri slovách. Naozaj prišli. Sadli do auta, došli z Prešova a z ďalších miest, aby celý deň zbierali konáre.

Medzitým sme si lámali hlavu, čo s tými plastovými riadmi. Danká

(moja spolubývajúca a Rančová prevádzkarka) usilovne prebrúsila všetky ponuky eko tanierov a príborov, ale všetky boli niekoľkonásobne drahšie, ako bežné plastové riady. Umývanie riadnych keramických tanierov nebolo reálne, v našej mini rančovej kuchyni by na to nebolo dosť miesta. Nakoniec Števo rozhodol, že pôjdeme trochu **zastaralou, ale sympatickou cestou**. Aby pre to nadchol aj okolie a preventívne predchádzal šomraniu na mieste, vysvetlil to hneď verejne na Facebooku statutom:

Čiže dnes vám predstavím jednu z novínok Campfestu 2019. Dosť bolo jednorázového riadu, povedali sme tetám na Hygiene a začali sme pracovať na opatreniach, ktoré znížia ekologickú záťaž našej planéty. Začali sa nám v mailoch zobrazovať lákavé ponuky kompostovateľného riadu, ale nebojte sa, odolali sme. Ešus, hrnček a príbor je to staré dobré riešenie, ktoré zatiaľ žiaden tzv. ekologický produkt neprekonal. Jedinú podmienku, ktorú sme dostali z Hygieny, je pripraviť pre vás umývadlá s teplou vodou. Ešte ich nemáme, ale máme niekoľko predstáv ako by mohli vyzeráť a kde by mohli byť. Dnešný status bude končiť výzvou: nezabudnite si svoj ešus, hrnček a príbor, budeme jesť ako ľudia!

Plastové riady však neboli jediným problémom, ktorý sme v súvislosti s CampFestovou kuchyňou riešili. Naš dlhoročný kuchár a vedúci CampFestovej kuchyne, Radko, po štrnástich rokoch dezertoval zo svojej zaslúžilej funkcie. Celú Danielovu Generáciu – teda najväčší kuchársky záber, musel

preto tím CampFestovej kuchyne zvládnuť bez Radka. Radko je legenda. Vedel zorganizovať štyroch kuchárov a šestnástich dobrovoľníkov a ešte sa pritom aj usmievať. Vedel odhadnúť, koľko mäsa objednať na 10-dňové varenie pre 500 ľudí. Danka začala mať od februárovej porady kŕče v bruchu, keď rozmýšľala, **kde takého druhého Radka zoženieme**.

Do toho celého sme zistili, že dodávateľ balenej stravy, od ktorého sme kupovali balené obedy počas CampFestu (keď nám počty stravníkov prekračujú 500 ľudí) bude toto leto prerábať kuchyňu a teda nám na CampFest tohto roku nenavará. Hľadali sme na Liptove podobné firmy, ale nakoniec sme zistili, že konkurencia je dosť slabá. Rozhodli sme sa namiesto druhého dodávateľa zohnať radšej druhú poľnú kuchyňu a navariť dvakrát toľko hustej obedovej polievky ako minulé roky... Viac varenia a Radko nikde...

MOBILIZÁCIA

Štyri mesiace ubehli ako voda a v júni sa náš tím stretol znovu – na Mobilizácii, modlitebno-pôstnej víkendovke, ktorú sme v nedeľu poobede zakončili ďalšou poradou organizačného a realizačného tímu. Počas Mobilizácie zrazu prišla Danka do nášho malého bytíka s dvoma veľkými vrecami,

mi, ktoré boli plné ďalších veľkých prázdnych plátených vriec.

„Bety nám ušila tulivaky.“ – vysvetľuje mi, kým hľadá v našom malom bytíku miesto pre dva veľké pytle. „Potrebuje ich niekde uložiť do CampFestu. Potom ich naplnia senom a budú z toho vaky na sedenie.“ Vyšupli sme ich hore na skrine a poponáhľali sa späť na Ranč, kde už silnel ten známy ruch a šum.

Poradu začal Števo novinkami: „Vítame medzi nami novú členku tímu – Ráchel. Ráchel minulý rok na CampFeste od fotila všetky rozmočené a zašpinené tabule, odstávajúce drôty a vo vetre povievajúce papiere a lepiace pásky, všetko čo spolu neladilo alebo vykazovalo iné známky škaredosti, a poslala nám to v súhrnnom maili s názvom **Vizuálne ohavnosti**. Pri tom sa ponúkla, že s tým môže tento rok niečo spraviť a postarať sa, aby areál CampFestu vyzeral pekne. Ráchel, vitaj medzi nami.

Novinkou od minulej porady je, že budeme mať nový vstup do areálu – Bránu 3. Vraveli sme si, že je škoda, že tu máme krásny nový chodník, ale nemôžeme ho cez CampFest využívať, lebo je predeľený plotom. Janko Grexa je teda nový vedúci Brány 3, ktorá bude pri Miňovom dome, tam, kde plot prechádza cez chodník.

Ďalšou novinkou je nové usporiadanie areálu. Spomínal som to už zbežne na minulej poradě. Vyzerá to tak, že Humno presunieme tam, kde bolo minulý rok Parkovisko 1, ku Kontajnerovej budove, a CF Home presunieme tam, kde bolo Humno.“

Po tejto vete na Terasě zašumelo a na Števa sa začali sypať otázky. Presun stanu je veľká zmena a pre

každého znamená niečo iné. Kde sa bude parkovať? Ako bude vyzerať vstup do areálu, keď Humno bude ešte pred registráciou? Odkiaľ sa bude napájať elektrina? Kadiaľ povedieme oplotenie? Ako budeme zásobovať CF Home?“

Po novinkách a zodpovedaní všetkých otázok Števo poprosil Anitu, aby zreferovala, ako sme na tom s dobrovoľníkmi. To je každoročný boj – podarí sa nám nájsť 200 mladých ľudí, ktorí prídu 10 dní makať na tom, aby prichystali CampFest, a ešte si za to zaplatia? Dievčatá sa každý rok nájdú celkom rýchlo a ľahko. **Ale chlapci... to je výzva.**

„Čo vieme spraviť pre to, aby sme ešte oslovili chalanov vo svojom okolí?“ – pýta sa Števo. „Chcem počuť konkrétne návrhy.“

„Momentálne nám chýba 8 chlapcov na celý čas a asi 20 od stredy.“ – referuje Anita.

Ku koncu Anitinho referátu a diskusie sa ľudia v miestnosti začnú zvláštne pochechtávať, uškŕňať, a ukazovať si navzájom obrazovky mobilov. Števo to už nevydrží a spýta sa, čo je také smiešne.

„**Marek to už vyriešil.**“ – ozve sa Miňo a ukazuje Števovi obrázok, ktorý Marek práve zavesil na CampFestový Facebook.

„To si tam mal dať radšej dievčatá, keď chceš, aby chlapci prišli...“ – komentuje Maki so smiechom.

OD MOBILIZÁCIE DO CAMPFESTU

Medzi Mobilizáciou a CampFestom je asi mesiac a pol času intenzívnych posledných príprav. Medzi tým vypuknú letné prázdniny a na Ranč sa hrnie jeden detský tábor za druhým. V predvečer jedného z týchto táborov sa v našej Rančovej kuchyni náhodne zišli **traja zo šiestich CampFestových kuchárov** a ja. Sú to ľudia, s ktorými sme na Ranči už kadečo preskákali, sú mi veľmi vzácní a dlhšie sme sa nevideli. Zostala som s nimi v ten večer sedieť v kuchyni na malých nepohodlných stoličkách ešte dlho po tom, čo mi o desiatej skončila služba. Ponúkli ma pivom a dali sme sa do reči, najskôr o práci – čo budeme zajtra variť táborníkom, potom o živote, a nakoniec aj o CampFeste.

Foto: Anna Vrhelová, Človek a víra

„Zvládnete to?“ – pýtam sa ich, vediac, že tento rok každého z nich čakajú nové zodpovednosti a „skúšky odvahy“.

„No, bude to riadny zaberák, bez Radka...“

„Musíme si to dobre rozdeliť, jeden musí riešiť len prílohy, ďalší polievky, ďalší riadiť dobrovoľníkov...“

„Výdaj stravy si budeme musieť dobre zorganizovať, aby sme nebehali zbytočne medzi jedáenským stanom a kuchyňou...“

„A vraj že budú tento rok dve poľné kuchyne...?“

„Budú. A nebude balená strava, alebo aspoň nie v takom množstve ako minulé roky.“

„To zas bude zaberák.“ – pridá sa do debaty najstarší kuchár, ujo Števo. „Ja som minulý rok bol už tak unavený z toho, že sa ma 700 zo 700 ľudí spýtalo, aká polievka sa dnes varí, že som si na tričko napísal: **„Dnes je fazuľová“**. A hneď po tom, čo som sa v tom tričku ukázal a naberal prvému človeku, už som ho videl, ako sa nadychuje a v očiach som mu jasne čítal tú otázku... a tak som ukázal prstom na svoje tričko a on sa v tom nádychu tak zasekol, prepočítal... a predstavte si, nespýtal sa nič. Horšie bolo, keď som potom potreboval zbehnúť do Hrádku do Lidla dokúpiť chlieb, lebo nám došiel,

a všetci ľudia v obchode sa na mňa tak divne pozerali... tak som sa zamyslel, kde mi čo trčí, a až vtedy mi trklo, že chodím po Liptovskom Hrádku s nápisom „Dnes je

fazuľová na tričku...“

Renátka (to je tiež prevádzkarka na Ranči) dostala na starosti objednať na CampFest všetky potraviny a tovar pre kuchyňu – úlohu, ktorú posledných 14 rokov robil Radko.

„Mne už z toho šibe, počítam, počítam, a aj tak si nie som istá, či to objednám správne. Nevieam, či sú tie limitky dobre narátané a aký druh mäsa je na čo najlepší a čo som ešte popri tom zabudla,

čo nie je v limitkách.“ – sťažovala sa mi uprostred jedného rušného Rančového dňa. Veľmi som s ňou v ten deň súcitila. Mala na Ranči 60 hostí, každú chvíľu niekto niečo potreboval, a ona sa potrebovala **nerušene sústrediť na dôležité počty**. Rátala 10 minút, niekto zaklopal, vybavila, čo treba, potom sa vrátila, 2 minúty sa snažila spomenúť si, kde v rátaní skončila, rátala ďalej, a zase niekto zaklopal... a takto celý deň. Ja už by som na jej mieste mala nervy vytečené...

Kuchynský tím posilnili Miriam a Jajo. Miriam mala prebrať niektoré Ivkine zodpovednosti, aby Ivka mohla prebrať niektoré Radkove (tie Radkove sa rozdeľovali medzi piatich ľudí, lebo jedného takého, ako je Radko, sme nenašli). Prerozdelenie však tesne pred CampFestom narazilo na komplikácie. Ivka dva dni pred začiatkom Danielovej Generácie volala, že **leží doma v horúčkach**, a Miriam deň pred Danielovkou zle stúpila a skončila so zraneným kolenom o barlách.

CAMPFEST

A predsa sa obe pozbierali a fičali, čo to dalo. Ivka prišla o deň neskôr, zato v plnej sile, a Miriam poskakovala okolo kuchyne, aj keď dovnútra sa s barlami veľmi nezmesčila. :D A prišli ďalší... Aďo, Stanka, ujo Emil, ujo Števo, Radek... Prvé dva dni boli ešte trochu rozpačité, kým všetci prišli, kým sa zohrali. Potom sa ale všetci chytili svojej roboty a začali kmitať ako hodinky. Dankine křče v bruchu povolili. A kuchynskí krájali a čistili a krájali a umývali a čistili a krájali a prenášali a dochucovali a s úsmevom vydávali jedlo do ešusov.

To už bol CampFest rozbehnutý v plnom prúde... teda, ten „náš“,

10-dňový CampFest. Organizačný tím a dobrovoľníci prichádzajú na Ranč už týždeň pred CampFestom, aby stihli všetko pripraviť. 200 ľudí s veľkými batohmi, nabalenými na vyše týždňovú stanovačku, sa vylo-dilo z vlakov a autobusov a zabývalo na lúke pri Ranči.

Naši Rančovní chlapci vyrobili pri Haciende **válovček** s teplou vodou, špongiami a jarou na umývanie ešusov a každý si po obede umýval svoju vlastnú výbavu, aby ju mal prichystanú na večeru. Z válovčeka sa stalo hlavné námestie, kultúrne centrum, pamätník na počesť bratskej súdržnosti, symbolické miesto, kde aj „rovnejší“ žltosnúrkoví umývajú svoj ešus rovnako ako najposlednejší dobrovoľník. Bolo to miesto nekonečných možností, osudových stretnutí a život-meniach rozhovorov.

Žltosnúrkoví vedúci si rozdelili dobrovoľníkov do tímov a začali makať. Stavali stany, kopali jarky, skladali ploty, umývali sociálky, vypratávali sklad, prali koberce v potoku.

Dobrovoľníci hrabali seno, ale tento rok už s inou nádejou. Senom sa naplnili Betyne skvelé „tulivaky“ a v dobrovoľníckom stane z nich boli luxusné gauče. **Keď sme pri dobrovoľníckom stane...** ten sám je nápadom z neba, a tety, ktoré v ňom slúžia, sú maskovaní anjeľi. Celý CampFest sa starali, piekli, núkali, nadeľovali a nenechali nikoho odísť bez koláča. A ak sa ohradil, že koláč nemôže, lebo je bezlepkáč, dostal bezlepkový koláč. Unaveným a tak poriadne

zdravo hladným dobrovoľníkom vyčarili veľa úsmevov na tvári.

Na bránach bola v noci riadna zima. Dobrovoľníci, ktorí statočne držali nočné služby boli navlečení v niekoľkých vrstvách a z office-u im poslali deky, aby nezmrzli. A v sobotu večer, keď bola kosa najväčšia a keď v kuchyni chystali tradičnú **krupicovú kašu pre technikov**, spomenuli si kuchynskí aj na mrznúcich strážcov pri bránach a rozniesli krupicu aj im.

Foto: Anna Vrhelová, *Člověk a víra*

Desať dní dobrovoľníctva sa skončilo nádherným večerom. Rozprávali sa svedectvá, rozdávali darčeky a užívali sme si interné vtipy, ktoré po desiatich dňoch už mali vycibrený charakter. Modlili sme sa za seba navzájom a keď na pódium nastúpil na modlitby realizačný tím, dobrovoľníci dlho skandovali **„ĎAKUJEME“** – tí istí dobrovoľníci, ktorých sme 10 dní nútili do otrockej práce, napomínali, okrikovali, naháňali a budili neľudským budičkom.

SEPTEMBROVÁ PORADA

„Mám na vás tri otázky.“ – začal Števo hneď k veci septembrovú hodnotiacu poradu organizačného a realizačného tímu. „Za prvé, čo sa podarilo a bolo to super, za druhé, čo sme chceli spraviť, ale nepodarilo sa to, a za tretie,

čo chceme vylepšiť do budúceho roka?”

Sedeli sme znovu na Teras. CampFest sme ešte mali v čerstvých spomienkach, ale za ten mesiac, čo prešiel, sme sa už stihli vyspať, zregenerovať, spracovať dojmy a zaradiť sa späť do bežného života. Na zimu a konfliktné situácie sme už trochu pozabudli a spomínali na to dobré:

Števo: „Takže, čo sa vám podarilo a bolo to super?”

Martin: „Bolo super, že bol tieň a lavičky a odpočinkové zóny v tom vyčistenom lesíku, účastníci si to pochvaľovali.”

Maťka: „Mne sa strašne páčili tie ešusy... to bola taká romantika. Niektorí devätnásťroční chlapci dobrovoľníci z mojej skupinky vraveli, že prvýkrát v živote umývali riad. Vraj že nevedeli, že je to taká sranda!”

dobré porozmýšľať, že nemusí byť otvorená celú noc.”

Renátka: „Prišiel všetok objednaný tovar.”

Samko: „Mal som pomoc v dielni a chalani zo Sociálok sa hecli a kúrili a prvýkrát bola **naozaj stále teplá voda.**”

Zuzka: „Keďže bolo Humno pri Kontajnerke, v Poradenskom stane bolo tichšie a oveľa lepšie podmienky na službu.”

Samo: „Keďže bolo Humno pri Kontajnerke, viac ľudí využívalo zadné sociálky a tým pádom sa menej stálo v radoch.”

Števo: „A celkovo sa mi zdá, že sa nám tento rok podarilo odstrániť dlhé státie v radoch. Všetko išlo tak dako plynulo.”

Dominika: „Ani my sme na Registrácii nemali rady. A najsilnejší moment pre mňa bol, keď Miro v sobotu povedal, že nám dôveruje a necháva registráciu na nás a po 10-tich rokoch šiel na program.”

Adka: „Mne sa strašne páčilo, že sme mali ten Diskusný hájik, taká dobrá atmosféra tam bola.”

Lydka: „V Shope nebolo manko a bolo to oveľa lepšie zvládnuté ako minulý rok. A mali sme termínál.”

Pali: „Pre mňa bolo vzácné vidieť to nasadenie dobrovoľníkov, ako naozaj makali.”

Do večera sme hodnotili, bilancovali, spomínali, smiali sa a jedli spolu **fajnú večeru z ozaistných keramických tanierov.**

Števo Beňa vždy hovorí, aký je to zázrak, že vieme nájsť 200 dobro-

Foto: Anna Vrhelová, Človek a víra

voľníkov, ktorí prídu makať, aby sa CampFest mohol uskutočniť. Mnoho iných letných hudobných festivalov s tým má problém. Vrážajú ťažké peniaze do zabezpečenia pracovnej sily, lebo mladí už dnes vraj zadarmo nikam robiť neprídu. Nuž, títo naši prichádzajú. Rok po roku. A okrem práce dávajú samých seba, svoje srdcia, uši, slová, pozornosť, objatia, rozumy, kreativitu, výmysly a nenapodobiteľný humor. A za odmenu... tí najväčší makači **DOSTANÚ ŽLTÚ ŠNÚRKU.** A keď ich zastihnete v slabej chvíľke, tak sa vám priznajú, že tá zázračná šnúрка im naozaj robí dobre. Že fakt stoja o to, dostať sa do klubu „rovnejších“. Nie kvôli výhodám, ktoré žltá šnúрка poskytuje – prednosť v rade na obed, vstup do zákulisia a posteľ v chatke – tie sú príjemné, ale za tú lopotu fakt nestoja. Ale ten pocit... keď ťa niekto objíme silným vreľým objatím a ty vieš, že je fakt rád, že ťa po pol roku vidí... Keď oproti tebe na CampFestovej lúke ide ďalší žltá šnúrkový, kráča rovnako rýchlo

Foto: Anna Vrhelová, Človek a víra

Števo: „Ivka, čo sa vám podarilo v kuchyni?”

Ivka: „Neviem... ja myslím, že úspech je, že sme to zvládli bez Radka.”

Danka: „A bolo to super! Kuchyňa, ste skvelí, ďakujeme!”

Janko: „Mali sme bránu 3 a bolo to super, akurát do budúca asi bude

a zamyslene, ako ty, a predsa stihne utrúsiť rýchly vtip, keď ťa míňa... Keď ti niekto dôležitý a vzácny vyleje celé svoje srdce, povie o veciach, ktoré nehovorí hocikomu, a požiada ťa o modlitbu... Keď unavení vedúci, ktorí zajtra vstávajú o pol siedmej a do polnoci budú na nohách v službe, zostanú s tebou ešte chvíľku večer na lavičke,

klipekajúc očami od únavy, len tak, lebo sa im nechce s tebou rozlúčiť... A vieš, že mnohým iným povedia „nie“, lebo jednoducho nevládzu a nestíhajú. A predsa tebe, tebe špeciálne, držia miesto v svojich srdciach a v svojich prísne preosiatych prioritách... A keď v tej celej námahe, neporiadku, problémoch, únave a hneve zažiješ Božiu blíz-

kosť a spoznáš Ho zas o kúsok viac... To všetko sú „vedľajšie efekty“ rozhodnutia slúžiť, čo to dá, bez nároku na odmenu. A v konečnom dôsledku to za to naozaj stojí. Byť „rovnejší“ je super. A na rozdiel od krutých pomerov v Orwelových knižkách, na CampFeste môže byť „rovnejší“ každý. Jediné, čo na to treba, je: **DAŤ SEBA.**

Lucia Šmelíková

Timothy a Premena Tour

**Duch Pána, Hospodina je nado mnou, lebo ma Hospodin pomazal,
poslal ma hlásať radostnú zvesť chudobným, obviazať rany tým,
čo majú skrúsené srdce, zvestovať slobodu zajatcom a väzneným prepustenie...
(Izaiáš 61,1)**

Tento biblický verš je našou modlitbou, ktorú sa každý deň ako kapela modlíme a ktorou si pripomíname naše povolanie. V tomto povolaní sme sa usilovali, aj napriek mnohým zápasom, verne stáť aj

v roku 2019. Je to cesta osobnej premeny, po ktorej kráča každý z nás. Premena je však zároveň pomenovaním a centrálnym zacielením turné, ktoré spoločne s ďalšími partnermi a spolupracovníkmi organizujeme v období na prelome rokov. Ide nám v ňom o ob-

novu myslenia, uzdravenie vzťahov a celkovú zmenu atmosféry v mestách a ich dôležitých zložkách, akými sú samospráva, školstvo, zdravotníctvo, služby, podnikateľská sféra, cirkvi a ďalšie dôležité odvetvia. Chceme

prostredníctvom koncertov chváľ, osobných modlitieb za predstaviteľov miest a ich obyvateľov a stretnutí s nimi, prinášať do týchto komunít kultúru vzájomnej úcty, zmierenia a obnovy života. V roku 2019 sme

v rámci tohto turné navštívili spolu 14 miest na Slovensku a v Čechách, kde sme zažívali nielen jedinečnú atmosféru turné, ale boli sme hlavne svedkami toho, ako Božia láska konkrétne premieňa a uzdravuje.

V roku 2019 sme viackrát dostali pozvanie a vzácnu príležitosť hrať aj mimo územia Slovenska. Navštívili sme mnoho miest v Českej republike. Možnosti hrať v Čechách sú pre nás veľmi cenné a u našich susedov

vystupujeme vždy s potešením. Okrem toho sme mali tiež možnosť navštíviť Srbsko a zahrať si aj v Anglicku, kde sme zažili naozaj jedinečnú atmosféru chváľ v Exeteri. Toto mesto je nám mimoriadne blízke aj preto, lebo tam žijú nám spriaznení ľudia a naši

priatelia. Naozaj jedinečným bolo pre nás hranie v Londýne a Luxembursku. Žijú tam komunity Slovákov, ktorí nás vrúčne prijali a pripravili chváľové večery otvorené nielen Slovákom, ale aj domácim obyvateľom.

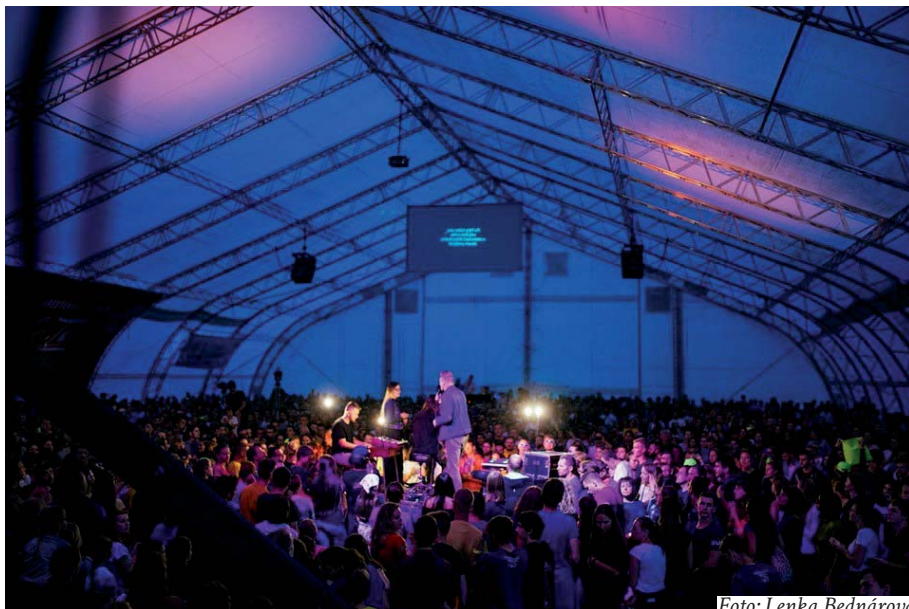

Foto: Lenka Bednárová

Timothy a Premena Tour

Ústredným podujatím je však pre nás každoročne CampFest. V roku 2019 sme dostali vzácne privilegium pripraviť ústrednú pieseň festivalu, ktorou bola skladba Ty o mne vieš a spolupracovať tiež na príprave programu otvorenia. S chválami sme vystúpili aj na sobotnom večernom programe v hlavnom stane.

Holy Spirit Night v Bratislave bol ďalším nevšedným podujatím, kde sme mali možnosť zahrať chvály spoločne s naším priateľom Miťom Bodnárom. Bolo nádherné hrať spolu s ním pre to isté publikum, pre ktoré po nás vystúpil aj Martin Smith so svojou kapelou. Veľmi nás potešilo, že sme v roku 2019 mohli hrať pre ľudí aj na východnom Slovensku, napríklad v Prešove na záver Dobrovoľníckeho týždňa alebo v Hatalove na Festivale nádeje. Tieto príležitosti sú pre nás zatiaľ skôr zriedkavé, ale o to vzácnejšie.

Nezabudnuteľnú atmosféru mal pre nás aj Pochod za život v Bratislave, kde sme mohli vystúpiť na jednom zo sprievodných koncertov.

Záver roka patrí opäť Premene Tour, ale je zároveň obdobím prípravy nášho nového albumu.

Každé hranie, aj v tom najmenšom meste alebo sále, má pre nás úplne rovnakú hodnotu a význam ako hranie na veľkom pódium pre početné publikum. Veríme, že Boh na tieto podujatia pozýva každého osobne a cez stretnutie s Ním a dotyk Jeho lásky obnovuje život každého z nás. My toho chceme byť súčasťou, snažíme sa Mu dávať úplne k dispozícii a naplňovať naše poslanie najlepšie, ako vieme. **Ďakujeme** všetkým našim spolupracovníkom a podporovateľom, ktorí nám akoukoľvek formou pomáhajú naplňovať toto povolanie.

Daniel Hurtuk

Podpora služby MPK

Srdečne ďakujeme všetkým našim doterajším darcom a podporovateľom. To, že môžeme v Mládeži pre Krista pracovať naplno a nemusíme popri tom na seba zarábať v inom zamestnaní, je pre nás obrovská výsada a česť! Ďakujeme, že ste nám to umožnili!

Naša vďaka a úcta tiež patrí veľkému počtu dobrovoľníkov, ktorí investujú do tejto služby svoj vzácny čas, energiu a profesionálne zručnosti. Bez vás by toto dielo nebolo možné. Ďakujeme!

Ak by ste radi podporili službu Mládeže pre Krista – Slovensko svojím darom, môžete tak urobiť na účet na Slovensku alebo v Čechách. Do poznámky môžete uviesť svoju e-mailovú adresu.

Číslo účtu MPK na Slovensku: 1463201858/0200,
IBAN: SK82 0200 0000 0014 6320 1858 BIC: SUBASKBX

Číslo účtu MPK v Čechách: 228069709/0300

Ďakujeme. Váš dar nám pomôže pokračovať v našej službe. Peniaze budú použité na platy našich zamestnancov, prevádzku priestorov, ktoré vlastníme, a na náklady spojené s organizáciou projektov Mládeže pre Krista (CampFest, LifeTv, Nová DNA, TWC a iné...)

Naskenujte platbu
zo Slovenska

Naskenujte platbu
z Čiech

Grafický návrh a úprava: Branislav Hudák
Jazyková úprava: Lucia Šmelíková
Zostavilo Mládež pre Krista - Slovensko, 2019
www.mpk.sk

MPK - SLOVENSKO
OTVÁRA VO FEBRUÁRI 2020
NOVÝ ROČNÍK ŠKOLY

TWC
TIMOTHY WORSHIP CENTRUM

**10 VÍKENDOV PRE TÝCH,
KTORÍ SA TÚŽIA STAŤ UCTIEVAČMI
PODĽA BOŽIEHO SRDCA
A RÁŠŤ V SLUŽBE UCTIEVANÍM**

PRAKTICKÉ SEMINÁRE:

HUDOBNÝ
TANEČNÝ
MODLITEBNÝ
VIZUÁLNY
ZVUKÁRSKY
MEDIÁLNA KOMUNIKÁCIA

VIAC INFORMÁCIÍ NÁJDETE NA: **WWW.TWC.SK**

DARUJTE SVOJE 2% Z DANÍ NA SLUŽBU MLÁDEŽE PRE KRISTA – SLOVENSKO

Ak by ste radi podporili službu Mládeže pre Krista – Slovensko, môžete tak urobiť poukázaním 2 % dane z príjmov. Neplatíte o nič viac, len využívate svoje zákonné právo dať 2 % zo svojich daní neziskovým organizáciám, ktoré sú pre tento účel zaregistrované.

Poukázaním 2% z daní finančne podporíte aktuálne projekty a služby MPK Slovensko:
Rekondičné centrum Kráľova Lehota, televízia LifeTV, festival CampFest, Konferencia Mobilizácia, Konferencia kresťanských učiteľov, Konferencia kresťanských služobníkov, škola Timothy Worship Centrum, služba kresťanského poradenstva Nová DNA, Misijné centrum Ranč Kráľova Lehota a kapela Timothy.

REKONDIČNÉ CENTRUM

Rekondičné centrum je novou službou MPK Slovensko, ktorú práve rozbiehame. Chceme vytvoriť priestor pre ľudí, ktorí sa nachádzajú v krízových životných situáciách a potrebujú dlhodobejšiu pomoc. Pracujeme na tom, aby sme na Ranči v Kráľovej Lehote vytvorili bezpečné miesto, kde by títo ľudia mohli bývať, žiť a pracovať v spoločenstve, mali by možnosť pravidelnej služby poradenstva a modlitby so skúseným kresťanským poradcom a priestor na odpočinok, duchovný rast a postupný zdravý návrat do bežného života.

„Prísť na Ranč bolo najlepšie rozhodnutie v mojom živote, možno mi to zachránilo život a robiť dobrovoľníka zmenilo môj pohľad na prácu a na službu. Myslím si, že od príchodu na ranč som porástol vo vzťahu s Bohom viac, než za celý predchádzajúci život. Hlavne som dostal iný pohľad na Boha, ktorý je oveľa slobodnejší, takže sa vzťahu s Ním už nemusím báť.“ (dobrovoľník Marek)

Ranč Kráľova Lehota je dejiskom väčšiny našich konferencií, ale radi poslúžime aj Vám na Vašich dovolenkách, táboroch a konferenciách. Ponúkame ubytovanie a stravovanie, táborisko pre camping, konferenčnú miestnosť, športové ihriská.

Cez kresťanskú televíziu LifeTV, ktorá vysiela od októbra 2016, vytvárame priestor pre cirkevné zbory a spoločenstvá na Slovensku, aby do obývačiek ľudí jednoducho a nenásilne priniesli evanjelium o Pánovi Ježišovi. Vysielame záznamy našich konferencií a kázní z rôznych kresťanských cirkví, chvály, koncerty, filmy, relácie z našej vlastnej produkcie, a iné.

Multižánrový festival CampFest je každoročne stretnutím viac ako 6000 mladých ľudí a veľkou radostnou oslavou nášho Boha, ktorý je hodný všetkej chvály. Spoločne túžime po prebudení a premene mladej generácie a celej spoločnosti. Na štyroch pódioch prinášame pestrú zmes uctievania, koncertov, tanca, prednášok, seminárov, divadla, filmu, detského programu, športov a kreatívnych dielní. V nadväznosti na CampFest sme niekoľkokrát za posledné roky pripravili večer chvál Awakening Slovakia.

Ide o 18 víkendoviek zameraných na **rozvoj kreativity v uctievaní**. Vyučovanie prebieha v siedmich odboroch: hudba, tanec, vizuálne umenie, modlitba, video a grafika, zvuk, mediálna komunikácia.

Kresťanské poradenstvo je služba osobného rozhovoru a modlitby. Aplikuje biblické princípy pod vedením Ducha Svätého a usiluje sa pomôcť ľuďom riešiť ich problémy vo vzťahu k Bohu, k sebe a k iným ľuďom. Škola Nová DNA je dvojročný cyklus víkendových seminárov, na ktorých prakticky učíme ľudí tejto službe. Naši skúsení poradcovia spolu s absolventmi školy slúžia na festivale CampFest, počas roka v našich poradenských centrách, na konferenciách Nová DNA – praktické poradenstvo, a tiež vo svojich zboroch a spoločenstvách.

Timothy kapela

Služba v Timothy je pre nás viac ako kapela. Veríme, že naše uctievanie prináša zvuky a melódie Jeho Kráľovstva, ktoré sú odrazom Neba a s Jeho Kráľovstvom prichádza uzdravenie, nádej a nové sny.

POKYNY NA POUKÁZANIE 2% (3%)

Pre zamestnancov

- Požiadajte svojho zamestnávateľa o vykonanie ročného zúčtovania preddavkov na daň z príjmov a o vystavenie potvrdenia o zaplatení dane.
- Vyplňte vyhlásenie o poukázaní 2 % dane. Uvedte vaše meno, rodné číslo, bydlisko a sumu zodpovedajúcu 2% zaplatenej dane. Tlačivo vyhlásenia nájdete na: WWW.MPKS.SK/DAROVANIE-2
- Najneskôr do 30. apríla 2020 pošlite/doručte formuláre daňovému úradu v mieste vášho bydliska.

Pre právnické osoby a fyzické osoby, ktoré si samé podávajú daňové priznanie.

Do 31. marca 2020 podajte daňové priznanie. Vyhlásenie je už súčasťou daňového priznania.

ÚDAJE o ORGANIZÁCII

IČO: 35510561

Právna forma: občianske združenie

Obchodný názov: Mládež pre Krista – Slovensko

Sídlo: Pavlovičovo námestie 45, 080 01 Prešov

DOBROVOĽNÍK

Ak ste v roku 2019 pracovali aspoň 40 hodín ako dobrovoľník, máte možnosť venovať 3% z dane. Požiadajte organizáciu, pre ktorú ste pracovali ako dobrovoľník, o potvrdenie o dobrovoľníckej činnosti a priložte toto potvrdenie k vyhláseniu o poukázaní 3% alebo k daňovému priznaniu.

KONTAKT

Email: dvepercenta@mpks.sk